

1406

รายงานการประชุมสภาเทศบาลนคร
ครั้งที่ 25/2489 (สามัญ) สมัยที่ 2 ชุดที่ 4
วันพุธที่ 17 เมษายน พุทธศักราช 2489
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา 10.05 นาฬิกา

พาดูการแทนประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม นาย เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

การพิจารณาในวาระต่อไป คือร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2489 ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประชุมที่

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (สยาม) : ข้าพเจ้าอยากจะขอถามท่านผู้
เป็นประธานสักเดี๋ยวนะ ตามที่กระทู้ของข้าพเจ้าซึ่งได้เสนอมาตั้งแต่วันที่ 13 เป็น
ข้อตกลงที่ข้าพเจ้าได้ขอมาเกี่ยวกับการคุ้มครองกรมตำรวจหนึ่งสัปดาห์โดย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอนุญาตให้ข้าพเจ้าถามได้ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุการณ์
โดยผ่านเข้ามาจนถึงวันนี้แล้ว กระทู้ของข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้ออกมาอภิปรายในสภา และ
อีกประการหนึ่งก็คือ เมื่อมีกระทู้ของท่านสมาชิกใด ๆ เสนอมา ข้าพเจ้าเห็นว่า
กระทู้ความเหล่านั้นได้ออกมาโดยทันทีทั้งที่ ไม่มีารตุกติกใด ๆ เลย ให้ข้าพเจ้าสงสัย
ขอให้ท่านประธานชี้แจงด้วย.

พาดูการแทนประธานสภา ฯ : เรื่องกระทู้ของท่านสมาชิก ข้าพเจ้า
ก็พยายามจะให้ควม แต่บางที่เจ้าหน้าที่ที่มา ก็ให้ตอบ บางที่เจ้าหน้าที่ก็ไม่มาอีกไม่
เจอจะขอแนะนำกันสักทีอย่างของ ท่านสมาชิกที่ว่า และอย่างกระทู้ของคุณโชติ ในวันที่
ทางกรมตำรวจมหาดไทยก็ไม่พร้อมที่จะตอบ.

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าอยากจะถามเกี่ยวกับ
กิจการของสภา คือถามโดยตรงว่า ทางเจ้าหน้าที่ของสภาได้ให้หมายสมาชิกเป็นการ

พร้อมหรือยัง ข้าพเจ้าสังเกตที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ หรือท่านรัฐมนตรี และท่านสมาชิกอื่น ๆ อีกหลายท่านมาไม่มาประชุมหลายวันแล้ว ทั้งนี้เป็นการผิดวิสัยของสมาชิกพรรคของสภาหรือท่านไม่ทราบ ที่หลายท่านหาหายไปเช่นนี้ อาจจะเป็นการมกพรของสภา เพราะถ้าท่านทราบเรียบร้อยแล้ว อาจจะเป็นการมกพรในการนัดหมาย ขอท่านประธานไปเร่งขึ้นแจ้ง และข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีขอต่อท่านประธานสภา ขอให้บัณฑิตนาการประชุมให้เป็นที่ยอมรับกว่าสิ่งที่ดี เพราะเหตุว่าการที่รัฐบาลขาดการประชุมสภา ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบ.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : การประชุมสภานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าก็ให้ดำเนินการประชุมต่อไป รัฐบาลที่ท่านว่านั้น คงมีรัฐบาลมาประชุมทุกครั้ง ที่ว่าท่านนั้นก็มีท่านรัฐมนตรีมาทำงานหรือสมาชิกบางท่าน บางทีก็ไปข้างอะไรบางอย่างเป็นธรรมดา อย่างวันนี้สมาชิกประเภทที่ ๑ มาประชุม ๓๐ นาย แต่สมาชิกประเภทที่ ๒ มาประชุม ๔๕ นาย ก็เป็นองค์ประชุมแล้ว ส่วนที่ท่านให้การนัดหมายให้ตัวอื่นนั้น ข้าพเจ้าจะได้อบรมพวกใดสักคน เมื่อครบองค์ประชุมแล้วก็ขอให้ประชุมต่อไป ต่อไปมาคร. ๒๕ ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน.

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๒๕ ไม่มีกรแก้ไขโดยกรมาธิการ.

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : มาตรา ๒๔ เมื่อวานนี้ยังไม่ได้นำไป ยังมีอะไรอีกที่คนเสนอจะกรมาเรียบกรมาธิการบ้าง ก็ยังไม่ได้อ่านที่ในมาตรา ๒๔ เพียงแค่นี้ขอรับว่า ถ้าจะเลือกซ่อมก็เป็นอำนาจของรัฐบาล แต่มีอะไรอีกที่คนเสนอที่ข้าพเจ้าจะขอกรมาเรียบต่อกรมาธิการ คือตามมาตรา ๒๔ วรรค ๒ ที่มีว่า การเลือกซ่อมสมาชิกของทุกสภาที่ได้มานั้นไม่มีกำหนดเวลาเลือก จะกำหนดเท่าใด ข้าพเจ้าได้ประสพคดีไว้ว่า ภายในกำหนด ๓๐ วัน ข้าพเจ้าขอกรมาเรียบกรมาธิการว่าจะเก็บอย่างที่ว่านี้หรือไม่.

พระยามานวราชเสวี (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกขอแปรมติไว้ให้เป็นความจริง แต่ว่าที่ปรุ กรรมาธิการ เห็นว่าเมื่อขอมติในพดุงสภาเลือกกันแล้ว ก็คง ไม่มีใครที่จะเลือกทิ้งไว้ เมื่อเมตตินจากพดุงสภาเป็นรัฐสภาแล้ว ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่า สมาชิกไม่แต่ละเจาะพดุงสภาเท่านั้น สมาชิกของสภาผู้แทนก็มีโอกาสที่จะกระตุกเตือนให้เลือกเร็วที่สุดที่จะทำได้ ถ้าไม่เห็นว่าจะมีทางเสียหายอย่างไร จึงไม่เขียนไว้ เพราะเขตกว่าเป็ประ โยชนด้วยกันทุกฝ่าย.

นายสวนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกันใน เรื่องของสภาผู้แทน ถ้าเมื่อตำแหน่งของสมาชิกว่างลงไม่มีกำหนดไว้โดยชัดเจนแน่นอนว่า ให้เลือกภายในกำหนด ๑๐ วันแล้ว ถ้าเมื่อสมาชิกพดุงสภาว่างลงเหตุใดจริง ไม่มีข้อบังคับด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรกรร ตุนเดือนหรือไม่เดือนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไหนจะเขียนก็เกรงใจ คนก็จะเขียนก็เกรงใจ เพราะฉะนั้นไหน ๆ จะทำแล้วก็เขียนเสียในคำขวัญที่ว่า ควรเลือกเป็นสมาชิกแทนภายใน ๓๐ วัน คือเป็นถาวรแน่นอน เพราะเหตุว่าผู้แทนนั้นเป็นผู้แทนของปวงชน หากไปตนหนึ่งความเต็มอาจะกดไปหรือให้ไปก็ได้ ความฉุนหรือคะแนนอื่นที่ประชุมอาจจะค้างกันไป เพราะฉะนั้นเมื่อสภาผู้แทนยังกำหนดไว้ได้แล้ว พดุงสภาทำไมถึงไม่กำหนด ข้าพเจ้าเห็นว่าควรกำหนดไว้ทีเดียว.

พระยามานวราชเสวี (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่ท่านสมาชิกถูก ถูกลง แต่สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนนั้นเป็นข้อที่กำหนดบังคับให้ฝ่ายบริหาร ให้เลือกภายใน ๑๐ วัน แต่ส่วนพดุงสภาไม่เกี่ยวข้องกับฝ่ายบริหาร ที่จะกำหนดบังคับไว้ คือแปลว่าเป็น การภายในระหว่างสมาชิกด้วยกัน กรรมาธิการเห็นเป็นลคมละเรื่องจึงไม่เขียนไว้.

ท่านกรรมาธิการสภา ฯ : คอไปนี้ ขอเป็นมาตรา ๒๕ ไม่มีกรรแก้ไข.

นายทศฉาย ละอองมณี (สงขลา) : เรายังพูดเรื่องมาตรา ๒๔ นี้

ข้าพเจ้าเห็นว่าถึงไม่นานไป ไม่ทราบว่าการกรรมาธิการที่เขียนเมื่อวานนี้เขียนไว้ว่าอย่างไร

จะต้องอ่านในสภาฯ ทั้งเสียก่อนแล้วจึงจะให้นานไป.

พระยามานวราชเสวี (ประธานกรรมาธิการ) : ข้อตกลงก็มีความว่า "ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้รัฐสภาเลือกบุคคลผู้มีความสามารถในมาตรา ๒๖ เขาเป็นสมาชิกแทนตามวิธีการที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาฯ สมาชิกที่เข้ามาแทนนั้นย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงแต่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน"

ทำการแทนประธานสภาฯ : เอนามาตรา 25 ต่อไป มีนายอู๋แปงพิทติไว้ และไม่ตกลงกับกรรมาธิการ และโคซซอสวงไว วันนี้นายอู๋แปงพิทติ เป็นอันดับไป มาตรา 26 ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน.

เลขาธิการสภาฯ : มาตรา 26 ไม่มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ.

ทำการแทนประธานสภาฯ : มาตรา 26 ใญ่แปรพิทติโคซซอสวงกับกรรมาธิการแล้ว เอาส่วนที่ ๓ มาตรา 27 ต่อไป ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน.

นายประเสริฐ พิทักษ์สุนทร (สุราษฎร์ธานี) : มาตรา 26 นี้ เมื่อวานนี้ผมก็คัดค้านถึงคำว่าห้าม แล้ว มาในมาตราอื่นอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะเปลี่ยนก็เปลี่ยนเสียใหม่จะดีเหมือนกัน คือ มาตรา 26 ที่ว่าห้ามมิให้สภาฯ ไล คือในเรื่องสภาผู้แทนราษฎร ห้ามมิให้มีการประชุมสภาฯ ไล มีสมาชิกผู้หนึ่งขอแก้มาตรานี้ว่า คำว่าห้ามให้คัดออก เพราะไม่งานในกรณีที่จะมีไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ห้ามมิอื่นในมาตราที่ จึงใคร่จะขอความกรุณาให้พิจารณา.

พระยามานวราชเสวี (ประธานกรรมาธิการ) : กรรมาธิการไม่คัดค้าน และจะขอแก้ช้อย่างนี้ มาตรา 26 ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎร การประชุมพฤศจิกายนจะกระทำมิได้"

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภาฯ : ต่อไปส่วนที่ ๓ มาตรา 27 ขอให้เลขาธิการ

อ่านต่อไป.

เลขาธิการสภาฯ : ส่วนที่ ๓ ภายุ้แทน ไม่มีอรแกไซ มาตรา ๘๘

10.14 น.

นายประยูร วิบูลศาคม (เชียงใหม่) : สำหรับมาตรา ๘๗ ที่ข้าพเจ้า
 ขอใจมาถ คือเนื่องจากว่าฝ่ายกรรมาธิการมิได้เขียนลงไว้ ที่ข้าพเจ้าแปรก็เนื่องจากว่า
 ข้าพเจ้ามีเหตุผลหลายประการจะขอแสดงให้ที่ประชุมได้ทราบ คือมาตรา ๘๗ ที่ข้าพเจ้า
 ขอให้เพิ่มข้อความเหล่านี้เป็นวรรคสุดท้าย คือว่า ข้าราชการประจำที่จะสมัครรับเลือกตั้ง
 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องออกจากราชการประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปีเช่นกัน
 ก็เนื่องจากว่า คือมีข้าราชการประจำสมัครเป็นผู้แทนราษฎร เป็นจำนวนทั่วไปแทบทุกจังหวัด
 ใต้อำงอิทธิพลและใช้วิธีการต่าง ๆ นอกจากนั้นแล้วยังจะคงเสียหายในหน้าที่ราชการ
 อีกด้วย เช่นประเคียวลาออกก็ หนึ่งเดือนไปสมัครที่โน่นที่นี้ และมีการบังคับในทางตรง
 และทางอ้อม โดยเหตุนี้การแปรการเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการที่เราจะยึดหมืให้
 ข้าราชการสมัคร เข้ามานั้นเป็นการสมควรแล้ว คือสำหรับข้าราชการก็ต้องเป็นข้าราชการ
 จริง ๆ เมื่อต้องการ จะสมัคร เป็นผู้แทนราษฎรก็ต้องลาออกไปประกอบอาชีพ แล้วค่อย
 มาสมัครก็พอว่างป็นแล้วก็จะเป็นการสมควร ข้าพเจ้าเคยเป็นผู้พบสมัยที่ ๒ มาแล้ว เคย
 มีข้าราชการ ไปดูเข็ดราษฎรว่า ถ้าสมัครไม่ได้ในคราวนี้ จะกลับมาเป็นภายหลังก็จะใช้
 อำนาจกดขี่ข่มเหง เขาก็ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ไช่ระบอบประชาธิปไตย ฉะนั้นจึงเห็นว่า ขอ
 ให้กรรมาธิการได้ปรับแก้คดีของข้าพเจ้าไว้เพื่อประชาธิปไตยอันสมบูรณ์จริง ๆ .

10.16 น.

นายปรีชญา จุฬามาถย์ (กรรมาธิการ) : ในเรื่องนี้คณะกรรมาธิการ

ได้พิจารณาแล้ว ตามคำแปรคดีของทนายสมาชิก กรรมาธิการอนาคจะขอชี้แจงโดยหลัก
 ใหม่ ๆ ว่า หลักของการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญนี้ กรรมาธิการถือหลักอยู่อันหนึ่ง คือ
 หมายความว่า ถ้าร่างคัมพมาตราใดของรัฐธรรมนูญนี้ใช้อยู่ที่เท่าที่ปฏิบัตินมา 10 กว่าปี

ถึงใช้ได้อยู่แล้ว ไม่มีอะไรสุดสุด หรือประทุกันแล้ว คณะกรรมการก็ไม่อยากจะแก้
 จำเห็นว่าไม่จำเป็นจริง ๆ ถ้าได้ลงเอาไว้ ในร่างมาตรานี้เท่าที่พยามานหรือที่พยามาก็ไม่
 เห็นว่าใครมีความกระทบกระทั่งอะไรมาดมายนัก ส่วนพฤติการณ์ที่ตามอ้างก็มาเติมใจ
 ซึ่งคณะกรรมการก็เชื่อว่าอาจจะเป็นจริงบ้างในบางท้องถิ่นและบางบุคคล แต่ที่นี้คณะ
 กรรมการพิจารณาเห็นว่า ถ้าเราไม่มีมติไว้เช่นนั้นก็จะเป็นการดองไว้แล้วผู้
 จะสมัครเล่นการเมืองมากเกินไป เพราะเหตุว่าขอให้พิจารณาว่าประชาชนโดยของเรา
 นั้นเพิ่งจะเริ่มตื่น เพราะฉะนั้นถ้าเราจะถือกันผู้ที่จะรับ/ผู้สมัครเข้าเล่นการเมืองมาก
 เกินไปแล้วก็ย่อมเป็นผลร้ายแก่ระบบประชาธิปไตยเหมือนกัน . เพราะเหตุว่าข้าราชการ
 ประจำทางท่านก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในทางการเมืองหรือเป็นผู้ที่สนใจในทางการเมืองอยู่มาก
 เพราะฉะนั้นในระยะเริ่มแรกนี้ถ้าเราให้โอกาสท่านมาร่วมมือกันเล่นการเมืองแล้วเรา
 เห็นว่าจะเป็นผู้ที่มีความดีกว่าพลเรือน

ส่วนที่ตามเถียงว่า ข้าราชการการเมืองอาจจะใช้สิทธิพิเศษอันมีขอบเขตทำ
 การร่วมกับในการเลือกตั้งนั้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่าเป็นเหตุผลที่น่าฟัง แต่เมื่อพูดถึง
 ถึงผลที่ปรากฏแล้วก็ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเหตุว่าผลที่ปรากฏนั้น ราษฎรของเราทุกคนเวลานี้
 ก็ยอมรับกันแล้วว่าเป็นราษฎรที่มีความฉลาดรอบรู้ในทางการเมืองพอสมควรแล้วแล้ว
 เพราะฉะนั้นจะไปเชื่อคำพูดเชิงของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งก็ออกไปแล้วให้หนักเชื่อว่าจะเป็
 นอย่างนั้นอย่างนั้นย่อมเป็นไปได้ แล้วอีกประการหนึ่งเรามีความกฎหมายเลือกตั้ง เรามี
 บทบังคับว่า ถ้าข้าราชการประจำจากหนึ่งคนใดจะสมัครใน เขตเลือกตั้งซึ่งกันบริวารราชการอยู่
 แล้ว ต้องลาออกจากราชการเสียก่อน นี่ก็เป็นผลบังคับเป็นประกันอยู่ตั้งแต่หนึ่งแล้ว
 ข้าราชการประจำนั้นหากใครโดยเสรีเหมือนบุคคลทั่วไป ถ้าตนจะสมัครรับเลือกตั้งก็ต้อง
 ลาออกเสียก่อน และการลาออกนั้นหรือการจะบรรจุกลับนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะทำได้โดยง่าย
 ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างเช่นผู้พิพากษาจังหวัดในจังหวัดหนึ่งจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร

ซึ่งขณะนี้ออกได้รับเงินเดือนอยู่ 240 บาท เมื่อเกษมสิริเข้ารับเลือกในจังหวัดที่นครกับ
 ราชการก็คงลาออก เมื่อออกไปแล้วจะกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้พิพากษาคณะเดิม
 นั้น เป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ง่าย ก็ก็เป็นผลของการเล่นการเมือง และอายุราชการก็เป็น
 หนักหน่วงยาก และโดยทั่วไปก็ดูเหมือนว่า ข้าราชการที่ผู้มาเล่นการเมืองนั้นก็ยอมเสีย
 สละอายุแล้วในคดี มิได้ทำอย่างผู้ได้รับเลือกไปโดยวิธีที่ถูกต้องเสีย แต่เป็นไปโดยใจสมัคร
 และเป็นผู้ที่เริ่มตั้งแต่จุดจิตใจในทางการเมืองจริง ๆ โดยเหตุนี้แหละกรมราชการจึง
 เห็นว่าการที่เรวปลอมโอกาสให้ประชาชนทั่ว ๆ ไปตลอดจนข้าราชการมีโอกาสที่จะเล่น
 การเมืองได้นั้น เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยและระบอบประชาธิปไตยอันอยู่มาถ
 จึงตกลงไว้ตามวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญเถา.

10, 20 น.

นายสิงห์ ปลาดิสทรี (ร้อยเอก) ผู้ สำนักรับมาตรา 27 นี้ ข้าพเจ้า
 รู้สึกว่าผู้แปรพักตร์นั้นได้มาถือการทุกอย่างมาแล้วในสมัยการเลือกตั้ง ในเรื่องนี้
 ข้าพเจ้าขอสนับสนุนอย่างเต็มที่ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนประชาชน และเป็นผู้ที่ได้รับ
 เลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง ทั้งนี้ในกรณีที่จะให้ข้าราชการประจำลาออกจากตำแหน่ง
 เพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรนั้น ขอร้องให้เลิกการที่ข้าพเจ้าใช้ข้อพิพาทในการท้วง
 ท้วงเพื่อหาคะแนนเสียงนั้น ขอร้องเจ้าขอรักตัวอย่างในผู้ที่ทุกกรณีที่ข้าพเจ้าเป็นข้าหลวง
 ประจำจังหวัด ข้าพเจ้าจะเล่นการเมืองละ เช่นในเวลาอันใกล้นี้ ยิ่งเป็นหน้าที่ที่พวกเรา
 ทั้งหมดจะต้องสำนึกไว้บ้าง ข้าพเจ้ามีนายอำเภออยู่ภายใต้การปกครองของข้าพเจ้า
 หลายอำเภอ ข้าพเจ้าก็ชอบที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อใหญ่โตไปถึงกับมีเขาของข้าพเจ้าถูก
 ออกฎใจด้วยวิธีการต่าง ๆ แม้การกระทำนั้นจะไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม เพราะว่า
 คนเรา การปฏิบัติกิจการต่าง ๆ ก็ย่อมจะมีการผิดพลาดเป็นธรรมดา สมมติว่าข้าพเจ้า
 เป็นนายอำเภอซึ่งอยู่ใต้อำนาจการปกครองของข้าหลวงประจำจังหวัด แม้ว่าจะทำการ
 อย่างใดก็ตามทั้งซึ่งฝ่ายอำนาจหน้าที่ไม่บ้าง ในกรณีที่ข้าพเจ้าจะได้รับยกย่องถือว่า ถ้า

ว่าหลวงคนนั้นจะสมัครรับเลือกตั้ง ข้าพเจ้าอาจจะใช้สิทธิและหน้าที่ ซึ่งข้าพเจ้าสามารถ
 จะหาหนทางทำได้ ในกรณีที่หาเสียงในที่บ้านข้างล่างเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็ย่อมจะพ้นจากการ
 มัวหมองในหน้าที่ได้ ที่นี้ในกรณีที่นายอำเภอเป็นผู้ปกครองท้องถิ่นก็มีหลายสิบตำบล ที่นี้
 ในระยะเวลาที่ผ่านไปแล้วในการผู้ปกครองระบอบประชาธิปไตยนี้ จะเพาะอย่างถึงเมื่อ
 สมัยที่มันเมืองอยู่ในภาวะสงคราม เราจะเห็นได้จากการกระทำของเจ้าหน้าที่บางแห่ง
 ในกรณีที่กำนันผู้ใหญ่บ้านใช้อำนาจในการเกณฑ์แรงงานมาสร้างเสนาธิการอย่างที่เป็นต้น
 ที่มีกำนันผู้ใหญ่บ้านหลายรายซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยชอบเขตต่อไป มีการไปเกณฑ์เอาเงินเอาทอง
 อะไรเหล่านี้ ฉะนั้นเมื่อจะสมัครรับเลือกตั้งก็ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นเสีย ถึงแม้ว่าจะมีใครร้อง
 เรียนเข้าไร ๆ ก็ตาม เพราะข้าพเจ้าต้องการในกำนันคนนี้ใช้สิทธิและหน้าที่เพื่อการเลือก
 ตั้ง เพราะฉะนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรับผิดชอบไว้แต่แต่คิดว่า ข้าราชการประจำ
 ที่จะสมัครเล่นการเมือง จะต้องออกจากประจำการไม่น้อยกว่า 1 ปี ทั้งนี้ก็เพื่อหลีกเลี่ยง
 ประชาธิปไตยว่า ความจริงเพื่อให้อำนาจฝ่ายบริหาร ไปครองจำอยู่ใต้มงคมนตรี
 หวังว่ามวลสมาชิกทั้งหลายคงจะเห็นออกเห็นใจกับผู้แปรพักตร์ว่า ข้อเท็จจริงการผ่านออกเป็น
 เช่นนี้.

10.25 น.

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เรื่องข้าพเจ้าเองก็ไม่ใช่ว่าราชการ
 และการสมัครรับเลือกตั้งของข้าพเจ้าก็โดนขัดขวางด้วยผู้สมัครผู้แทนหลายคน แต่ถ้าจะให้ข้าพเจ้า
 พูดว่าไม่ควรจะคัดสิทธิราชการ ข้าพเจ้าก็ยังไมกลัวจะพูดโดยชัดเจน เพราะเหตุว่า
 มีบางเรื่องเป็นการใช้อำนาจอย่างว่า แต่ถ้าจะคัดสิทธิไว้ในรัฐธรรมนูญเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็
 เห็นว่าไม่สมควร เพราะเราอาจจะทำได้ในกฎหมายเลือกตั้งภายในเวลาอีกไม่กี่วันก็จะได้
 เสร็จมาแล้ว และเมื่อไม่สมควรอย่างไรเราก็มีการแก้ไขได้ในเมื่อเหตุการณ์ผ่านเมืองได้
 เปลี่ยนแปลงไป กฎหมายเลือกตั้งเป็นกฎหมายที่แก้ไขได้ง่าย เราจึงควรทำในกฎหมาย
 เลือกตั้ง ถ้าไม่เหมาะหรือไม่สมควรอย่างไรก็ให้แก้ได้ง่าย เราไม่สมควรที่จะ

เอาหน้าไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้.

10. 26 ปี

หลวงอินทมาญบุรุษ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องสนับสนุนท่านผู้ประท้วงทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ผ่านการสมัครรับเลือกตั้งมาในฐานะที่เป็นข้าราชการประจำ และยิ่งกว่านั้นเพื่อนของข้าพเจ้าอีกหลาย ๆ คนซึ่งอาจจะขึ้นมาเล่นการเมืองในอนาคตอันใกล้นี้ แต่ว่าเพื่อเคารพต่อความสมบูรณ์แบบในหลักประชาธิปไตย และประสงค์ให้ชีวิตการเมืองเป็นไปในทางขาวสะอาดเพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชนรุ่นหลัง จึงขอแสดงเหตุผลด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อประกอบเป็นข้อคิดนึกต่อสภา

การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า สาระสำคัญนั้นอยู่ที่เงินอย่างหนึ่งกับอิทธิพลอีกอย่างหนึ่ง ส่วนเรื่องลอรุ่มอนไพนี่จะของคเวบไม่กล่าว และในเรื่องที่บางท่านมีบุคคลลักษณะเช่นนี้เสนอให้หรือพิจารณาถกกันไว้เป็นพิเศษ ใครจะพูดว่าในหลักทั่วไปในเรื่องเงิน บางท่านอาจจะโต้แย้งว่าในการเลือกตั้งคราวหนึ่ง ๆ ต้องเสียเงินเป็นจำนวนมากหลายหมื่นบาทหรือถึงแสนหนึ่งหรือสองแสนก็มี แต่ก็ไม่วายในการเลือกตั้งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า การทุ่มเทเงินทองยังไม่ถึงขนาดที่เราจ่ายกันอย่างจริงจังถึงล้านสองล้านบาท ข้าพเจ้าคิดว่าความผิดพลาดหวังจะมีน้อยที่สุด แต่อย่างไรก็ดีในเรื่องเงินนั้น ความสำคัญยังไม่เท่ากับอิทธิพล บางท่านก็คงจะโต้แย้งว่าสมาชิกในสภาที่ไม่เคยได้เขียนบิลคนแต่ที่มีครบเลย แต่ก็ได้รับเลือกตั้งนี้ ท่านเชื่อหรือว่าไม่ใช่โสมมาด้วยอิทธิพล และอิทธิพลจะมาจากใคร นอกจากข้าราชการ ถ้าข้าพเจ้าไม่สิ้นเลินเล่อเป็นอันแน่วว่าข้าราชการประจำนั้นเองเป็นผู้สนับสนุน เพียงแต่ข้าราชการประจำสนับสนุนเท่านั้นก็มีที่รุนแรงเพียงใด แต่ถ้าหากว่าข้าราชการประจำเป็นผู้สมัครเองแล้วจะเป็นเรื่องที่ได้เปรียบเสียเปรียบกับรุนแรงเพียงใด ~~ที่~~ข้าราชการบางคนสมัครแต่ไม่ได้รับเลือกนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นจุด

อ่อนของบุคคลผู้นั้น เพราะถ้าว่าโดยหลักทั่วไปแล้วไม่น่าจะผิดพลาดไปได้ ถึงแม้ว่าข้าราชการ
 การประจำนั้นจะไม่ช่วยในทางเปิดแผน แต่ก็ด้วยอิทธิพลของข้าราชการที่สมัครก็อาจจะช่วย
 ได้ในทางอื่น เราห้ามกันค่อนข้างอื่น แต่จิตใจก็ห้ามไม่ได้ การเป็นข้าราชการประจำ
 ย่อมก่ออิทธิพลได้ง่าย โดยปรกติข้าราชการย่อมเป็นหน้าที่ที่คิดคือเกี่ยวข้องกับราษฎรอยู่เบื้อง
 ปลาย โดยจะเพาะผู้ที่มีหน้าที่ใหญ่ให้โทษแล้วก็ยิ่งเป็นการง่ายที่จะก่ออิทธิพล ท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลาย ในอดีตก็เรากล้าตั้งมั่นมุ่งหน้าไปทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ และ
 ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ว่า การเลือกตั้งเป็นผลกับระบอบอื่นหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย ฉะนั้น
 เราก็ขอขอร้องให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยชาวสวาคจริง ๆ เราต้องแข่งขันกันอย่างแฟร์
 เทลย์ () เราควรจะมีใจใคร ๆ ทุกคนที่ท้องหนักใจเพราะความ
 ความไม่เพียงสมบูรณ์ในการเลือกตั้ง การเลือกตั้งนั้นหนักเบาเพียงไรย่อมเป็นที่ประจักษ์
 ชามซึ่งแก่บรรดาท่านผู้แทนประเภทที่ 1 มาแล้วโดยทั่วกัน ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจจริง ๆ
 เพราะฉะนั้นใคร ๆ จะขอให้ข้าราชการประจำกับการเมืองนั้นห่างไกลกันให้มากที่สุดที่สามารถ
 จะเป็นไปได้ อยากให้รัฐบาลร่างไว้หลาย ๆ ปีทีเดียว จนกว่าจะสิ้นกลิ่นอายแล้วจึงยอมให้
 เสนอการเมือง.

10.31 น.

พล.ร.ต. จวัญย์ ช่างนาวาสวัสดิ์ ร.น. (กรมนาธิการ) : การที่
 คณะกรรมาธิการ ไม่ยอมรับคำแปรญัตติของท่านผู้แปรญัตติก็ด้วยเหตุผลหลายประการ
 ในประการที่ 1 ก็ถึงที่ใดมีกรรมาธิการมาห้ามโดยอธิบายแล้ว คือว่าการที่เราจะเขียน
 กฎหมายให้บุคคลบุคคลโดยไม่มีเหตุผลความนั้น กรรมาธิการเองเห็นว่าไม่น่าจะกระทำ
 เช่นนั้น การเป็นข้าราชการนั้นจะถือว่าเป็นผู้มีอิทธิพลในการที่มีทรัพย์สินก็ได้ หรือเป็นการที่
 เป็นที่คิดเองตัวไม่ก็คิดก็เป็นอิทธิพลเช่นเดียวกัน เราก็ไม่การนำนามบุคคลประเภทนั้น
 แล้วนอกจากนี้ในการใช้อิทธิพลเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ทำการเลือกตั้งนั้นก็เป็นการกระทำ

ผิดตามกฎหมายเลือกตั้งอยู่แล้ว ในการเขียนกฎหมายเพื่อบังคับบุคคลไม่ให้กระทำในเรื่อง
 ผิดกฎหมายนั้นเป็นของที่ทำโดยยาก ทั้ง ๆ ที่มีกฎหมายห้ามอยู่แล้วก็ยังมีบุคคลฝ่าฝืนอยู่เสมอ
 แลกฎหมายเลือกตั้งก็เปิดโอกาสให้มีการร้องเรียนกันได้ ฉะนั้นการที่จะเอาข้อเท็จจริง
 บางเรื่องมาคิดหวั่นบุคคลโดยไม่มีเหตุผลสนับสนุนตามสมควรนั้น หรือให้หนักแน่นจริง ๆ แล้ว
 ก็ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ดีควรกระทำ นับประการที่หนึ่ง

อีกประการหนึ่งบรรดาข้าราชการต่าง ๆ เหล่านั้น ตามวิสัยปฏิบัติในกฎหมาย
 เลือกตั้ง อาจจะมีกรณีในเขตที่ตนรับราชการอยู่ก็จำเป็นที่จะต้องลาออกจากตำแหน่งอยู่แล้ว
 นับเป็นการแสดงโดยชัดเจกว่าในทางกฎหมายใครที่พ้นอยู่แล้ว ข้าราชการซึ่งสมัครใน
 เขตที่ตนรับราชการอยู่ ก็อาจจะใช้อิทธิพลได้ จึงได้มีการบังคับให้จำเป็นจะต้องลาออก เว้น
 แต่จะสมัครในเขตที่อื่นซึ่งจังหวัดอื่นก็ไม่จำเป็นจะต้องกระทำเช่นนั้น และในการที่บุคคล
 จะสมัครเป็นการเมืองนั้นจำเป็นจะต้องพิจารณาในข้อที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพล ถ้าเป็นข้าราชการ
 การชั้นผู้น้อยก็ไม่มีอิทธิพลประการใด สู้แต่ถ้าเป็นผู้ใหญ่นั้นก็ไม่ได้ สำหรับข้าราชการ
 ชั้นผู้ใหญ่บ้างก็อยู่ในฐานะที่เติบโตจะไปเล่นการเมือง คือไม่สู้กับที่จะเล่นการเมือง
 นี้เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ข้าราชการนั้นเราถือว่าเป็นผู้ซึ่งได้มีความรู้ความชำนาญ
 ในหน้าที่มาไม่มากนักเลย ในการที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกก็ย่อมจะทำประโยชน์ใดก็เห็นด้วย
 กับผู้ที่มีอาชีพต่าง ๆ เหมือนกัน การที่จะไปเขียนจากบุคคลประเภทข้าราชการไว้นั้นก็
 เป็นการเกินไป ก็เป็นการตีประโยชน์ของชาติบ้านเมืองนั่นเอง

ในประการต่อไป ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านผู้แทนสงขลาที่กล่าวว่า อาจจะมี
 ข้อห่วงหาญประการใดก็ควรจะช่วงข้ามไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง ไม่ใช่ใส่ไว้ในกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญนี้ ในประการสุดท้าย ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้สภาวิจิตรพิจารณาว่า ถ้าแม้ว่าเราจะได้
 มีการบังคับไว้เช่นนั้น ในกรณีที่มีการชุมนุมสภาจะปฏิบัติกันอย่างไร เพราะการชุมนุมสภาจำเป็น

จะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งภายใน ๑๐ วัน ถ้ายังคิดว่า บุคคลจะต้องลออกจากราชการอย่าง
น้อย 1 ปี จะมีใครหรือผู้ใดที่สามารถจะรู้ได้ว่าจะมีการชุมนุมภายในใด เชื่อกันจะได้ลา
ออกให้ทันทีใน 1 ปี จำนวนวาทิตกรซึ่งมีการชุมนุมแล้วให้ข้าราชการ เสี/ออกได้ก็ไม่ใช่
จะต้องให้ลาออกมีกำหนดเท่านั้นเท่านี้ ก็คือการบดบังผลของเราเอง เมื่อเป็นเช่นนี้
แล้ว คณะกรรมาธิการพิจารณาโดยเหตุผลสมควรก็เห็นว่า การที่ไม่บังคับไว้ก็พอแล้ว
เพราะในการที่มีบังคับเช่นนั้นทางกรณีเป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ กลับจะเสียหายแก่บ้านเมืองและ
เป็นการกีดกันบุคคลบางประเภทไทย ไม่มีเหตุผลหนักแน่นตามสมควรอีกด้วย.

10.35 น.

นายประสิทธิ์ ชูทิปิจ (ถ่านพงเพชร) : กระผมคนหนึ่งพร้อมที่จะสนับสนุน
ท่านผู้แทนผู้ประมุขโดยเหตุผลที่ว่า เหตุไรเราจึงไม่ต้องการให้ข้าราชการประจำมีโอกาส
มาเล่นการเมืองได้ ทั้งนี้ก็โดยเหตุผลที่ว่าในเรื่องอิทธิพลนั้นเป็นมหาศาลยิ่ง แลก่อน
ที่ยังจะเรียนต่อไป กระผมจะขอคัดค้านในตำแหน่งของกรรมาธิการเล็กน้อยว่า เราไม่ต้อง
หาที่จะกีดกันของข้าราชการหรือเป็นการลอมหรือป้องกันบุคคลเหล่านี้ อ้าวหากว่าการกีด
กันของเราเป็นการกีดกันเพื่อจะสร้างระบอบประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์แล้ว เราขอที่
จะทำได้เพื่อประโยชน์อันใดมากกว่าที่เราจะเพ่งเห็นถึงตัวบุคคล เราเพ่งเห็นถึงประโยชน์
มากกว่า เพราะฉะนั้นการที่เราคัดค้านหรือลอมหรือป้องกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผล
ที่ไม่ดีทั้งสำหรับประกอบกรรมาธิการ ที่ทำให้เหตุผลว่าข้าราชการประจำอาจจะมาสมัคร
เล่นการเมืองจะต้องลาออกก่อน แต่ไปรอคอยสิว่ามีว่าข้าราชการผู้นั้นจะลาออกก็ลาออก
ไประยะอันใดเหลือเกิน และก็ให้สร้างบารมีมานานมาแล้ว เรื่องนี้เป็นมหาเหตุจริงๆ
ซึ่งทุกคนได้ทราบแล้วว่าเราได้พบกันมาแล้ว นี่เป็นประการที่สอง ส่วนวันที่ท่านกรรมาธิการ
ได้กล่าวว่า บัดนี้ราษฎรของเรามีความฉลาดไหวพริบดีแล้ว เราหาเรามีความฉลาดไม่
ใช่ใจอย่างที่ท่านผู้แทนหรือจะเถียงว่าประชาชนของเราใจ... แต่ความฉลาดของเขานี้
จะลดหย่อนอิทธิพลของข้าราชการไม่ได้ นี่มหาศาลยิ่งที่ว่าข้าราชการมีอิทธิพลหรือไม่

เขาจะสร้างอิทธิพลในทางการเมืองหรือไม่ นี่เป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่ง

ในเรื่องต่อไปก็คือว่า เราไม่ควรจะเปิดให้พวกนี้คือข้าราชการประจำมายุ่ง
 การที่จะหาความเจริญให้แก่บ้านเมืองต่อไปนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนว่า ในฐานะของ
 ข้าราชการประจำนั้นก็ชอบที่จะสร้างความสำเร็จให้แก่ประเทศชาติบ้านเมืองได้แล้วโดยการ
 ประจําทำงานของเขารวมกัน ก็เป็นทางหนึ่ง ที่นี้เมื่อท่านมีเจตนาแรกแรกที่จะมาวิ่ง
 ไขว่ขวายเมือง ท่านก็ควรที่จะคำนึงถึงงานของท่านต่อไป โดยไม่ต้องแปรผันกลับมาทางการเมือง
 เมืองอีกด้านหนึ่ง ท่านจะต้องนึกถึงว่าเราโคกระบะโคกมาเล่น มาเป็นข้าราชการประจำ
 แล้ว ก็ก็เป็นทางหนึ่ง และจะเล่นการเมืองโดยสร้างอิทธิพลก็ย่อมจะไม่ชอบเหมือนกัน
 ปัญหาในเรื่องอิทธิพลและอำนาจของข้าราชการซึ่งอาจจะใช้ได้อยู่มากมายหลายอย่าง
 ปัญหาสำคัญที่สุดที่ข้าราชการประจำต้องการจะเล่นการเมือง แทนที่บ้านเมืองของเราจะ
 ได้วิ่งประโยชน์จากข้าราชการผู้นั้น ประเทศชาติอาจจะขาดประโยชน์ไป เพราะว่า
 ข้าราชการผู้นั้นใช้เวลาบ้านเมืองของเราออกไปสร้างอิทธิพล ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมาย
 รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายศักดิ์สิทธิ์จึงควรตราไว้ว่า เมื่อจะเล่นการเมืองก็ควรกำหนดสิทธิ
 ของบุคคลซึ่งมีอายุ และหวังหน้าว่า บุคคลซึ่งมีอายุมีอิทธิพลเช่นนี้ไม่ควรจะเข้ามาร่วมกับ
 เรา ผมจึงได้ชอบกับท่านผู้แปรวัตินี้ ฉะนั้นขอท่านประธานกรรมการได้โปรดเห็น
 อรรถที่เข้าใจด้วย.

10. 29 II.

นายปรีดิมา รุทมาศย์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการได้ฟังเหตุผลของท่าน
 สมาชิกหลายท่านและก็ได้ตั้งใจเหลือเกิน แต่ทว่าก็เรียนได้ว่า ยาก จะขอชี้แจงเหตุผล
 ที่ท่านปรวิคิดเป็นเหตุผลในเรื่องนี้บุคคล ไม่ใช่เหตุผลในทางปฏิบัติ อย่างที่กรรมาธิการ
 แสดงแล้วว่า การกระทำให้ใดเป็นการกระทำโดยผู้เข็ดหรือมีอำนาจจึงก็ดี หรืออิทธิพล
 ในทางการเมืองก็ดี หรืออวดอ้างด้วยประการใด ๆ ที่มีกฎหมายอยู่แล้ว คือมีมติบังคับตาม

กฎหมายอยู่แล้ว ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนก็จัดการ ได้ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องบังคับ
 อยู่ในตัว ส่วนที่ท่านเกรงอิทธิพลต่าง ๆ ของข้าราชการประจำนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการ
 โกลาหลเกินกว่าเหตุ ซึ่งอาจจริงบ้าง แต่ก็เป็นเรื่องตัวบุคคล การที่เราจะแก้ไข
 กฎหมายไปหาตัวบุคคลนั้นเป็นการไม่ชอบ มีฉันทแล้วเราจะต้องแก้กฎหมายทุกฉบับ
 ซึ่งความจริงเราควรจะต้องแก้ไขเรื่องตัวบุคคลให้สัมพันธ์กับกฎหมาย เพราะฉะนั้นเรื่องนั้นก็
 เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับบทบาทปกครอง ส่วนเรื่องที่ท่านเกรงว่าพนักงานนั้นจะทำอย่างนี้เอง
 ก็ มันเป็นเรื่องตัวบุคคลอย่างที่ข้าพเจ้าได้เรียนมานี้ ในส่วนที่ข้าพเจ้าขอวิงวอนโดยรัก
 และพิศคือว่า ท่านอย่าห่วงไปเลย เมื่อประชาธิปไตยเราเจริญแล้ว ผู้ที่เล่นการเมืองนั้น
 เราก็เล่นกับด้วยหัวใจวิสุทธิ ที่ข้าพเจ้าขออย่างนี้ว่า เมื่อประชาธิปไตยเราเจริญแล้ว
 ผู้ที่เล่นการเมืองก็ลองเล่นด้วยหัวใจวิสุทธิ มือที่จะเข้ามาเล่นก็ของชาวระบอบ
 อิทธิพลใด ๆ อย่างที่ว่าก็หาเป็นเครื่องมือเครื่องตราจิตศรัทธาของตึกการเมืองต่อไปไม่ ข้าพเจ้า
 ขอให้อิทธิพลประเทกันไว้

10.41 น.

ขุนหาญประสาน (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนแนวคิดนี้ยิ่งแม้ว่า
 ข้าพเจ้าจะเป็นข้าราชการก็ตาม และได้เห็นช้อย่างมากในเรื่องของข้าราชการ ข้าพเจ้า
 ไม่ได้ใช้อิทธิพลในการเลือกตั้ง ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เงินในการเลือกตั้ง แต่ข้าพเจ้าใช้
 คุณความดีของข้าพเจ้า แต่ทว่าเกี่ยวกับวงราชการแล้ว เป็นปัญหาอย่างมากในเรื่อง
 การเข้า ๆ ออก ๆ ทำให้มันมีข้อขัดข้องในการปฏิบัติ เท่าที่ได้เข้ามา เชื่อว่าเหตุผล
 ในทางปฏิบัติระหว่างตัวบุคคลนั้นไม่ใช่ไม่ถูกต้องจริงที่เดียว และเป็นข้อสำคัญยิ่ง คือมีข้าราชการ
 การต้องไปสมัครรับเลือกตั้งต้องลาไปนาน ๆ การงานจะต้องทิ้งไว้ และคนอื่นมาทำก็ไม่
 ได้ เพราะไม่ได้มอบหมายหรือสั่งเสียให้เป็นที่จลัดขณะ การงานก็ยุ่งเหยิง เวลา
 ราชการเข้าเข็มนี่หรือกลับกันแทบแน่ นี่เป็นประเด็นหนึ่งในการยุ่งยากในองงงานที่ควรจะไป

และอีกประการหนึ่งของเราโดยฉะเพาะอย่างนี้คง ก็อยู่

แล้วว่าเรามีไม่พอ และจะต้องออกไปเดินขบวนก็ เราต้องเสียเวลาเสียการงาน ในการที่จะต้องให้เด็กมาทั้งคอยรับการศึกษาก็ด้วย

ประการที่ 3 เมื่อข้าราชการผู้หนึ่งเสร็จจากการเลือกตั้งแล้ว คือหลังจากการเลือกตั้งแล้วก็ต้องกลับมารับราชการอีก คือเมื่อไม่ได้รับเลือกตั้งแล้วก็จะต้องกลับมารับราชการอีก และก็มีในกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งจำเป็นจะต้องรับในเมื่อมีตำแหน่งว่าง และเมื่อมีตำแหน่งที่ว่างรออยู่ ถ้าไม่พอก็รับไว้ เราไปเล่นการเมืองนาน ๆ ก็กิจการงานต่าง ๆ ของเราก็ตกพื้นเฉื่อ เมื่อครบถลันเข้าทำงานก็ทำให้กิจการของเราเจริญเรียบร้อยไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าเราไม่จำกัดใหญ่ให้สมัครใจที่จะเล่นการเมืองไว้เสียบ้างแล้ว ก็จะทำให้เป็นการยุ่งเหยิงในจงการงานอยู่เรื่อย ๆ ไป ทีนี้เมื่อหยุดเล่น ข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงอิทธิพลของพรรคการเมือง แต่จะพูดถึงการงานที่ปฏิบัติอยู่แล้วว่ามีให้เกิดความยุ่งเหยิงเพียงไร ขอให้ท่านพิจารณาดู ถ้าหากว่าท่านได้อยู่ในวงงาน โลกดูถูกสิ่งจริง ๆ แล้ว จะเห็นภาพซึ่งขลุ่ยซัดและยุ่งยากเพียงไร ฉะนั้นจึงขอสนับสนุนแนวคิดที่ว่าให้มีการจำกัดเวลาสำหรับข้าราชการประจำเสียที ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าก็เป็นข้าราชการประจำเหมือนกัน แต่ทว่าสมัครใจจะเล่นการเมือง จึงได้สนับสนุนในข้อนี้โดยไม่ได้นิ่งงินกับคนอื่น ๆ แต่เพื่อให้การงานของทางราชการ เป็นไปโดยดีงามและสัมฤทธิ์ผล.

10.45 น.

นายสวนีย์ สายสว่าง (นครปฐม) : เรื่องนี้มันตรงกับตัวของข้าพเจ้า เพราะก่อนที่ข้าพเจ้าจะมาถึงก็ได้เป็นข้าราชการอยู่ แล้วก็ลาออกก่อนสมัคร เพราะฉะนั้นก็ต้องพูด ความจริงท่านที่เสนอแนวคิดก็ตาม ท่านผู้สนับสนุนก็ตาม มีคำพูดที่เป็นคำสำคัญอยู่ 2 คำ คือคำว่ากลัว อิทธิพลของข้าราชการคนหนึ่ง อีกคำหนึ่งเพื่อหนีบทประชานิยม แต่ท่านไม่ได้นึกเสียใจเลยว้ทีที่ท่านพูดนั้นท่านกล่าวถึงลัทธิค่านิยมประชานิยม ข้าราชการเขามีเจตนาคือต่อประเทศชาติ และมีความนึกคิดที่จะทำงานให้แก่ประเทศชาติ แล้วก็มีอิทธิพล

เสรีภาพอย่างคนไทยในรัฐธรรมนูญ แล้วเราก็มีเหตุผลอะไรที่จะไปกีดกันเขา ไม่ใช่เขา
 กระโดดเข้ามาเล่นการเมือง โดยกีดกันว่าจะต้องลาออกจากข้าราชการประจำเสียก่อน
 ๖ ปี ก็เรียกว่าฉีกหลักประชาธิปไตย ที่ข้าพเจ้าชอบ แล้วที่ว่าอิทธิพลมีที่กับผู้คัดค้าน
 หลายท่านพูดว่าอิทธิพล ๆ อย่างไร เคี้ยวนี้ไม่ใช่เหมือนเมื่อก่อน ประชาชนเคี้ยวนี้ไม่
 เหมือนเมื่อก่อน ประชาชนเคี้ยวนี้รู้ว่าใครดีไม่ดี ใครเป็นพวกที่มีการฉ้อฉลในโลกนะ
 ใครใช้อำนาจบาปใหม่ ใครมีนิสัยใจคอเลวทรามอย่างไร ใครทำงานตรงไปตรงมา
 ใครรับสินบาทคาดลิบลัด ใครเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจให้เป็นผู้แทนของเขา ไม่ใช่ว่า
 ไม่เลือกแล้วมันจะจับ ไม่ใช่ใช้อิทธิพลบีบบังคับ ไม่ใช่ทั้งนั้น ข้าพเจ้ารับรอง แต่ด้วย
 คุณงามความดี ผู้ที่พูดเสียผู้ที่ไม่ประสงค์เป็นคนที่เสียสละชีวิตในตำแหน่งที่เขาเคย
 สึกขอลาในทางราชการ ที่เขาเคยได้รับความอุปการะ เขาก็ขอร้องไห้มาเป็นผู้แทนของเขา
 เป็นคนบริสุทธิ์ซื่อสัตย์คนหนึ่ง สำหรับด้านอิทธิพลนี้ข้าพเจ้ามองไม่เห็น ข้าพเจ้าทำงาน
 ในตำแหน่งที่ไม่มีอิทธิพล แต่ข้าพเจ้าทำงานในตำแหน่งที่ไม่คลโม้โกง และที่ไม่มาบิ่ก็คิดมา
 ด้วยคุณงามความดีที่ข้าพเจ้าซื่อสัตย์สุจริต ก็เป็นอย่างนั้นข้าพเจ้าจึงได้รับเลือก ส่วนท่าน
 ผู้แทนมหาสารคาม ท่านบริหารการอุษณาสารคาม อยู่ถูกเถิดอยู่แล้ว ท่านใช้อิทธิพลหรือ
 เป็ดว่า ท่านสมัครก็โหดด้วยคุณงามความดีที่หาไว้ก่อน ท่านสร้างอะไรก็อะไรไว้จนคนเห็น
 จึงได้เลือกมาเป็นผู้แทนของเขา ก็ไม่ใช่อิทธิพล มีท่านชวนดวงนางท่านลาออกแล้วก็มา
 สมัคร เมื่อก่อนสมัครก็บอกกับนายอำเภอว่า ฉันจะสมัคร นายอำเภอก็บอกเขาว่า เขาสมัคร
 พอสมัครเข้าจริง ๆ ถูกกับ ลาออกก็มี ก็เมื่อคราวที่แล้ว อิทธิพลอะไรกัน ก็เป็นเหตุอย่าง
 ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ที่นี้เรารับรองกันแล้วว่า ข้าราชการเป็นผู้ที่ไต่เต้าในการศึกษาเอาไว้เรียน
 ไขมีความรู้ในการที่จะแสวงหาวิชาการเพื่อมาช่วยกันบริหารประเทศชาติ ในด้านงานประจำ
 เขาก็ทำงานตามระเบียบแบบแผนรัฐอินเวอร์ต เมื่อเสนอความคิดเห็น มุ่งจับมือเขา
 ไม่เอาเพราะเสนอความเห็นไม่ตรงกับแบบนโยบาย เขาก็สั่งระงับไป ทั้งนี้เพราะเขาเห็น

ว่า บ้านเมืองไม่ใช่ของคน ๆ เดียว แต่เป็นของประชาชนคนไทยทั้งนั้น เพราะฉะนั้น
 ข้าราชการที่มีแนวความคิดที่จะมาอยู่ในอำนาจนิยมผิดก็ได้ เขาก็สามารถออกจากตำแหน่งใน
 อำนาจบริหาร ไม่ใช่เป็นปัญหาในทางอิทธิพลหรือประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นเมื่อเขาอยู่
 ไม่ได้เขาก็มาทำงานอย่างนี้ แล้วเราจะไปติดกับเขาอย่างนั้นก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่ากฎหมาย
 ก็มีเขียนไว้ว่า ก่อนจะสมัครให้ลาออกจากราชการเสียก่อน พอออกไปไม่มีตำแหน่งอำนาจ
 จะสั่งการหรืออะไรก็ไม่มี อิทธิพลอะไรก็ไม่เกิดขึ้น แต่ความคิดเท่านี้ก็ยังไม่ดีอยู่ และที่
 ใครจะเลือกนั้นก็โดยความงามความดีไม่ใช่เพราะอิทธิพล แต่เรื่องอะไรเล่า เราต้องการ
 ให้ประเทศชาติของเราได้ความดีความงามเข้ามาบ้างในสภา ได้พิจารณาเหตุผลในแง่กึ่งนิยมผิด
 ในฐานะของผู้แทนให้เป็นไปด้วยดี เพราะข้าราชการที่เป็นผู้เห็นงานในส่วนบริหาร ได้เห็น
 งานที่ตนได้เคยกระทำมา มีทางอย่างไรก็แสดงเข้า นี้เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นก็ไม่มีเรื่อง
 อะไรที่จะไปจำกัดสิทธิ์เขาอย่างนั้นว่า จะต้องลาออกเสียก่อน 1 ปี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ขอสนับสนุนท่านกรรมาธิการว่า ในเรื่องอิทธิพลนั้นเป็นอันกลบไป ประชาธิปไตยก็เป็นที่พึง
 เพราะฉะนั้นก็ขอให้สมาชิกสภาซึ่งเคยเป็นข้าราชการมาแล้ว และได้อาศัยความงามความดี
 ในตำแหน่งราชการมาบ้างในสภาบ้างอย่างข้าพเจ้า ก็อย่าได้ติดกับเพื่อนข้าราชการด้วยกันที่
 จะเข้ามาในสภาบ้างเพื่อทำงานให้แก่ประเทศชาติในวันต่อไป ข้าพเจ้าขอฝากไว้ด้วย.

10.50 น.

นายวังสฤษดิ์ ชาวอนฉวี (พระนคร) : ข้าพเจ้าคนหนึ่งขอสนับสนุนผู้ปร
 ติคดีโดยที่ไต่พินิจท่านกรรมาธิการข้างเหตุผลว่า สิ่งที่ได้ทำมาแล้วไม่ถูกต้อง ซึ่งความจริงมัน
 ซุกซุกซลักอยู่ แต่ความจริงกรรมาธิการไม่ได้หมายความว่าในการซุกซลักซลักนั้น ซุกซลักเรื่อง
 อะไร อันนี้ก็จะเห็นว่าในเวลาก่อนจะมีการแข่งขันเลือกตั้ง ถ้าผู้ที่มีอำนาจและอิทธิพลในวง
 ราชการ เขาเข้าพเจ้าเป็นตำรวจจับผู้ร้ายนักเลงหัวไม้ ข้าพเจ้าต้องการจะสร้างพระคุณ
 ให้แก่บุคคลผู้ี้ ราษฎรผู้ที่ถูกจับมาเข้าคุกแล้วในการช่วยตัวเองก็ยอมรับการช่วยนี้ นี้ก็เป็น

การร่างบุคคลเอาไว้อีกหน้า แล้วทำกรมมาธิการมาบอก ว่าถ้ามีการใช้อำนาจนอก
 เหนือหน้าที่ไปนั้น ก็อาจจะมีการร้องเรียนกันได้ แต่เป็นการกระทำก่อนการเลือกตั้งแล้ว
 ผู้ที่ไปแข่งขันเลือกตั้ง เมื่อครั้งรุนแรงก็คงจะใคร่เห็นว่าจะอะไรเกิดขึ้นบ้าง อันนี้ก็เห็นว่าเป็น
 เป็นการใช้อิทธิพลอันหนึ่ง อีกประการหนึ่งในการที่บอกว่าคุณจะมาสมัครรับเลือกตั้งจะ
 ต้องลาออกเสียก่อนเป็นระยะที่ใกล้ติดกับการสมัครรับเลือกตั้ง ข้าพเจ้าก็เป็นข้าราชการ
 ประจำหนึ่งที่อยู่มาในลักษณะก่อนเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นในการที่เราจะให้ออกก่อน 1
 ปีนั้น ไม่ใช่เป็นการตัดสิทธิ์ เราก็ให้สิทธิเขาสมัครรับเลือกตั้งได้ แล้วเมื่อใกล้ทำ
 กรมมาธิการบอกว่าคุณที่จะเล่นการเมืองก็คือผู้ที่เสียสละ ก็เราเสียสละออกจากราชการ
 เสีย 1 ปี ก็เพื่อจะให้ราษฎรได้เห็นในคุณงามความดี เราจะไปเล่นการเมืองโดยแท้จริง
 เราเป็นผู้เสียสละอย่างแท้จริง เราจะไปหวังตำแหน่งหน้าที่ในทางราชการทำไมอีก
 อันนี้ก็เป็นการเสียสละของผู้ที่จะเล่นการเมือง ไม่ใช่ที่เราตัดสิทธิ์บอกว่าเป็นข้าราชการ
 แล้วไม่ให้มาเล่นการเมืองเมื่อไร เราก็ให้เล่นการเมืองได้ และมีเงื่อนไขว่า ขอให้ลา
 ออกจากราชการเสียก่อน 1 ปี เพื่อให้อิทธิพลที่เคยใช้นั้นให้จางหายไปจากความคิดของ
 ผู้เลือกตั้งเสียก่อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็เห็นตามท่านผู้เสนอแปรญัตติว่า ในการที่ให้
 ลาออกเสียก่อน 1 ปีนั้นเป็นการที่เหมาะสมที่สุด.

๒๐.๕๓ น.

นายทองอินทร์ ฐริพัฒน์ (กรมมาธิการ) : บัดนี้ที่เราพูดถึงในเรื่อง
 ข้าราชการประจำก็มุ่งถึงเรื่องอิทธิพลบ้าง มุ่งถึงกรณีพิพาทค้างเงินบ้าง ในบัดนี้เรื่อง
 อิทธิพลก็ เรื่องการเงินนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยวิตกเลยเพราะเหตุว่าบุคคลที่จะเข้ามาใน
 วงการ เมื่อถึงคราวที่หลายเลือกตั้งเข้ามานั้น ไม่ค่อยอาศัยอิทธิพลหรือการเงิน
 แต่ข้าพเจ้าคิดว่าความจำเป็นมีที่เขาได้สร้างสมคุณงามความดีไว้ บัดนี้ที่จะไม่ให้ข้าราชการ
 เล่นการเมืองถ้าเราจะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างที่แปรญัตติเสนอนั้น ก็จะต้องเขียนอีก

หลายประการ เช่น เป็นคนว่าง ผู้ที่ทำงานในวงการกิ่งราชการ เช่น ผู้จัดการ โรงงาน บ้านค้า
หรือผู้ที่ทำงานในบริษัทจำกัด หรือนายกเทศมนตรีซึ่งมีอิทธิพลอยู่ หรือแม้กระทั่งรัฐมนตรี
ก็ต้องเขียนไว้เพื่อให้เห็นว่าบุคคลเหล่านี้จะต้องตัดสินใจ เพราะเป็นผู้ที่มีอิทธิพล และอย่า
คิดว่าแม้กระทั่งรัฐมนตรีก็ไม่สามารถจะสมัครรับเลือกตั้งได้ เราจะเห็นได้ว่ารัฐมนตรี
สมัครรับเลือกตั้ง ๑ คน แต่มาเพียง 4 คนเท่านั้น ไม่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งทุกคนมาด้วยอารมณ์ ไม่เข้ามาด้วยอิทธิพลหรือการเงิน

นั่นหมายความว่าก็เป็นเรื่องข้อเท็จจริง บางท่านอาจจะรับรองได้ว่า อย่างการเลือกตั้งเมื่อ
ครั้งจังหวัดอุบลเมี 24๘๐ - 2๔๘1 เพื่อแทนของข้าพเจ้าอย่างคุณพ่องคงจะรับได้ว่า
ท่านได้ถูกกดดันจากฝ่ายบริหารอย่างรุนแรงที่สุด แต่ท่านก็สามารถจะชนะคะแนนเสียง
ได้ถึง 2 หมื่นคะแนน ทั้ง ๆ ที่นายอำเภอ ปลัดอำเภอ คณะประชาบาล และกำนันผู้ใหญ่บ้าน
ได้ชักจูงอย่างเต็มที่ ทั้งนี้มาไม่เข้ามาด้วยอิทธิพลหรือการเงิน ขอประมาณโทษ คุณพ่อง
ใช้เงินเพื่อการเลือกตั้งเพียง 6๐๐ บาทเท่านั้น แต่สามารถหาคะแนนได้ถึง 2 หมื่น 5 พัน
คะแนน และชนะผู้ที่เป็นที่สอง ถึง 2 หมื่นกว่าคนที่เป็นคน นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่า
ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในการว่าคือผู้แทนจังหวัดนครพนม เราจะเห็นได้ว่าข้าราชการอย่าง
นายอำเภอคนหนึ่งซึ่งได้ออกแล้วมาสมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดนั้น แล้วก็มีครูศึกษาธิการคน
หนึ่งได้ออกมาสมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดนั้น และผู้แทนนครพนมก็ชนะการชนะไปได้ถึง 2
หมื่น 5 พันกว่าคะแนน นี่ยังไม่มาด้วยอารมณ์หรือมาด้วยอิทธิพลหรือการเงิน ที่นี้ ข้าพเจ้า
ใครจะเรียนว่า ปัญหาที่จะจำกัดว่าข้าราชการประจำควรจะลาออกก่อนเลือกตั้งหรือไม่
นั้น ถ้าเราเขียนจำกัดไว้แต่เพียงว่า คนที่จะมาเล่นการเมืองไม่ว่าจะอยู่ในที่ใด ๆ จะ
ต้องลาออกก่อน ก็น่าจะไปดี หรือไม่ก็คิดว่า คนที่จะสมัครเล่นการเมืองในจังหวัดใด ต้อง
ไม่อยู่ในจังหวัดนั้นก่อนเวลาเลือกตั้งเป็นเวลา 1 ปี ก็พอจะไปได้อีกอย่างหนึ่ง แต่อย่า
เขียนอย่างผู้แปรพักตร์ไว้เช่นนั้นข้าพเจ้าก็เสียใจที่จะสละสละไม่ได้ เพราะอาจจะบังคับว่า

ผู้ที่ต้องขาดจากตำแหน่งประจำไม่น้อยกว่า 1 ปี จึงจะสมัครได้ ก็ถ้าสภาที่ตั้งมติไป
 เขามัน ก็ถ้าจะเห็นผลหลายประการ โดยจะเพาะอย่างที่มีผู้แทนครบรูปได้แข็งแรงแล้ว
 จะคัดเลือกของเขาในระยะเวลาอันสมควร และบางทีท่านอาจจะไม่เหมือนกับเขาด้วย
 ก็ได้ ถ้าสมมติว่า มีข้าพเจ้าอีกเองเพราะการเมืองเป็นของไม่เที่ยง ถ้าสมมติว่า
 มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรอีกก่อนหนึ่งปี หรือไม่ว่าจำเป็นไปตามการแปรวัติของสมาชิก
 ประเภท 2 ก็ว่า เมื่อเราจะเอาโดยวิธีอื่นแล้ว เรากลับไปเลือกใหม่ทั้งสิ้น บางท่านก็
 คงจะพอมันเช่นนั้น ถ้ารัฐธรรมนูญแก้ไขที่ 1๐ พฤษภาคม เราจะต้องกลับไปเลือกตั้งใหม่
 แล้วคิดดูว่า ท่านที่สมัครรับเลือกตั้งในสภาที่ ถ้าในกรณีเช่นนั้น ท่านไม่สมควรสมัคร
 ไล่หลายท่านทีเดียว ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่าง เช่นผู้แทนราษฎรสงคราม ผู้แทนหาสงคราม
 อย่างท่านผู้แทนที่สมัครเมื่อก็มี ท่านก็สมัครไม่ได้ ท่านไม่ก็สมัครไม่ได้ แล้วเรามองดู
 ชี ถ้าเราถือ 1 ปี คือเราสมัครในหลักที่ว่า ควรจะให้ข้าราชการขาดจากตำแหน่งประจำ
 เสียก่อนแล้วการเมือง แต่ถ้าเอา 1 ปีก็ไม่ได้ ผู้แทนภาคชาวยุโรปก็ไม่ได้ ผู้แทนเชียงใหม่
 ก็ไม่ได้ ผู้แทนอะไรมองดูหน้าซีไม่ได้ทั้งนั้น และถ้าถือ 1 ปีท่านสมัครได้ใหม่ สมมติว่า
 ลงมติว่า เอาละ พอใช้รัฐธรรมนูญใหม่ กลับไปเลือกใหม่ ท่านจะบอกอะไร เมื่อเราลงมติ
 ไปเสร็จแล้วสมัครไม่ได้แบบนี้ แล้วท่านจะว่าอย่างไร ถ้าเมื่อผลก็อย่างข้าพเจ้าจะสมัคร
 ถือหลักว่า ใครจะเล่นการเมืองนี้ให้ลาออกก่อน ข้าพเจ้าสมัครในหลักที่ว่าไม่กำหนด
 ไว้ 1 ปี แต่ถ้ากำหนดไว้แล้ว เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ อย่างข้าพเจ้าขาดจากตำแหน่ง
 ประจำมาแล้ว 13 ปี จะเอาอย่างไรก็เอา และข้าพเจ้าไม่สมัครจะไปเป็นข้าราชการ
 ประจำอีก เว้นแต่ในกรณีซึ่งถ้าบางที่จะอดตายอาจจะไปก็ได้ แต่เดี๋ยวนี้จิตใจไม่ไปนั้น
 เพราะฉะนั้นการที่จะมีมติตั้งไปเช่นนั้นเห็นเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ท่านสมาชิกอาจจะรู้ เมื่อ
 เรามาในทางการเมืองจะคงสงบก็ จะต้องเสียสละ การพูดในหมู่ของใครก็พูดได้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ในกรณีที่เจ้ากักจำเข็ญลงไปว่า ต้องขาดจากราชการ

ก่อน ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ และข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกที่จะสนับสนุนนั้นจะพูดว่า นักการเมืองต้องเป็นผู้เสียสละ จริง ข้าพเจ้ารักในทางอุดมคติ ข้าพเจ้ารับว่าจริง แต่ทว่าคนเราถืออุดมคติอย่างแท้จริงหรือไม่呢 ขอให้กรรมการเป็นเครื่องชี้เจตนาดีกว่า ปากเป็นเครื่องชี้เจตนา ข้าพเจ้าขอรับรองว่า อย่างไรก็ความ ในการที่เราจะประกาศ รัฐธรรมนูญนี้ เราคงพิจารณาโดยรอบคอบ เมื่อพอใจข้าพเจ้าจะยกมือสนับสนุนให้ ที่ท่านก็สมัครไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอท่านอย่าพูดดีกว่า ในเมื่อปากกับใจไม่ตรงกัน.

๒๒.๐๑ น.

นายทอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : มันหาที่ใดเปรียบกับอยู่ ตามคำแปรญัติของทำนุบำรุงตนเรียงรายนี้ ก็มีประเด็นอยู่ว่า ที่สำคัญที่สุดนั้น คือข้าราชการมีอิทธิพล ในการเลือกตั้งหรือไม่ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าจะบรรยายไปก็จะเสียเวลา เพราะเหตุว่า ใคร ๆ ก็ให้พูดกันมานานแล้ว และเชื่อว่าถ้าจะพูดต่อไปอีกก็คงจะพูดได้อีก ริมความแล้ว ข้าราชการมีอิทธิพลในการเลือกตั้งนั้น ไม่ควรปฏิเสธ เป็นของแน่นอนเหลือเกิน จริงอยู่ มีหลาย ๆ ท่านว่า ถึงแม้ว่า ข้าราชการจะใช้อิทธิพลก็ไม่สามารถจะก่อความคับข้องของราษฎรได้ แต่ว่าท่านก็ไม่ปฏิเสธว่ามีหลาย ๆ คนเหมือนกับที่มาไม่ได้เพราะการใช้ อิทธิพล เขาไม่ได้มาทั้ง ๓ ที่นี้ เขาจึงไม่ได้ชี้แจงแก่เรา เรามาได้ก็พูดแต่คำของเรา ส่วนที่เขามาไม่ได้มากเหมือนกัน ก็ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนี้ และขอคัดประเด็นว่า มี อิทธิพลจริง นอกจากมีอิทธิพลในการเลือกตั้งแล้ว ยังเสียราชการงานเมืองอีกด้วยดังที่ ท่านผู้แทนสมุทรสาคร ได้กล่าวมาแล้ว มันหาข้อไปมีว่า เมื่อข้าราชการมีอิทธิพลในการเลือกตั้งเช่นนี้ เราควรจะเอามามันผิดไว้ในรัฐธรรมนูญเขยิบหรือ หรือควรมันผิดไว้ในอื่น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เต็มประเด็นที่จะพูด ณ ที่นี้ ขอได้โปรดอย่าก็งอหวา การที่ข้าราชการ มีอิทธิพลในการเลือกตั้งหรือไม่เสียด้วย จะได้ประหยัดเวลาเข้ามา ในประเด็นที่ว่าควร จะมันผิดไว้ในที่หรือในกฎหมายเลือกตั้ง ข้าพเจ้าขอเสนอคัดลอกอย่างนี้.

นิสมาชิกบริบรอง

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ มีผู้เสนอมติแล้วมีประเด็นว่า ข้าราชการ
ที่จะสมัคร เป็นผู้แทนราษฎรนั้น ควรจะออกก่อน 1 ปี ที่นี้เราควรเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ
หรือจะเขียนไว้ในพระราชบัญญัติเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเราจะว่ากันว่า เป็นไปทาง
การรวมกิจการ ก็แปลว่า ไม่ต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่มาเขียนไว้ในพระราชบัญญัติ
การเลือกตั้งก็ได้ ทุกถกนิยามากแล้ว.

11.04 น.

นายสุวิชัย พินิจเสวีรัฐ (เชียงใหม่) ผู้ตั้งให้หมายความ ว่า มติที่เสนอ
หลังประเดี่นใช้ใหม่ ข้าพเจ้าก็มี คือถกอันที่จะเสนอให้ทั้งประเด็นเช่นนี้ ก็ใครที่จะสมัคร
สมัครทางไหนก่อน ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ทั้งสองทาง เมื่อพูดทางอันไม่ได้ก็พูดทาง
สมัยสนุน คือสมัยสนุนอย่างนี้ ตามที่ท่านกร มาธิการกลิบายมานานนี้ ข้าพเจ้าขอสมัยสนุน
ว่า ผู้ที่จะมีงในทันทีไม่ครบ 1 ปี สมัครไม่ได้ แต่หากว่ารัฐธรรมนูญใหม่ยังไม่ออก
ก็ได้ ข้าพเจ้าสมัยสนุนอย่างนี้ ในเรื่องขุมสภาที่จริงไม่มีข้าราชการลงใหม่สมัคร แต่
ถ้าหากว่าข้าราชการมาเข้าเข้ามาอยู่แล้วก็สมัครได้ ที่นี้ในกรณีที่ว่าใคร ๆ ก็ตาม
ข้าราชการที่เข้ามาถึงก็ด้วยมีคุณงามความดี จึงได้เข้ามาถึง นี้ข้าพเจ้าสมัยสนุน แต่
ทว่าคนที่มีความงามความดีเช่น ส.ส. นครปฐม นั้นมีน้อย เพราะฉะนั้นกฎหมายอาจจริงได้
เขียนไว้เพื่อที่จะใช้กับคนทั่วไป นี้ข้าพเจ้าขอสมัยสนุนอีกขอขมหนึ่ง ที่ที่คอยต่อไปเป็นการ
ที่กลับไม่ให้ข้าราชการ ได้มีเสรีภาพมาเล่นการเมือง เพราะเขาเป็นเจ้าของประเทศ
ชาติ นี้ข้าพเจ้าสมัยสนุน แต่ทว่าขอให้นักดูว่า ข้าราชการนั้น อยู่ภายในบังคับกฎหมาย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน แต่ราษฎรนั้นไม่มี นี้ข้าพเจ้าก็ขอสมัยสนุน ที่นี้จะอีก คือ
ว่าจะให้เขียนกฎหมายไว้ในรัฐธรรมนูญหรือจะเขียนไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง แต่ทางกรมา
ธิการบอกว่า เขียนไว้ในกฎหมายเลือกตั้งก็ ข้าพเจ้าก็สมัยสนุน แต่ทว่าอิทธิพลฝ่ายบริหาร
มีขึ้นแล้วก็ไม่แก่ในกฎหมายเลือกตั้งได้ นี้เป็นขอสมัยสนุนทั้งหลายของข้าพเจ้า.

ท่าการ แหนบประชาชนสภา ฯ : เอาละเรื่องนี้เดี๋ยงขอโทษงมกึ คือว่าท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะเอาไว้ตามร่างที่กรรมาธิการร่างขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 53 คน

ท่าการ แหนบประชาชนสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอ ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 22 คน

ท่าการ แหนบประชาชนสภา ฯ : เป็นอันคงตามร่างที่กรรมาธิการร่าง

มาตรา 28 คือไม่ ขอเชิญผู้แปรญัตติ

11.07 น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระบอง): ในมาตรา ๖๖ วิชา เจ้าอาณัติที่
เพิ่มเพิ่มวิทยฐานะของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ และมีวิทยฐานะ
ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ๕ หรือเทียบเท่า กรรมาธิการเห็นว่าสภา ฯ นี้ควร เป็นสภา ฯ โลก
ซิดนีย์ ราษฎรที่สุดจึงเห็นว่าควรปล่อยวิทยฐานะไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง ไม่ควรกำหนดไว้
ในรัฐธรรมนูญ แต่สภาเจ้าเห็นว่าควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะประการที่ 1
คุณสมบัติและวิทยฐานะของสมาชิกทุกสภาหรือใดกำหนดไว้อย่างน้อยอายุ 40 ปี และเมื่อ
หัวหน้าของเขานี้เท่านี้ สำหรับคุณสมบัติและวิทยฐานะที่ของสมาชิกสภาผู้แทน
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจำกัดไว้เช่นเดียวกัน อายุ ๒๐ ปี ไม่ใช่ดูอายุที่สูง ข้าพเจ้า
กำหนดไว้ต่ำขนาดนี้ และวิทยฐานะก็เพียงมัธยม ๕ ซึ่งสภาเจ้าคิดว่าประชาชนของเรา
มีความรู้สูงพอสมควร แล้วเวลานี้ และต่อไปข้างหน้าผู้ที่จะรับมัธยม ๕ ก็มีจำนวนมากขึ้น
เป็นลำดับคงจะไม่มีการ เปลี่ยนแปลงในเรื่องการศึกษาของประชาชนทั่ว ๆ ไปให้โดย
ไปกว่านี้ ข้าพเจ้าขออ้างถึงประมวล คือประมวล ซึ่งอาจจะมีบางท่านที่ังได้ แต่ท่านประ
ได้กล่าวไว้เมื่อ ๑,๐๐๐ ปีมาแล้วว่า ในเรื่องการศึกษาเมืองนี้เราควรจะได้ยกย่องที่มีความรู้
ความสามารถในทางการ เมืองที่ดีที่สุดเข้ามารับราชการ ก็กิจการบ้านเมืองเหมือนอย่างผู้ทรง

วิชาคุณในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บเราควรจะได้แพทย์ที่ดีที่สุด ไม่ใช่ว่าเอาแพทย์ที่ไม่มีความรู้ในทางแพทย์มารักษา การเมืองก็เช่นเดียวกันเราควรจะได้ผู้มีวิสัยทัศน์และความสามารถในทางการเมืองที่ดีที่สุด แต่เราจะกำหนดในเรื่องของวุฒิในทางการเมืองนั้นในเวลานี้เราเห็นว่ายังไม่สมควร ควรจะกำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้งก็ได้ แต่ว่าวิญญูชนะมีชัย ๑ นี้ก็เป็นผู้รู้ที่มีวิชาไม่สูงเลย นับว่าค่ามากด้วยซ้ำไป ด้วยเหตุผลประการที่ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะกำหนดมติดังไว้ในรัฐธรรมนูญว่า คุณสมบัติและวิญญูชนะหรือคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นควรจะต้องเป็นอย่างน้อยที่สุดเท่าที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นสมควรก็ได้

11.10 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ อภิปราย : คือมีมติกันว่าเราควรกำหนดคุณสมบัติและวิญญูชนะของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือไม่ก็จะเป็นที่ขึ้นกันอยู่แล้วว่าถ้าเรากำหนดไว้ให้ตายตัวเช่นนั้นก็จะเป็นสิ่งที่คนอื่นไม่ได้ในภายหลังซึ่งต่างกับสมาชิกแห่งพรรคสภา โดยจะเพาะสมาชิกพรรคสภานั้นเป็นสภาซึ่งจะต้องมีชัย เราต้องการผู้เข้ามามีส่วนร่วมซึ่งแปลความศัพท์ว่าถึงขนาดถือไม้เท้าแล้ว และสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนถ้าเรากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญก็เป็นสิ่งที่คนอื่นไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่ไม่กำหนดลงไปเช่นนี้บางครั้งเราอาจจะเห็นว่าเราจะกำหนดถึงมีชัย ๑ นั้นไม่เป็นการประณีตได้ว่าผู้ที่มีความรู้บางอย่างจะเป็นหรือจะประณีตกว่าจะเป็นผู้ที่มีปฏิภาณในการในหน้าที่ได้เหมาะสม สำหรับเมื่อเราถือประชาธิปไตยแล้วเราก็คงคิดว่าบุคคลใดเลือกตั้งขึ้นมาในคราวแรกได้เลือกตั้งแล้วก็เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะเป็นผู้แทนของเขาได้ บางท่านแต่ในสภา ๆ นี้เองก็คุณสมบัติไม่ถึงมีชัย ๑ บางท่านก็มีอยู่เราก็เห็นว่าท่านเหล่านั้นก็ยังสามารถปฏิบัติกิจการในหน้าที่ได้เหมาะสมตามสมควร การที่เราจะกำหนดไว้ตายตัวว่าไม่ถึงหมดความจำเป็นถ้าเราจะต้องแก้ไขก็จะต้องแก้ไข

รัฐธรรมนูณก่อนจึงจะเป็นทางที่จะใหญ่กว่าที่เราจะลดวิทยฐานะลงมาทำไม เพราะฉะนั้น
 ประเด็นที่เราจะพิจารณาคำในที่นี้ก็เป็นประเด็นสั้น ๆ แค่นี้เพียงว่า คุณสมบัตินี้ของผู้สมัคร
 รับผิดชอบต้องเป็นสมาชิกสภาฯ จะกล่าวหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายเลือกตั้ง
 ข้าพเจ้ายืนยันความเห็นของกรมการ ว่าควรจะกำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้งเท่านั้น
 จึงจะเป็นการ เหมาะสมซึ่งถ้าเราจะแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งให้สูงกว่าระดมสมาชิกหรือ
 อย่างไม่ได้แล้วแต่สภาฯ นี้หรือจะไม่กำหนดเสียให้เป็นที่ตามร่างพระราชบัญญัติที่เป็น
 อยู่ในในปัจจุบันนี้ก็คงแล้วแต่สภาฯ ในตอนหลัง สำหรับข้าพเจ้าบางครั้งก็เคย
 คิดว่าเราควรเลื่อนวิทยฐานะของผู้สมัครรับผิดชอบเลือกตั้งสูง แต่เมื่อได้อยู่ในสภาฯ มา
 เป็นเวลา ๑๕ ปีข้าพเจ้าได้รับความรู้บางอย่างหนึ่งว่าวิทยฐานะของบุคคลไม่เป็นเครื่อง
 ประกันอันเพียงพอ แต่อย่างเดียวกันว่าเราจะลดบุคคลที่เหมาะสมปฏิบัติกิจการในหน้าที่
 ในบางกรณีบุคคลที่มีความรู้ไม่ถึงมัธยม ๘ เขาอาจจะเป็นคนกว้างขวางซึ่งสามารถที่จะ
 ปฏิบัติกิจการในหน้าที่ได้เท่าเทียมกับผู้ที่มีความรู้ดี ทั้งนี้ข้าพเจ้ามิได้กล่าวถึงไม่
 ถึงว่าสมาชิกที่มีความรู้สูงนั้น เราจะปฏิบัติกิจการในหน้าที่ได้เท่าเทียม คือคนมีความรู้ดี
 ก็ต้องประกอบด้วยคุณธรรมมีอย่างอื่นประกอบด้วยท่านจึงจะสามารถรับผิดชอบเลือกตั้งมาเป็น
 สมาชิกแห่งสภาฯ นี้ได้ แต่ถ้าบุคคลหนึ่งเขามีคุณงามความดีสูงแต่เพียงอย่างเดียวไม่ถึงดีจะ
 เป็นที่นำเอาโดยที่บุคคลนั้นไม่สามารถเข้ามาอยู่ในสภาฯ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าเพื่อให้คุณสมบัติของผู้รับผิดชอบเลือกตั้งนั้นได้ยึดหยุ่นได้ จึงเห็นว่าควรกำหนดไว้ในพระราช
 มติสภาฯ เลือกตั้ง

นายอาน นวทรพรหม (สุพรรณบุรี): ข้าพเจ้าขอในร่างวิทยฐานะหรืออาจ
 ขึ้นคำไว้ในมาตรา นี้ก็เพราะว่า

๑. ในทุกสภาเรา ก็แบบไว้แล้วก็อย่าจะใหม่ เหมือนกัน
๒. คำที่เราไม่มีวางไว้ในบทรัฐธรรมนูญนั้นทำให้มันหรือกว้างได้มากที่สุด

การแกว่งเห็นแกว่งอย่าง ไม่มีหลักเกณฑ์อย่างใดในพระราชบัญญัติการเลือกตั้งมีจุดที่
กำหนดอายุของผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งไว้เพียง 23 ปี ก็ไม่รู้ว่าจะต้องยึดเกณฑ์
อย่างไร นอกจาก เห็นว่ามันแกว่งมากขึ้นไป นอกจากนั้นสำหรับวิทยฐานะก็กำหนด
ไว้เพียงชั้นประถมศึกษาซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่ามันแกว่งเกินไป แม้จะไม่กำหนดเสียเลยก็ได้
ถ้าจะกำหนดไว้เพียงเท่านี้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ามันแกว่งเกินไปที่สุด เราควรจะ
กำหนดอายุของผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนไว้ด้วย ส่วนวิทยฐานะนั้นก็กำหนด
ชั้นค่าของวิชาสามัญหรือว่ากำหนดความรู้อย่างอื่นที่เขาเชี่ยวชาญมา เพราะว่า
คนที่จะรู้จักการงานหรือทำงานได้ดีนั้นนอกจากจะมีวิชาขั้นต้นสูงแล้วก็อาจมีความ
ชำนาญชำนาญในกิจการงานที่เขาทำมาด้วย ถ้ามีอะไรมากแล้วเราจะมีปัญหายากในชั้น
กำหนดวิทยฐานะในภายหลังอีก ข้าพเจ้าจึงอยากจะทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกันอย่าง
เหตุผลหา เหตุผลมีอย่างนี้.

๑๑.๑. ๑๑.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กรรมาธิการ : กรรมาธิการขอชี้แจงว่า
ตามความเห็นของกรรมาธิการนั้นเหตุผลและสภาผู้แทนควรที่จะมีลักษณะและสภาพที่
ชิดกัน สำหรับเหตุผลที่เป็นสภามีอยู่กฎหมายแล้วเป็นสภาซึ่งจะเห็นได้อยู่แล้วมีสภา
ติดกับสภาผู้แทน เพราะเหตุว่าไม่มีการยุบสภา นั้นเหตุผลนั้นไม่เหมาะสมและไม่แก่
การ เปลี่ยนตัวสมาชิก ทั้งนี้เพราะเหตุว่าสภาผู้แทนจะเป็นสภาที่ประกอบด้วยบุคคล
และวัยวุฒิ เพราะจำนวนที่พิจารณาไว้สมัยก่อนมายังนี้ในกรณีที่มาตราจะมีการ ยับยั้ง
แล้วสภาผู้แทนหรือที่เรียกกันทั่วไปว่าสภาล่างนั้นเป็นสภาซึ่งสมควรจะมีความ
ใกล้ชิดกับราษฎร เป็นที่สุด คุณสมบัติของสมาชิกแต่ละสภา แต่ละสภาก็ควรจะแตกต่างกัน
กัน คุณสมบัติของสภาผู้แทนจะมีความรู้สูง มีสติปัญญาสูง สามารถยับยั้งกฎหมายได้
สภาล่างสมาชิกนั้นก็ควรมีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างเดียวกันเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับประชาชน

เพราะเหตุนี้ในสภาล่างจึงมีการขมกอายุเพื่อให้นายกรู เลือกภัยมาใหม่ หรือบางทีจึง
 มาจากราวมีการขมกสภาเพื่อให้เกิดภัยใหม่ ทั้งนี้เพราะสภาล่างหรือสภาผู้แทนเป็น
 สภาแสดงความเห็นของประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป สมาชิกสภาผู้แทนนี้ถ้าจะเป็นผู้ดี
 อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนอย่างที่สุด และนั่นเป็นคุณสมบัติอย่างเดียวกันซึ่งประสงค์ในสภา
 นี้ การที่จะกำหนดความรู้อันสูงจะเป็นประโยชน์ ๘ หรือบริดกาดหรืออะไรก็ตาม ไม่ใช่
 สาระสำคัญที่จะประกอบเป็นสภาผู้แทน ทั้งนี้เพราะสภาผู้แทนเป็นสภาออกกฎหมาย
 ใบบังคับแก่ประชาชน เป็นสภาที่กำหนดการ เก็บภาษีอากรซึ่งจะใช้เก็บกับประชาชน
 ทั่วไป กฎหมายที่ใบบังคับกิติ ภาษีอากรที่เก็บจากประชาชนนั้นคือ ไม่ใช่เก็บและไม่ใช้
 ใบบังคับแต่ละเฉพาะผู้ที่มีความรู้สูง คนไม่รู้หนังสือก็ต้องเสียภาษีอากร และการปฏิบัติ
 อานกฎหมายเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นสภาผู้แทนจึงกำหนดไว้ว่า ควรจะเป็นเพียง
 ความรู้ที่ประดม คืออ่านออกเขียนได้ก็พอ เพราะในการปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนเจ้าเป็น
 อยู่ว่าจะต้องอ่านออกเขียนได้ *หรือพูดกันง่าย ๆ* ไม่อย่างนั้นทำอะไรไม่ได้ แต่ความรู้
 สูงเกินกว่านั้นไม่เป็นเพราะคุณสมบัติที่สุดก็คือความใกล้ชิดกับประชาชน เห็นอกเห็นใจ
 ประชาชน และสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของประชาชนในการควบคุมการบริหาร
 ราชการแผ่นดินได้ นี้เป็นสาระสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นการที่จะกำหนดไว้สูงนั้นก็เป็นการ
 จำกั้อ่านหรือจากกั้อิสทธิของประชาชนที่จะทำการ เลือกภัยบุคคลเสียจากกั้อการจะเลือก
 ห้างเข้าว่า อย่างในคราวที่แล้ว ๆ มาจะเห็นได้ว่าประชาชนเลือกผู้กั้คนกั้อการ เลือก
 ผู้กั้คนเห็นว่ามีเพราะที่จะเป็นกั้แทนของคนได้ ไม่ใช่เลือกผู้กั้มีบริดกาดหรือมีความรู้ จึง
 อยู่นั้นเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งในการพิจารณา แต่ไม่มีน้ำหนักพิจารณาสำคัญเพียงนั้น
 ข้าพเจ้าขอออกถ้อยอย่างเพี้ยนสมาชิกของข้าพเจ้าผู้แทนพรรค *หรือพรรค* ๑ ก็ท่านผู้ทรง
 กุณความรู้สูง คือเป็นถึงคอคเตอร์เขอรรมัน เขียนภาษาบาลีกัน ชุกภาษาบาลีกันยาวเป็น
 บรรทัด ๆ ท่านก็ไม่ได้ใช้บริดกาดหรือคิถริคคอคเตอร์เป็นเครื่องมือ คือใช้เหตุผลใน

ฐานที่ว่าข้าพเจ้าเป็นผู้แทนคนยาก เห็นอกเห็นใจคนจน เคยคิดผูกคิดวาง และท่าน
 บัญญัติเป็นเช่นนั้น พยายามติดต่อกับประชาชน สนใจขอแลกเช่าไปทุกหนทุกแห่ง ไม่
 ใช้นั่งอยู่บ้านเป็นคอกเคอร์แล้วจะบริหารราษฎรผู้ด้อยโอกาสเกิดข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้า
 เกิดถึงผ่านมาแล้วข้าพเจ้าก็มีบริบทาซึ่งบริบทาของข้าพเจ้าที่โง่ทึบไม่มีกั้น คือตาย
 ไปแล้วคนหนึ่งเหลืออีก ๒ คน แล้วในการที่ข้าพเจ้าไปก็ไม่ใช่ไปออกอ้างบริบทา
 ไปบอกเพียงว่าผมเป็นคนไทยคนหนึ่งที่ต้องการจะเป็นผู้แทนของคุณ ส่วนที่ท่านจะเลือก
 หรือไม่เลือกอีกเรื่องหนึ่ง นี่ท่านผู้แทนทั้งหลายก็โดยประมาณแล้ว เพราะฉะนั้น
 การกำหนดวิญญานะที่สูงกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าก็เห็นใจผู้แปรพักตร์ที่มีความ
 ปรารถนาดีที่จะให้ผู้แทนมีสมรรถภาพสูงขึ้น แต่ในระยะที่ผ่านไปแล้วกรรมการเห็นว่า
 ไม่ต้องการให้ผู้แปรพักตร์จริงไม่รับค่าแปรพักตร์ และขอแถลงอย่างที่เราเรียนมา.

11.22 น.

นายสาวยนต์ สายสว่าง (ทศปทุม): ในการที่ข้าพเจ้าแปรพักตร์ในมาตรา
 นี้ในเรื่องคุณสมบัติเพื่อจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่าจะสมัคร เป็นสมาชิกสภาต้องมี
 พื้นความรู้มัธยมปีที่ ๘ หรือว่ามีอายุ 25 ปี เหตุผลก็คือเช่นเดียวกับของผู้อื่น
 ข้าพเจ้าขอเอ่ยชื่อ คือว่าในสภาพสภาเรากำหนดไว้ และสภาผู้แทนไม่กำหนดไว้
 แต่กรรมการชี้แจงให้ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว แต่เหตุผลอีกอันหนึ่งก็คือว่าในที่ใช้คำว่า
 คุณสมบัติ ๆ นี้เป็นคุณนามศัพท์นามสำหรับสมาชิกสภาหรือสภาที่ให้เห็นแก่ว่าแต่ใน
 ข้อนั้นไปดูพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการพลเรือนซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร เสนอกรมกิจการ
 จะเข้าได้ต้องสำเร็จมัธยมปีที่ ๘ สอนได้เข้าได้ นั้นฝ่ายบริหารฝ่ายนิติบัญญัติ ส่วนเรา
 จะเข้าได้ประมาณ ๓ ปีได้ ทั้งดูแล้วน่าจะปรารถน่ายุติฝ่ายนิติบัญญัติคุณสมบัติเพียง
 ประถมบริบูรณ์ แต่ฝ่ายบริหารไม่ได้ชั้น ๘ ไม่ต้อง ต้องมัธยม ๘ นั่นก็เป็นผลเป็นอย่างไร
 แล้วจะบังคับคดีในข้าพเจ้าขอฝากไว้ ไม่ไว้ในรัฐธรรมนูญก็ขอฝากไว้ในกฎหมายการ

เลือกตั้ง เพราะเหตุฉะนั้นเหตุผลที่ข้าพเจ้าก็มีอย่างเดียวกันว่า ฝ่ายบริหารมีมติไว้ว่า คนที่จะเป็นชาว ชาตินั้นจะต้องมีพื้นความรู้อย่างน้อยมีชั้น ๘ เป็นสำคัญอันเสมือนพนักงาน ๒๒ นาย แต่ฝ่ายนิติบัญญัติออกกฎหมายของประเทศชาติประมาณ ๓ ก็ได้ ซึ่งดูก็แล้วที่เจ้าหน้าที่.

11.24 น.

นายสวน พรหมประดาบ (อุตรธานี): เรา มีกฎหมายบังคับกับให้ประชาชนได้ทั้งหมดยุคสมัยใหม่ มี ประชาธิปไตยเป็นของใครเป็นของราษฎรเราทั้งประเทศ เราบังคับให้เขาเรียนหนังสือเพียงประมาณปริญญาตรีเท่านั้น เหตุใดเราจึงต้องมาคัดสิทธิของเขา ในเรื่องการ เมืองราษฎรมีอำนาจมีสิทธิที่จะเข้ามาปกครองตัวเอง มีสิทธิที่จะใช้อำนาจอธิปไตย เพราะเหตุไร เราจะมาจำกัดมาออกกฎหมายคัดสิทธิเสรีภาพเช่นนี้ ควรแล้วหรือ ขอให้พิจารณาถึงอำนาจอธิปไตยชั้นสูงสุดเป็นของใคร เป็นของนักเขียนมีชั้นปีที่ ๘ อย่างนั้นหรือ ถ้าเขาเข้าใจว่าส่วนไหนนั่นคือประมาณปริญญาตรีหรือ ประมาณปีที่ 4 เท่านั้น ซึ่งราษฎรส่วนมากควรจะรู้สิทธิอันนั้น เพราะฉะนั้นการที่เราจะจำกัดคัดสิทธิเสรีภาพเช่นนี้เห็นว่าไม่ควร ตามที่กรมวิชาการ ได้มีมติไว้ใน รัฐธรรมนูญนั้น เห็นว่าเหมาะสมแล้ว หรือมีมติไว้ ในกฎหมายเลือกตั้งที่วางไว้เพียงชั้นประมาณปริญญาตรีนั้นก็ถูกต้องกับประชาธิปไตย.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง): ในการที่ขอแก้ไขมติไว้ ใน รัฐธรรมนูญไม่ใช้คัดสิทธิเสรีภาพเป็นการรอนสิทธิบางประการ ถ้าหากดูมาตราเดียวกันกับทุกสถานจะเห็นว่าเป็นการรอนสิทธิเช่นเดียวกัน อันนี้ขอให้น้ำหนักเสียไว้เห็นแก่ส่วน วมของประเทศชาติไทย ในกฎหมายเลือกตั้งก็ได้แก้ไขได้.

11.26 น.

นายโชติ คุ้มพันธุ์ (พระนคร): ความจริงเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเราห้ามไม่ได้ว่าทุก มีชั้น ๘ หรือปรี๊ดต้ออะไรอีกยาวนานเป็นเพียงแต่

เป็นหัวหน้าเท่านั้น บางทีผู้ที่มีหัวหน้ากันไม่มีความรู้อะไรจริงจัง ขอให้ดูตัวอย่าง
 ต่างประเทศ ของประชาชนไทยที่จะขออำนาจสิทธิ์เถิด เป็นตัวอย่าง หากมีความรู้วิชา
 ๒ - ๓ เท่านั้น แต่ท่านมีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดีในทางทหาร เมือง นคร
 เรามักคิดว่า ท่านที่มีความรู้วิชาไม่ซึ้ง ๒ ขึ้นไป แต่มีคนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ได้หัว
 จินนำ ถ้าเราจะตั้งคนที่ไม่มีหัวหน้าเสียเขา เห็นว่าอย่างไรเพราะเหตุว่า
 ผู้คนเป็นจำนวนมากที่ได้หัวหน้าไปแล้ว ๆ และมีความสามารถดีอย่าง
 เจ้าคุณขุนช้างความจริงท่านได้เพียงขึ้น ๒ แต่ความรู้ความสามารถท่านหาหัว
 ใจยาก มีบริวารขึ้นแรกแต่ข้อสำคัญเรื่องการบริหาร คือการวางตนเป็นอย่างไร
 การสมัคร เป็นผู้แทน เขาไม่ได้ดูในแง่ความรู้เท่าใด บางคนมีความซึ้งในวิชาขึ้น
 สูงแต่ไม่ได้กล่าวหาว่าเป็นประโยชน์ส่วนรวมเลย สู้คนไม่มีความรู้ก็ได้ การเลือก
 ผู้แทนก็เช่นเดียวกัน ประชาชนก็เลือกผู้ที่มีคุณสมบัติว่าจะทำประโยชน์ให้ส่วนรวมอะไร
 ไฉนบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะไปจำกัดเลย ควรปล่อยให้ผู้ที่มีความ
 ความดีได้เป็นผู้แทนของเขาบ้าง

ทำการ แทนประชาชนสภา ฯ : ดิฉันอยากมาเสียงขอแล้ว บัดนี้เห็นว่าควร
 จะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญหรือเขียนไว้ในกฎหมายเสียดังอย่างที่มีการมาขอ
 เพราะฉะนั้นเพื่อให้เสียเวลา ไม่เพราะเรา ๆ กันอยู่ทุกคนแล้ว เพราะฉะนั้น
 ขอเรียกเสียง ผู้ใดเห็นด้วยคณะกรรมการมาขอไปปรกณมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗๔ คน

ทำการ แทนประชาชนสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปปรกณมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒ คน

ทำการ แทนประชาชนสภา ฯ : เป็นอันเอาผลมาร่างที่เสนอ ต่อไป

เลขานุการสภา ฯ : มาตรา ๒๑

ท่าการแทนประธานสภา ฯ : นาคตรา ๒๑ ผู้แปรทัศนคติใจหรือไม่

นายบุญคง ทองสวัสดิ์ (ส่วนาง) : ไม่ติดใจ

นายประยูร วิมุกตาคน (เชียงใหม่) : ไม่ติดใจ

ท่าการแทนประธานสภา ฯ : ผู้แปรทัศนคติใจ ขอให้ท่านไป นาคตรา

๓๐ นายสุวิทย์ แปรทัศนคติ

11.30 น. ๗A

นายสุวิทย์ พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้แปรทัศนคติไว้ในนาคตรา ๓๐ นี้ แต่เมื่อได้ไปอ่านคำพิพากษาของกรมการในฉบับที่ส่งมาฉบับนี้ มีข้อความอยู่ก่อนหนึ่งซึ่งรู้สึกผิดใจว่า ตามบรรดาของรัฐบาลแล้วก็ไม่มีการขู่มสภา ๑ ที่ครั้งที่ถูกมาอย่างนี้ข้าพเจ้าก็พยายามที่จะเห็นด้วย แต่ที่นี้กรมการมีเจตนาแล้วในต่างประเทศที่ข้าพเจ้าจะเรียนให้สภา ฯ นี้ทราบ คือเมื่อครั้งที่ถึงก่อนที่สภาจะมาแต่จากการนี้ก็มีมีการขู่มสภาถึง ๑ ครั้งโดยรัฐบาลพูดเกี่ยวกับตนเอง คือพูดพอม **ฮิวชิตันวาท** มาเป็น ครั้งแรก ได้รับเรื่องตั้งมาเป็นรัฐบาลพิจารณาเลือกที่จะสนับสนุนคดีไม่ได้ขู่มสภา เมื่อขู่มสภาไปแล้วเลือกตั้งสมาชิกใหม่เข้ามา เสียงก็ยังไม่ได้อยู่ดี ผลที่สุดก็ขู่มใหม่เป็นครั้งที่ ๒ นี้ก่อให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นในชุมนุมชนเป็นอันมาก **โกวิท** ก็ได้ขายหลังจึงมีรัฐธรรมนูญใหม่ของเราที่มีนาคตรา ๒๕ บอกล่าว่าการขู่มสภาจะทำให้ได้ใคร่เกี่ยวในเรื่องเดียวกันนี้ และจะกลับมาขู่มสภา ๑ ครั้ง ๑ ครั้งไม่ได้ จริงอยู่เราจะมีมติหรือพูดเราหรือรัฐบาลในเรื่องการขู่มสภา แต่ขอให้ว่าสภาว่ารัฐบาลกับสภาต่างคนต้องมีเครื่องมือทำการอยู่คนละอย่าง **พหุ** สภา ฯ มีเครื่องมือคือการ **สภาผู้แทน** / การไม่ไว้วางใจรัฐบาลหรือไว้วางใจรัฐบาล รัฐบาลก็มีเครื่องมือคือการขู่มสภา เมื่อเป็นเช่นนี้ขอให้ท่านว่าสภาว่าอำนาจในทาง ๑ อย่างที่กฎหมายให้เครื่องมือไว้ เครื่องมือที่ให้แก่สภาผู้แทนจึงว่าให้แก่สภาเสียอีก เพราะเหตุใด

ถึงจะเห็นได้มาแล้ว ชาวเขาไม่ค่อยอยากจะยอมไปถึงเรื่อง เกาแก้ว ถือว่าในกรณีนี้ขุม
 สถานั้นเราทำผิดกันที่ประเทศอังกฤษเขาทำกัน ในประเทศอังกฤษถ้ามีกรณีเกิดขึ้น
 ข้อแย้งระหว่างอำนาจฝ่ายบริหารกับทางฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรีจะต้อง
 เลื่อนการประชุมขึ้นคือไม่กี่วันก็แล้วแต่เพื่อให้มีการประชุมสภา แต่ที่เราประชุมสภา ๒
 ครั้งสมาชิกไม่ทันรู้ตัวเลข พอลงมือจากที่นั่งไม่ถึงสามสัปดาห์กลางคืนก็ถูกพวกวิเศษออกแล้ว
 ว่าคำนวณข่าวสำคัญแล้วก็อ่านพระธรรมนูญสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็ปรึกษากันว่าหา
 อะไรสักอย่างมาออกไม่อีก นี่เราทำกันอย่างไร แต่ถ้าหากว่าจะทำการประชุมสภาแบบ
 ปกติเสียแทนที่ของอังกฤษนั้นชาวเขาไม่ทำมันถึงในบางครั้ง มันจะไม่สนใจเพราะว่าถ้าการ
 ประชุมสภา ๆ ของอังกฤษชาวเขาได้เข้ามาถือว่าการประชุมสภานั้นเป็นเรื่อง แอพพิซล พู เกอร์
 คันฮิวรี่ คือดูตรงที่ถ้อยหาชน แต่การ แอพพิซล พู เกอร์ คันฮิวรี่นั้นจะเอาไปเทียบ
 กับของอังกฤษเขาหาได้ไม่ เพราะว่าเขาของเราไม่เหมือนกัน เมื่อเราไม่มีพรรคการเมือง
 แล้วรัฐสภาหาไม่ถึงรู้ว่าใช้การประชุมสภาด้วยวิธี แอพพิซล พู เกอร์ คันฮิวรี่ ใน
 กรณีที่คะแนนเสียงของสภา ๆ เราก็รู้เพราะเหตุว่าคะแนนเสียงเป็นอย่างไรขอได้
 คุมที่จะหาเวลาซึ่งเราจะแก้คะแนนเวลาให้พรรครัฐบาล ๕ พรรค พวกเราเป็น
 วัน แมนส ปาร์ตี บ้าง พู แมนส ปาร์ตี บ้าง เพราะฉะนั้นชาวเขารู้สึกเสียดายมาก
 มาก ซึ่งผลที่สุดก็รู้สึกว่ามีการประชุมสภาไป ในกรณีแรกนั้นเนื่องจากสมาชิกเสนอต่อที่
 พรรครัฐบาลหาไม่พร้อมเกิดขึ้นที่ก็คือการประชุมสภา ๆ ไป พอครั้งที่ ๒ ก็คิดว่าควรจะทราบ
 อีก พวกเราก็ต้องวิ่งกันแทบตายไปสองสามครั้ง แล้วขอให้เราคิดถึงในเรื่องเลือกตั้ง
 อย่างไรเราไม่เหมือนกับอังกฤษ เพราะฉะนั้นจึงเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะเอา
 อย่างที่ถ้าหากว่าจะเอาไว้ในรัฐธรรมนูญเสียให้ตัดออกไปข้างหน้าจะเกิดความรู้สึก
 ขึ้นแล้วก็จะค่อนข้าง ๆ ก็ขึ้นทีละนิด ถ้าการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นจะได้มีผล
 สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นชาวเขาจึงมีความเห็นว่า เมื่อเราเขียนมาตรา ๓๐ ว่า พระ

1438

มหาดเล็กหรือทรงไว้ซึ่งอำนาจที่จะคุมสภาผู้ถือในราษฎร เลือกตั้งสมาชิกใหม่
 ในพระวราชฤทธิพิทักษ์สภาผู้ถือมีกัณฑ์เทศน์ให้เลือกตั้งสมาชิกใหม่ภายใน
 เดือนนั้น" ก็เราอาจจะเขียนเข้าไปว่า ในการคุมสภาผู้ถือกล่าวไว้ในวรรคต้น
 จะพูดแต่เพียงครั้งเดียวในเหตุการณ์นี้ไม่เห็นเสียหายอะไรที่เขียนไว้
 เช่นนี้ การเขียนไว้เช่นนี้เสียหายอะไรบ้างข้าพเจ้าไม่เห็นเสียหายอะไร เพราะ
 จะให้ข้าพเจ้าขอเรียนนายกรรมการว่า ในรัฐธรรมนูญต่างประเทศที่มี ท่านจะ
 บอกว่าไม่มีไม่ได้ คือรัฐธรรมนูญของเยอรมนีมาตรา 15 เพราะฉะนั้นถ้า
 เขียนไว้เช่นนี้ก็ไม่เห็นการไม่เขียนไว้จะดีกว่า เสด็จออกอย่างว่า ท่านจะว่าอย่างไร
 จะดี และต่อไปเราจะมีการเมืองแล้วเราไม่ต้องไปคำนึงถึงด้านท้าวรัฐสภา
 เห็นว่าเสียงสนับสนุนประชาชนจะเป็นฝ่ายวิญญูมากก็คุมสภาผู้ถือแต่เพียงครั้งเดียว
 ในเหตุการณ์เดียวกัน และเมื่อเห็นว่าไปไม่สำเร็จรัฐบาลก็ลาออกไป มีการเขียน
 ไว้ไม่เห็นว่าจะเสียหายฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอการแปร
 ตัดดี และจะเอาหรือไม่ก็สุดแล้วแต่สภา ฯ นี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเพิ่ม
 สถานการณ์แปรตัดดีของข้าพเจ้า ๆ เห็นว่าประชาธิปไตยจะสมบูรณ์ขึ้นทั้งด้านสภา ฯ
 และฝ่ายรัฐบาล.

11.37 น.

ม.ร.ว. ศิริฤทธิ ปราโมช กรรมการธิการ : โดยที่รายงานกรรมการ
 จะมีให้ข้าพเจ้าเป็นคนเขียน เพราะฉะนั้นขอประทานโอกาสชี้แจง คือว่าในเรื่อง
 การคุมสภาผู้ถือ ประเด็นข้อแรกก็คือว่ามีสมาชิกบางท่านซึ่งใจว่าเมื่อมีการคุมสภาผู้
 ถืออาจจะรัฐสภาหรืออำนาจฝ่ายบริหารอาจจะใช้อำนาจนิติ ฯ ซัดขวางไม่ให้มีการเรียก
 ประชุม หรือไม่ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน แล้วถ้ากรมการจะเห็นว่าไม่พอ
 เป็นจะต้องเขียนลงไปอย่างไรก็เห็นไปว่าในร่างซึ่งนี้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไว้แล้วว่า
 ในพระวราชฤทธิพิทักษ์สภานั้นเองจะต้องมีข้อความให้เลือกตั้งสมาชิกขึ้นใหม่

1439

ภายใน ๓๐ วันอยู่ด้วย และอีกมาตราหนึ่ง คือมาตรา 41 ที่มีข้อความบังคับอยู่แล้วว่า
เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาใหม่แล้วจะต้องเริ่มการประชุมภายใน ๓๐ วัน เช่นนี้ก็เป็นการ
การประนีประนอมเพื่อความประสงค์

ยังเหลืออีกประเด็นหนึ่งก็คือสมาชิกอภิปราย เมื่อถึงนี้ ก็ขอทบทวนดูบ้าง ไม่ใช่
ขุมสภาอื่นในเขตการเลือกตั้งเดียวกันที่ก่อให้เกิดการขุมสภาในคราวที่แล้ว มีการมาจัดการ
ก็ได้พิจารณาแล้ว และสำหรับในทางความเห็นเห็นต้องกับตามสมาชิก เพราะเหตุว่า
การที่จะทำเช่นนี้การมาจัดการ ไม่เห็นสมควรจะทำได้ แต่เหตุที่ไม่ได้เขียนลงไปใน
รัฐธรรมนูญนี้ก็เพราะ เหตุว่าการเขียนลงไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรขึ้น ในทาง
เขียนรัฐธรรมนูญเราจะต้องถือหลักที่ความมุ่งเข็ดขอด มีฉะนั้นรัฐธรรมนูญก็จะ
เขียนกันชัดขาว และประกอบด้วยสิ่งไรสารต่าง ๆ และเป็นปัญหาที่การมาจัดการ
เห็นว่าการที่เขียนลงไปจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไร ที่ผู้กรรมาธิการจะต้อง
คิดใคร่ทรงใจให้รอบคอบ ไม่ใช่คิดไปโดยง่าย ๆ คิดอย่างมีเหตุผล ด้วยเหตุที่ว่า
ประการที่ 1 ถ้าหากว่ามีการขุมสภาลงไปจะเป็นเพราะเหตุใด ๆ ก็ตาม ในระบอบ
ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ คือหลักจากที่ใช้รัฐธรรมนูญจะมีใหม่แล้ว ตามความจริงใจ
ของข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าจะมีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อเข้านั้นแล้วเมื่อ
รัฐบาลขุมสภาแล้วรัฐบาลที่ตนเองก็จะต้องออกจากตำแหน่ง และเมื่อสภาใหม่ที่ถูกเข้ามา
สภาใหม่ก็ต้องเลือกรัฐบาลใหม่ ก็ที่สมควรว่าท่านสมาชิกทั้งหลายในที่นี้ สมควรว่าเป็น
พรรคพวกเดียวกันข้าพเจ้าเกิดความไม่พอใจในรัฐบาล ก็มี การคัดค้านกัน ในที่สุด
สมควรว่ารัฐบาลที่คณะเสียง-สมาชิกในสภา แต่แทนที่รัฐบาลจะลาออกก็ขุมสภาเสีย
ในการขุมสภาที่มีรัฐบาลต้องขุมตัวเองด้วย เป็นแต่รักษาการ เท่านั้น ไม่ใช่ไปนั่งเป็น
รัฐบาลต่อไป เมื่อสภา ๆ ประชุมแล้วก็ต้องเลือกรัฐบาลใหม่ ถ้าเชื่อว่าพวกของ
สมาชิกที่เลือกเข้ามาใหม่เห็นว่า เหตุการณ์ที่ขุมสภานั้นรัฐบาลไม่ได้อยู่ในข่ายถูกนั้น
ก็ไม่ว่าเป็นต้องเลือกนายกรัฐมนตรีคนเก่าคนเดิมเสียแต่เดา เพราะเหตุการณ์ที่ขุมสภา

/44/

เมื่อรัฐบาลได้คุมสภาฯ ไปประชุมชนกัเลือกคนเข้าเข้าเข้าเกือบ ๑๐ เปอร์เซนต์
 รัฐสภาตัวเล็กก็ไม่เห็นมีประโยชน์อะไรกัน ให้อำนาจฝ่ายเดียวเช่นนี้ ก็ดีในเรื่อง
 สภปรณกันเช่นนี้เข้าเข้าชดถ่วงอ้าวอย่างที่อยู่แทนเสียงในสภาแล้ว คือประเทศเขตรมมี
 ในรัฐธรรมนูญไว้มารโดยปกติถือว่าว่าการคุมสภาในที่กรณีเดียวกันจะคุมได้ครั้งเดียว
 นอกนั้นก็ยุ่งกัน คือคุม ๑ คราว หนึ่งก็อ้างวิธีนี้ อีกหนึ่งก็อ้างวิธีนี้ เมื่อ
 เป็นเช่นนี้อำนาจรัฐสภาของรัฐบาลก็ยังมีมากขึ้น ยิ่งเราพิจารณาถึงรัฐธรรมนูญของ
 เราที่จะออกใหม่ก็ คือผู้ที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีไม่จำเป็นจะต้องเป็นสมาชิกสภา
 ผู้หนึ่งผู้ใดก็ได้ เสดหาพระเจ้าอยู่หัวเมื่อถึงพระอนุชาเป็นนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้า
 สมมคว่าอย่างนั้นแล้ว สภานี้ก็ไม่ไว้วางใจท่าน ท่านก็บอกว่าไม่ไว้วางใจฉันแล้วทั้งง่าย
 นิดเดียวขุมไม่ ขวบเราก็คงออกไม่เสียเงินสัก ขอเลือกเข้าท่านเข้ามาคุมอย่างนี้สัก
 ว่าไม่ไว้ใจฉันก็ได้ฉันก็คุมท่านอีกเป็นครั้งที่ ๑ แล้วขอเราจะขอใหม่ใหม่ ด้วยเหตุนี้
 ข้าพเจ้าขอแปรมติคิดว่าถ้าจะมีการคุมสภาแล้วขอให้เป็น ๑ ปีหลังจากวันเลือกตั้ง
 เพราะเหตุว่าในระยะ ๑ ปีนั้นเสียงหรือจิตใจของประชาชนคงไม่เปลี่ยนแปลงไป
 มากนัก ว่าผู้แทนของชนได้เลือกเข้าใหม่ก็ยังเคารพเป็นผู้นำแทนจริง ๆ ถ้า ๑ ปี
 เปลี่ยนแปลงไปโดยง่าย แต่ ๑ ปีข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อเช่นนี้
 เราก็สมควรที่จะมีมติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า การคุมสภาที่จะทำได้เมื่อมีการเลือกตั้ง
 มาแล้ว ๑ ปี คือขอมีการเลือกตั้งแล้ว ๑ ปี อย่างเวลาที่ให้มีระบอบสภาว่าจะ
 คุมสภากัน หรือว่าในอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอไม่เห็นว่าขุมเรื่องอะไร แต่ดูที่
 กันก็ได้บางครั้งากันแล้วเราประชุมกันวันไหนยก ๆ ไม่รู้จักโทษอีกเห็นตอนกลางคืน
 ก็ประกาศพระราชกฤษฎีกาว่าคุมสภาฯ เลื่อนแล้วและคำนั้นก็ด้วย ข้าพเจ้าก็ยังไม่
 ที่ต้องสนามหลวงเสียบเทียบภายหลังถ้าทอมรัฐสภาบ้าง ในทำนองอย่างนี้ คือถ้าหากว่า
 เราปองกันกับเสียงแล้วจะเป็นการดีถือว่า คือขอให้ท่านสมาชิกสภาในระบอบ คือ

เราไม่ได้ทำเพื่อตัวเราเองของให้ท่านสมาชิกโปรดระลึกไว้ให้ เราทำเพื่อคนรุ่นหลัง
คือมาลงคนอาจจะเกรงเราในรัฐผู้แทนต่อไปและรัฐบาลต่อไปผู้ที่จะมาเป็นรัฐบาลจะตี
ข้ออ้างผู้ที่ เป็นรัฐบาลอยู่เวลานี้หรือจะตีอย่างผู้แทนเวลานี้ อาจจะมีผู้แทนเกรง เข้ายำ
น้าวบ้างเดิมเป็นรัฐบาล ก็ยึดอำนาจเป็นแบบนี้ แล้วเราจะรู้อย่างไร และผู้แทนรุ่นหลัง
เขาจะกล่าวหาว่าเราไม่ได้คิดให้รวมกลุ่ม ข้าพเจ้าจึงขอแปรข้อคิดนี้บอกกันว่า การ
ผูกสภาใหม่ได้หลังจากการเลือกตั้งแล้ว 1 ปีไม่ให้ยกขึ้น.

1144๘ น.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ตามที่กรรมาธิการไม่รับ

คำแปรศัตถ์ของท่านสมาชิกนั้นก็เพราะ เห็นว่าการตีสมาชิกสภาจะไม่ไว้วางใจรัฐบาล
จะให้สดเว้นไม่ถึงเวลา 1 ปีก็ข้ามานเหมือนเดิม เมื่อเปิดสภาแล้วรัฐบาลทำไม่ได้
สมาชิกสภาควรจะมีความเสียใจที่จะไม่ไว้วางใจรัฐบาลเมื่อไร ๆ ก็ได้ เพราะฉะนั้น
เพื่อให้การถึงซึ่งน้ำหนัก เท่ากันก็ควรให้ฝ่ายบริหาร เข้ามามีโอกาสพูดสภาเหมือนเดิม
ความข้อนี้เมื่อพิจารณาโดยรอบคอบแล้วข้าพเจ้า เองคนหนึ่งเห็นว่าไม่มีการ เสริมรัก
เสียเปรียบอย่างใดได้เลย มีบางประเทศเมื่อเขาไม่ยอมให้ผูกสภาว่างเว้นไว้แต่
จะให้เห็นชอบจากสภาสูง ในตารางทำเช่นนี้จะมีการอลเวงกันบ้าง แต่เมื่อเรา
ยอมไหน ๆ เราจะต้องอยู่ในหลักประชาธิปไตยเราจะกลัวการละเมิดกระเซี้ยน การกระเซย
ละเมิดของประชาธิปไตยอย่างไร ข้าพเจ้าและกรรมาธิการหลายคนเห็นว่า
ที่เราเขียนนี้เขียนสำหรับสภาข้างหน้าไม่ได้คิดสำหรับการข้างหลัง เมื่อสภาข้างหน้า
เรามีปัญหาจนมาถึงขั้นมาแล้ว ข้าพเจ้าเขียนไว้ว่าคงไม่มีที่จะสงสัยหรือจะมี
ความระแวงหรือ ไม่ควรจะมีความเกรงกลัวในเรื่องเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เขียนได้ว่า
เมื่อสภา ฯ เปิดใหม่ ๆ เมื่อ 2476 กับเวลานี้ก็มีฐานะต่างกัน และถือไปเมื่อมี
รัฐธรรมนูญใหม่แล้วฐานะของหน้าที่จะยิ่งดีขึ้น และหลักประกันที่ผ่านได้กามรัฐธรรมนูญ
ใหม่นี้ สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนก็ตามกัน ซึ่งฝ่ายทางรัฐบาลจะบริหารก็ดี ที่จะเข้า

1443

มาแจ้งทางธนาคาร ก็ควรจะเป็นผู้รับ ราษฎร เสียอีกขึ้นมา 177 ถ้าเขาขุมสลาเขาก็ขุม
กลัวเขาถ่วง ธรรมดาธิการ เห็นว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็นอย่างใด
เลยที่จะบรรจุเอาไว้ นี้เป็นความเห็น

11.4๑ 11.

นายสุวิชัย พิศาลบุตร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าก็ยังคงยืนยันในเรื่องคำ
แปรญัตตินี้ และจะขอพูดอีกครั้งเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือในเรื่องข้อบัญญัติจะขอแก้ไข
ข้อบัญญัติ มาธิการผู้หนึ่งซึ่งมี ส.ส. พระนคร คือเป็นคำบอกว่าเป็นการตรา
ประเพณีสำหรับว่าไว้ในสภา ฯ ถ้าเราถามอะไรอื่นเมื่อมองกัน ข้าพเจ้าเห็นว่
ความเห็นนั้นผิด เป็นเหตุเวลาที่ผู้พูด เพราะเหตุใดถ้าข้าพเจ้าจะอธิบายให้ท่านฟัง เมื่อ
ที่ข้าพเจ้าพูด พระพุทธเจ้าจะตรัสว่าพระวินัยอะไรก็ตาม พระวินัยนั้นเป็นการสั่งการคน
ก็จึงตราที่พระวินัยนั้นในหรือไม่ว่าคนคนคนคนที่เราตราคนนั้นในวินัยอะไร ถ้าคน
การที่ตราที่ใด ๆ ที่เกิดออกในวินัยในหรือไม่ว่าคนคนคนคนที่เราตราคนนั้นในวินัยอะไร ถ้าคน
โลกกล่าวว่า เราตราที่รัฐธรรมนูญไว้เพื่ออนาคตคนว่า ไม่คิดถึงความเร่ง นี้ถ้าข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วยอย่างถึง อย่างที่ผู้แก้ไขนั้นขอแนะนำสมาชิกสภาฯ แต่อีกเรื่องหนึ่งซึ่งข้าพเจ้า
จะเป็นการไว้ว่าใจจริงบอกกันในข้อนี้ ท่านทราบว่ามีที่ใดที่ผู้แก้ไขที่ใด ๆ ได้
วางใจกัน ในเวลานี้ทั้งวงการโลกก็จะต้องไปจัดการสำหรับโลกจะต้องดูอยู่ประจวบกับ
ว่าไว้ว่าใจกันแล้วกำลังคนต่างอยู่ไม่คิดว่าหรือเงินทองไม่คงเสีย พอไว้ว่าใจจริงที่
หญิงที่ขุมไม่พอครบ 4 ปีมาเสียอีกใหม่ พอเสียแล้วไว้ว่าใจจริงแล้วขุมไป ไม่ต้อง
มาแจ้งที่นี้ และเงินทองก็ไม่คงเสีย แต่ขอให้ท่านระลึกไว้ว่าท่านไม่ได้แก้ข้อกล่าว
ขอข้าพเจ้าที่ว่าประเพณีซึ่งกันเป็นมีคัมภีร์ ข้าราชการไทยในโลกนี้ก็ได้ ก่อนจะมีการ
ขุมสลาขึ้นเขาให้โอกาสสมาชิกผู้ คือเลื่อนกำหนดการประชุมออกไป บอกว่าจะให้มี
การขุมสลา ขึ้นหน้าเป็นประเพณี ข้าราชการไทย คือถ้าสมาชิกส่วนมากเห็นว่าพอผู้ได้สมาชิกก็
คือโอกาสเปิดอินเตอร์เฟลตส เสนอเปิดอภิปรายทั่วไป เมื่อเสนอขึ้นไปเช่นนี้แล้ว

1444

สัมพัทธ์ไว้ใจหรือไม่ไว้ใจ สมมติว่าไว้ใจว่างใจนั้นถ้าเป็นไปอย่างถูกต้องกันแล้ว
 รัฐบาลที่มีบรรพชาตักสิลาออก แต่ถ้าจะไว้ใจไม่ไว้วางใจก็ได้ แต่ต้องดูก่อน คือจะให้
 วิชาการแพทย์ หู เลอะ สันฐรี ถัดไป แต่ที่เราไม่มีโอกาสที่จะรู้ได้ อย่างเช่นกฎหมาย
 อากาศกรสงครามผ่านไปแล้ว เขาไม่ใช้กฎหมายกันแล้วที่มาหาว่าสภา ฯ นี้เป็นฝ่าย
 เติร์จการ อย่างโน้นอย่างนี้ แล้วเขาเหตุนี้ไม่คำนวณเงินถนนเก็บไม่ได้ ที่ไหนจะมีเรื่อง
 ที่เกิดขึ้นมาอย่างนี้จะให้ข้าพเจ้าทำอะไรในฐานะที่จำ เป็นต้องบ่งบอกถึงสิทธิของสมาชิก
 และการเมืองกับข้าพเจ้าพยายามทุกทุกทาง/ ~~ทุกทุกทุกทุก~~ที่จะให้ให้มีรัฐธรรมนูญที่รวมคอม
 มินิสต์ให้ท่านว่าสิทธิว่าประเทศชาติไม่ใช่ของใคร แต่ทว่าเป็นของส่วนรวม สมาชิก
 แต่ละคนก็ต้องการมุ่งหมายที่จะช่วยเหลือไม่ให้เกิดออก เวทหรือเกิดความไม่พร้อม ท่านจะ
 คำนวณไม่ว่าสิทธิอันนี้สิทธิไม่คิดเมื่อท่านไม่เมืองกันไว้ อย่างวิธีการในรัฐธรรมนูญต่าง
 ประเทศเขา คือถ้าทำอย่างนั้นอย่างนี้เขามองว่าเป็น โสธ ชาติสิ้นหรือหมด เช่น
 เข้าปิดสภาหรือใครห้ามบรรดาสมาชิกที่ทำงานคนหน้าที่เขาถือว่าเป็นคนง เขา
 ไม่ต้องการคนงเพื่อหลักประชาธิปไตยมันคงเข้มแข็ง เพื่อจะให้ใครจะกลัวอยู่ก็ได้ไม่ให้
 มีอำนาจอะไรจะกลัวกลัวเข้ามาได้ แต่ว่าเราจะเอาเข้ามาในรัฐธรรมนูญท่านก็บอก
 ว่าเรื่องนี่ผิดเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญ เรื่องนี้ควรจะไปเขียนเป็นพระราชบัญญัติ
 บ้างอะไรบ้างเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่สมควรที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนให้กรรมาธิการชุดนี้เข้าใจว่า พวกเราทั้งหมดเข้าใจ
 วางใจท่านให้ท่านไปร่างรัฐธรรมนูญมาให้ได้โปรดระลึกรัตนคติยิ่งกว่ารัฐธรรมนูญฉบับ
 เดิม ไม่คิดว่าหรือคิดว่าขอให้ท่านว่าสิทธิ โทษ ฯ เราจะได้แก้ด้วยใจเมื่ออะไรเกิดขึ้น
 ไม่ให้ทรงอุปถัมภ์หรือทรง ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ และยืนอยู่อย่างปัจจุบัน
 ที่ที่ข้าพเจ้าขอวิงวอนอีกคือว่า ถ้าหากว่าท่านเห็นว่าเขียนอย่างนั้นจะเป็นการผูกมัด
 ไม่ ท่านอาจจะเขียนได้ บอกว่าในกรณีใดที่จะมีการปลดปล่อยได้ แต่ก็ต้องให้มีกรรมาธิการ

การประชุมไปในระยะเวลาหนึ่ง อย่างที่ข้าพเจ้าก็พอใจ และเขียนได้เช่นนี้ก็ทำไม่ทัน
 ไม่เขียน สมมติว่ามีปัญหาเกิดขึ้นเป็นปัญหาสำคัญ เช่นเกี่ยวกับกฎหมายสันติภาพ
 ประเทศ ข้าพเจ้าไม่เต็มใจเลยที่จะไปประเทศไปพูดอีก ข้าพเจ้าไม่เต็มใจกับ
 ล้วน ๆ แต่ท่านต้องการจะผูกมัดเขาในนี้คำเป็นไปก็ใช้อย่างนั้น แต่พวกเราไม่ใช่
 ไปที่ชื่ออย่างนั้น แต่ที่สุดท่านพูดแล้วเราไม่มีโอกาสแสดงให้ราษฎรรู้ว่าเราไม่พอใจ
 รัฐบาลจึงพูด แต่ท่านเปิดโอกาสระยะเวลาให้เราอภิปรายในเรื่องไปรษณีย์เพื่อหมาย
 ของท่านว่าเราไม่เต็มใจ ว่าถ้าในที่ประชุมก่อนแล้วไว้ไว้ว่างใจกัน เมื่อพวกเรา
 เห็นไม่ ถ้าหากว่าพวกเรา พระระบอบท่านต้องออก นี่เป็นวิธีที่ถูกต้องทางแห่งประชาธิปไตย
 ที่ข้าพเจ้าต้องการ เพียงเท่านี้ และท่านเอาอย่างไรปากก็บอกว่าเป็นประชาธิปไตย แต่ผล
 ที่สุดก็ไม่เห็นแล้วจะอย่างไรได้ พวกเรา จริงอยู่เป็นสมาชิกแห่งสมาชิกที่มีวาทศิลป์
 มารวมกันเข้าเป็นอุปถัมภ์ หมายความว่าจิตใจกำลังขึ้นเหมือนกันเข้าที่พูดกันนั้นและ
 เรียกว่าเชลล์ แอนน์ มาสตันซ์ เพระฉะนั้นขอให้ท่านพิจารณาดูให้ดี แต่ท่านยังยืนยัน
 ว่าไม่เอาดีแล้วแต่ท่าน มันเป็นเรื่องประวัติศาสตร์จริงอยู่ในสภา ๆ นี้.

11.57 น.

พระระบอบของข้าพเจ้าว่ารวมไว้พอสมควร การมาจัดการ : ตามที่มี
 ท่านสมาชิกได้แปรมติไว้ผู้หนึ่งว่า อย่านำให้เขาสถาภายใน 1 ปีหลังจากการเลือกตั้ง
 การที่ท่านนค 1 มีสิทธิหลักเกณฑ์อย่างไร ท่านก็บอกไว้ในระหว่างปีหนึ่งนั้นเจตนาจริง
 หรือจิตใจของประชาชนคงจะยังไม่เปลี่ยนไปตลอด แต่ว่าอันที่จริงนั้นท่านหมายความว่า
 ประชาชนยังคงเห็นตามคำแถลงนโยบายของท่านหรือที่เรียกว่าโปรแกรม คำแถลง
 นโยบายขึ้นการเลือกตั้ง ทั้งนี้ก็รู้ที่พูดจะฟังได้ แต่ว่าอาจจะมีความเกิดขึ้นซึ่งไม่
 รู้ว่าในกรณีแห่งคำแถลงนโยบายนั้นอาจจะมีความการ เมือง อย่างเช่นการ เมือง
 ต่างประเทศเป็นต้น ซึ่งไม่มีใครคาดหมายไว้ก่อนในขณะเลือกตั้ง แต่เมื่อพูดเกิดขึ้น

1446

นับหาขึ้นใหม่ระหว่างชุมชนเป็นหลังจากการเลือกตั้ง และก็มีความคิดเห็นขัดกันระหว่างรัฐบาลกับสภาผู้แทน คำนวณปีและข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรที่กำหนด ๑ ปีเต็มทีเดียวไม่เป็นหลักเกณฑ์ของคณะผู้แทน

ส่วนอีกท่านหนึ่งก็บอกว่า ขอให้เพิ่มเติมว่า ไม่ให้ผูกด้วยเหตุอันเดียวกับที่เคยผูกมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ากรณีที่จะเกิดขึ้นไม่ได้กับรัฐธรรมนูญของเรา ท่านใดอ้างตัวอย่างที่ใดเคยเกิดขึ้นแล้วในประเทศเยอรมันนี่ แต่นั่นเกิดขึ้นได้ก็เพราะว่า การตั้งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี และจะเพาะอย่างปึงนายกรัฐมนตรีนั้น ไม่ใช่ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้รับสนอง ถ้านายกรัฐมนตรีเองเป็นผู้รับสนอง คงมีจึงเกิดกรณีที่มีรัฐบาลใหม่กับสภาผู้แทนราษฎรใหม่ขัดกันขึ้นได้ แต่ตามรัฐธรรมนูญของเรา เราได้ใช้วิธีพิเศษของประเทศเรา ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด คือ ในการที่ทรงพระกรุณาแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีนั้น ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ เป็นและเป็นหลักกรณีที่จะเห็นว่าการรัฐสภาใหม่ที่ตั้งขึ้นนั้นก็คงปฏิบัติความประสงค์ของสภาผู้แทนราษฎรใหม่ เพราะฉะนั้นกรณีที่จะผูกด้วยเหตุอันเดียวกับที่ผูกจะไม่เกิดขึ้นแน่นอน.

๒๘.๐๐ นาฬิกา.

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช (สมาชิกประเภทที่ ๒) : เมื่อถึง

ท่านสมาชิกผู้หนึ่งโลกสว่างอ้างไปถึงกรณีการผูกสภา ข้าพเจ้าขอทราบเรียนว่า มาพูดนี้ไม่ใช่กฎบัตรอะไรหรอก แต่อยากจะให้รู้ความจริงจริงๆ ว่าผู้ตั้งเสียทีในการผูกสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าก็เคยฟังมาแล้ว ~~ทุกครั้งที่~~ คือ เหตุผลที่ผูกสภา ๗ ครั้งมานั้น ถ้าท่านระลึกได้ที่ท่านจะจำได้ว่า ระหว่าง ~~การ~~ ~~ที่~~ เราจะต้องเจรจาขอระงับการประกาศสงครามกับเขา และท่านระลึกว่าที่ท่านก่อน ๆ หลานมีเพิ่มไปด้วยอะไร เพราะฉะนั้นการที่จะไปเจรจาขอถอนตัวนั้นเขาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องชำระล้างคำกล่าวตัวเองเสียก่อน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะเจรจาขอระงับสงครามกับเขานั้น ก็สถานนั้นเป็นผู้ที่

1447

ประกาศสงคร ขณกับเขา และท่านเห็นว่าเมื่อเสนอกฎหมายอาชวกร สงครนเข้า
 สภา ๗ นั้น สภา ๗ นั้นเองได้คิดข้อข้อหนึ่งเรื่องเบ็ดการออกเสีย และท่านระลึก
 ว่า เวลานั้นเขาเกลียดเกลียดกาล เมื่อขมปรมวลเหตุการณเข้าแล้ว ขอให้ท่าน
 พิจารณาความใจเป็นธรรม และธรรมคาที่จะไปชอกคทบ่อนยอมโทษเขาคิดว่าเป็นผู้เอง
 ที่จะต้องขาระล้างตัวเองให้หมคมหิน เรื่องสำคัญมีอยู่อย่างนี้ ถ้าเชื่อว่าเราไม่
 ขาระล้างเสียให้คิดแล้ว การเจรจาเรามีจุดอ่อนแอก่าง ๆ เพื่อเห็นแก่ประพฤ
 โนษของประเทศชาติจึงคิดทำไป ส่วนที่จะว่าคานกับนั้นก็แล้วแต่ท่านจะคิด จะคิดไป
 ทางคาคำข้มนั้นแล้วคิดจิตใจ แต่ก็อยากจะได้สภา ๗ สักยุคเมื่อขมไปแล้วผล
 ของการ สก็อกทั้ง หุดเป็นความจริงรัฐบาลยึกหรือแล้วท่านคิดว่าสมาชิกเก่าเข้ามาถึคน
 ข้างเจ้าตั้งคำถามไว้เพียงเท่านี้ ถ้าท่านมีใจเป็นธรรม ข้างเจ้าคิดว่า เหตุผลนั้นมี
 ทั้งสองฝ่าย.

๒๘.๐๒ นาฬิกา.

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร): ข้างเจ้าขอค้นความเต็มของท่าน
 กรรมาธิการ คือว่าในการที่จะขมสภา ๗ เพราะเหตุว่าบางทีอาจจะมีความจำเป็นก่อน
 ๑ ปี เพราะเหตุการ เมืองภายในคือเขานี้ก็หมายความว่าความวุ่นวายเต็มของรัฐบาล
 กับความเต็มของสภาไม่ตรงกัน เพราะเหตุนี้คือผู้มีความเต็มของสภาซึ่งเป็นผู้แทนของ
 ปวงชนชาวเห็นอย่างหนึ่งและรัฐบาลเต็มอีกอย่างหนึ่ง รัฐบาลควรจะออกมากกว่า
 ในเวลานั้นไม่ใคร่จะลืออยู่ต่อไป เพราะเหตุว่าท่านอยากจะทำอยู่ต่อไปขมสภานี้จะ
 ออกคองที่ใหม่ และความจริงในระยะ ๑ ปีข้างหน้าเชื่อแน่ว่ามีประชาชนไม่ได้เปลี่ยน
 แปลงจิตใจหรือเปลี่ยนด้นกันน้อยที่สุด มีข้าพเจ้าขอยืนยัน มีผู้ถึงวิธีแก่งตั้งรัฐบาลตรี
 ที่ท่านกรรมาธิการพูดมาว่าต่างประเทศ เขาถือประชาชนมีคองกึ่งนักกรรมาธิการ
 ได้เองโดยไม่มีคองมีผู้หนึ่งผู้ใดรับสนอง ในเมืองไทยเราก็คงกวางคองตั้งโดยประชาชน
 สภาผู้แทนราษฎรรับสนองพระบรมราชโองการสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเท่านั้น พระเจ้า

อยู่หัวกับประชาชนสภา ผู้บอกว่าเป็นประชาชนสภา ฯ มาหาฉันหมอบฉันจะตั้งน้องชายเป็น
 นายกรัฐมนตรี แลเอาไป 500,000 บาท เช่นนี้กลับไม่ไปสภาไม่เอาที่ประชุมสภาก็ได้
 หรือจะไม่ได้แบบนี้แล้ว ผลที่สุดเมื่อขุมไปแล้ว ขอให้ท่านคิดว่าใครเสียหาย
 ด้านกว่าด้านดีของมหาชนอันยืนยันทนเดิม ผู้แทนเก่าได้เลือก ไม่ใช่เลือกง่าย ๆ เหมือน
 กับเกิดการมาจัดการ ใครอยากเสนอก็เสนอมาดี ๆ นี้ต้องเสียเงินมากมาย แล้ว
 บอกว่าเหมือนอย่างด้วยการฟ้องจำเลย ศาลปกครองไม่ใช่เรื่องของฉัน ผลที่สุดจำเลย
 แม้ นี้ก็เช่นเดียวกัน ในระยะ ๑ ปีข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นขรรคม อนาคตจะผูกข้อให้
 เลนมีเสียนอน ก่อน ๑ ปีจึงจะขอมุม เมื่อจะแก้ถึงความเพิ่มไม่ตรงกันก็ขุมเช่นนี้ ขอ
 อย่านึกถึงพวกเรา ขอให้ถึงทุกชนรุ่นหลัง ข้าพเจ้าเชื่อความบริสุทธิ์ของสมาชิก
 ที่ยังมีอยู่ที่นี้ว่าจะไม่เล่นสมปรกเขาเช่นนี้ ความจริงถึงสมปรกเพราะข้าพเจ้าก็ไม่กลัว
 พูดถึงเรื่องประชุมสภา ฯ ในครั้งที่แล้วที่ผู้/ที่ท่านกรมาธิการอีกนายหนึ่งพูดเช่นนี้ ข้าพเจ้า
 รอชี้แจงว่า รัฐบาลแถลงเดี๋ยวนี้ล้มครั้งใหม่กับข้างกันแล้ว ผู้แทนสมัยนี้ตนว่าจะได้ขุม
 มานานแล้ว แล้วจะขุมก็ขุมกับตรง ๆ อย่านัดค่าเขา นี้เป็นลูกไม้สมปรกที่เล่นกัน
 มาแล้ว โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย หรือผู้พูดอย่างขุมมี ๒๔๐๑ เพราะเหตุว่า
 สภาผู้แทนราษฎรขอให้ รัฐบาลแถลงรายละเอียด ฉันแถลงไม่ได้ฉันก็ขุม นี้ก็ขุม
 เคยเจ็ดไป ท่านเองก็ถูกขุมมาแล้ว เรื่องเป็นอย่างไร แล้วผลที่สุดท่านคิดว่าบางคนที่
 ที่กระเฝ้าเกิดเสียครั้งที่ ๒ ไม่ไหว ส่วนข้าพเจ้าถูกขุมก็เห็นข้าพเจ้าไม่ถ่วงกลัว
 แค่นี้จึงเพื่อสมมติผู้แทนบางคนหาหนังสือเขาไว้เต็มตัว ขอขุม ๒ แทนเท่านั้น
 ให้เขาจะเอาอย่างไรก็เอาเจ็ดฉันให้ความไว้วางใจอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นขอ
 ให้เขามีโอกาสทำงานสัก ๑ ปีก็ขมแล้วก็ขุมก็ขุม เจ็ด

ท่านกร มาทพบประชาชนสภา ฯ : กรมาธิการจะแถลงอย่างไรขอไว้ก่อนมาย

1449

เริ่มประชุมใหม่เวลา 14.25 นาฬิกา

พำการแทนประธานสภา ฯ : มาตรา ๘๐ ต่อไป

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช กรรมการ : ข้าพเจ้าจะขอประพจน์สั้นๆ

สักเล็กน้อย เพราะเหตุว่าการที่จะพิจารณามติ ๑๐ นี้หลักเกณฑ์ควรจะเป็นอย่างไร
 ตามหลักการแล้วแต่สภาผู้แทนเป็นผู้วินิจฉัย ข้าพเจ้าคิดว่าที่ข้อข้องที่จะยกมาประกอบ
 นั้นเมื่อว่าจะมีผลผูกมัดภาคเอกชนเป็นเหตุให้สภา ฯ วินิจฉัยวางหลักเกณฑ์ผูกมัดภาค
 ไปได้ จึงขอประพจน์สั้นๆ คือมีสมาชิกผู้หนึ่งกล่าวว่า การผูกสภาอาจจะยึดตรรก
 วิทยาในระหว่างนี้อาจจะจำเป็นนโยบายผูกมัดภาคกลางออกไปโดยไม่ผูกมัดภาคควบคุม
 และสิทธิเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องระหว่างเจรจาสนธิสัญญากับอังกฤษที่ส่งไปซึ่งเป็นเรื่องให้
 คิดกันว่าได้มีการดำเนินนโยบายผูกมัดภาคจากที่ขอที่ควร ข้าพเจ้าขอประพจน์สั้นๆ
 แจงว่า เมื่อก่อนที่จะเจรจาไม่ส่งสัญญาทางรัฐบาลนั้นซึ่งข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี
 อยู่ที่ไค้หน้าสัปดาห์มาเสนอต่อสภา ฯ และสภา ฯ ได้วางเงื่อนไขทางรัฐบาลก็ได้ทำ
 ทุก ๆ อย่าง ท่านจะเห็นได้ว่าไม่มีอะไรนอกเหนือไปจากอาชีพของสภาประเภทใด
 บางอย่างความเราไปเจรจาได้คิดถึงกว่าที่ใครขอผูกมัดสภา ฯ ไม่เจรจาด้วยซ้ำไป
 เช่นรัฐบาลหันหน้าสนธิสัญญาซึ่งจะส่งให้แก่เขา แต่เจรจากับเขาคนที่สุดท้ายความปร
 ณีก็ไค้เนื้อกว่านั้น ไม่ให้เงินหันหน้าสนธิสัญญาซึ่งเขาจะเพราะที่เหลือกินเหลือใช้ เพื่อ
 ความบริสุทธิ์ใจพูดของเราทำอะไรอะไรนอกเหนือนโยบายที่วางกันไว้ระหว่างผูกมัดภาค ฯ
 เป็นแต่กรณการ เมื่อก่อนพระรพกำหนดซึ่งออกมาอันหนึ่งด้วยความจำเป็นความต้องกา
 นอกจากนั้นก็ไม่ได้มีอะไรนอกเหนือไปผูกมัดภาคไปบ้าง

14.27 น.

นายทอง สิงขรธรรม (อนุกรรมาธิการ) : มาตราที่ข้าพเจ้าคิดว่าเราควร
 จะได้พิจารณากันด้วยความ อย่ยอม ก็ข้าพเจ้าพูดว่า อย่ยอม ไม่ได้แปลว่ามารากรอื่น
 เราไม่ได้พิจารณาหรือจะไม่พิจารณาด้วยความ อย่ยอม แต่ข้าพเจ้าหมายความว่าเรา

1450

ควรจะได้พิจารณาเกี่ยวกับความยากเย็นและด้วยความเพ็ดเห็นชอบสมควร จึงแม้ว่า
 การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเราได้กระทำกันตลอดทั้งก็ได้ แต่เราได้เคยทำงาน
 ชนิดนี้มาแล้วเมื่อครั้งร่างประมวลกฎหมาย ข้าพเจ้าจำได้คิดว่าว่ารัฐธรรมนูญสี่
 ชิ้นเวลานี้เป็นนายกรัฐมนตรีที่มีกลางที่บังคับกลางสิ้น เพราะท่านตราครุฑว่า
 ทำงานมาตั้งแต่เข่าจนเพียงคืน

มากรู้ข้าพเจ้าเห็นเป็นความสำคัญ แต่ที่ท่านผู้อื่นจะเห็นอย่างไร ข้าพเจ้า
 ไม่ทราบ หวังว่าความเห็นของข้าพเจ้าก็คงจะได้นำพิจารณาด้วยความกรุณาอย่างปึง
 เขื่อนกัน ก็อนันเป็นมาตราที่ว่าด้วยความฉงนระหว่างอำนาจของสภานิติบัญญัติ
 ก่อนอื่นโปรดดูข้อต่างๆที่ขัดกันระหว่างร่างเดิมกับร่างใหม่ ไม่ได้มีขัดกันเด่นชัด
 เล็กน้อย หมายความว่าคณะกรรมการและสภา ฯ นี้ไม่ได้แก้ไขขัดไปจากตัวบท
 กฎหมายเดิมซึ่งได้ใช้มาแล้ว 23 ปีเศษ การไม่แก้แก้ในตัวแล้วทำไมไม่มีการก
 ปรอง แพ้พวกล่าอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านนายกรัฐมนตรีอดีตซึ่งได้
 นั่งลงเมื่อที่นี้ ก็แสดงให้เห็นว่ามีความเข้าใจผิดกันอยู่บ้าง ข้าพเจ้าไม่เข้าใจข้าง
 ผู้ใด เพราะระหว่างนั้นข้าพเจ้าเป็นสมาชิกอนุสภสภา ฯ เป็นเวลาที่ข้าพเจ้าได้
 รับคำบอกกล่าวว่าสมาชิกอนุสภสภา ฯ นี้คือผู้ควบคุมไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ออกไปบ้านนอก
 นอนอ่านหนังสือพิมพ์ ระหว่างนั้นเองจะมีวิกฤตอะไรเกิดขึ้นในสภา ฯ ข้าพเจ้าไม่ได้
 พัง แต่ได้เห็นว่าได้มีการอภิปรายกันถึงพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าพงษ์ไม่จบหลัง ในที่สุด
 กฎหมายนั้นออกไป สภา ฯ นี้ก็ถูกยุบ การยุบถ้าหากข้าพเจ้าจะกล่าวอีกทีนอกจาก
 จะเสียเวลาแล้วก็จะเป็นการกล่าวความหลัง ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถูกทั้งสองฝ่าย
 รัฐสภาที่ถูกในฐานะที่เหตุการณ์ต่างประเทศสำคัญว่าเหตุการณ์ภายใน แต่ชั้นที่แถลง
 ในประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎรนั้นพูดไปอย่างหนึ่ง แต่ความในใจเป็นไปอย่างหนึ่ง เมื่อ
 เข้านี้เพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าได้ขอแปรมติให้แก้ว่า ของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าควรจะ

1481

เป็นผู้ที่มีความรู้ชั้น ๘ ชั้น ๕ อะไร ข้าพเจ้าได้ฟังข้าพเจ้าก็ไม่มีโอกาสอภิปราย แต่
 ในขณะนั้นสภาฯ ผู้นั้นข้าพเจ้าขออภัยอย่างนี้ไม่ใช่บอกประเดี๋ยวไปให้ดีกว่า การ
 เมืองนี้เราจะต้องถึงแต่สิ่งหนึ่งสิ่งเดียวไม่ได้ คนหนึ่งมีหลักทฤษฎีในทางการคลัง
 ถัดไปไม่ในทางการคลัง คนที่มีความรู้ซึ่งเราในรัฐธรรมนูญติดไม่ไปทางรัฐธรรมนูญ
 ๖ ราษฎรคนหนึ่งขอข้าพเจ้าเขาบอกว่าเขาเห็นว่า เขาผู้นั้นข้าพเจ้ายืนยันไม่ใช่คนที่
 กล่าว ยกตัวอย่างว่าเป็นความจริงว่า ไม่ได้เรียนหนังสือจบประถม ๓ แต่เขา
 บอกว่าผู้แทนของเราความคิดยังไม่ทันสมัย สบายง่ายไม่พ้นปลายจุมจะมารอง
 เมืองอย่างไรก็มี เขาบอกว่าเขาครองเรือนของเขาเองดีกว่า ขณะใดที่ใส่จะ
 โห้หมามเขาไปค้นไปข้างนอกเสียก่อน ข้าพเจ้าจำได้ก็ปากกิดคำแล้วอยากเขียน
 คำพูดของราษฎรที่ร้องของข้าพเจ้านั้นไม่เสียครั้ง แล้วใครก็เข้ามาอีกไฉนบ้างใน
 ที่นี้อีก ข้าพเจ้ากล่าวเขานั้นไม่ได้เดินตามกลาง ข้าพเจ้าไม่ได้ช่วยรัฐบาลที่มู
 ๗ ข้าพเจ้าไม่ได้ช่วยสมาชิกสภาที่ข้าพเจ้าซึ่งถูกขุ่นไปก็มี แต่ข้าพเจ้าทราบ
 เรียบความเข้าใจของข้าพเจ้า คือหลักพูด ๆ หลักไม่ใช่หลักเศรษฐกิจหลักอะไร
 อย่างเดี๋ยวเท่านั้น **คนที่ไปพูดที่สภา**

ถอนไปข้าพเจ้าบอกว่าไม่ถึงกับหาว่าหัวหน้าแห่งมารา ๓๐ ตามที่มีผู้
 แปรคัดค้านว่าเราควรจะสนใจหรือไม่ หรือว่าเราจะไม่เอาใจใส่ในค่าแปรตัดค
 ของท่านสมาชิกผู้ใดเสียทีนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรสนใจได้กร วย เรียบมาแล้ว
 แก่น **คนที่ไปพูดที่สภา**

ตลอดนี้ขอกล่าวถึงบททฤษฎี ข้าพเจ้าก็ไม่ใช้บททฤษฎีเพราะว่าไม่มีความ
 รู้จึงใช้วิธีอื่นเป็นบททฤษฎี แต่พอจำได้ว่ากรมสภาไม่ยอมสภาที่ถือทฤษฎีว่า
 เดิมไม่มีประชาธิปไตยอำนาจมีอำนาจมากด้วยราษฎรมีอำนาจน้อยรัฐบาลก็ใช้
 อำนาจไม่เป็นธรรม ถ้าราษฎรมีอำนาจมากรัฐบาลมีอำนาจน้อย รัฐบาลก็ทำอะไร
 ไม่ได้ หลักจึงมีว่า ให้ถือว่าอำนาจไว้ถูกถืออย่างไรข้าพเจ้าไม่ชอบเป็นทฤษฎีอันนี้

1452

เองที่ปรากฏเป็นมาตรา 30 แห่งรัฐธรรมนูญชั่วคราวนี้ พญานี้ก็มีถูกยึดอย่างไร
ข้าพเจ้าก็ไม่กล้าที่จะกล่าว แต่ทว่าฉันปรารถนาอยู่ในตัวรัฐธรรมนูญเก่าซึ่งเราได้ใช้
มาแล้ว 18 ปี ตรงกับที่ข้าพเจ้าจะขอทราบเรื่องที่มีติดต่อกันมา

คราวนี้ข้าพเจ้าจะทราบเรียนถึงมัตถทางปฏิบัติบางประเด็น ถ้าการพูด
ในที่นี้เราไม่ควรบอกตกเป็นคดีคดีทั้ง เราควรจะต้องยึดถือถึงเนื้อเรื่องเป็นที่ตั้ง
แต่ทว่าฉันแนกกันไม่ออก มันพิวพันไปคล้ายกันในเรื่องที่ถูกยุบสภา ทุก ๆ ครั้งที่มี
การยุบตั้งแต่ตั้งรัฐสภาเมืองไทยมาแล้ว เหตุที่ยุบหลังจากนั้นจากอะไรนั้นจะไม่พูด
เพราะจะเกิน เวทาคีมีคำขอของรัฐสภา และเพราะเหตุที่มีห้ามเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ
หลังทานได้อภิปรายไปแล้วทั้งทางพญานี้และทางปฏิบัติให้เรามาเห็นอยู่แล้วว่าก็มี
บทรับรอง เพราะว่ามันมันไม่บกพร่องจริง ๆ คงไม่มีสารพัดปรวนกวนอย่างหนักหน่วง
ประชาชนไทยที่จะขอออกนามว่าออกเคอร์โซติ คุณสุวิฑธ อะไรเหล่านี้เป็นต้น ใน
ครั้งแรกข้าพเจ้าตั้งอยู่ในที่นี้ยังจำได้ว่า เป็นวันที่ 10 กันยายน 2480 ข้าพเจ้า
เป็นทนายความ ประทานโทษยกตัวอย่างมาพูดไม่ได้ไม่อย่างนี้ไม่เข้าใจเพราะ
ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกที่เพื่อนเขบอกว่าคุณอะไรไม่เข้าใจ ทั้งนั้นเป็นวันที่ 10 กันยายน
ข้าพเจ้ากำลังอ่านพระราชบัญญัติควบคุมขนาดความหนักเบาควบคุมบรรดาทนายความ
จำไม่ได้ชัด ก็ได้นิพนธ์พจนานุกรมว่าผู้แทนราษฎรก็ไม่ได้ชัด และวันนั้นเรา
อยู่ถึง อ. พูนและคิดว่าจะมาอีกหรือไม่มา รูปการของสภา ฯ ใหม่จะเป็นอย่างไร
ข้าพเจ้าก็มาอีกและทนายไม่คิดว่ารูปการของสภา ฯ จะเป็นอย่างไร ขอประทานโทษ
พูดทุกไปจะเป็นขอโทษเสียแล้ว แต่ด้นก่อนอย่างนี้ให้รับข้าพเจ้าไม่กล้าพูดจะมีสมา
ธิอีก เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเอาใจใส่คำพูดของสมาชิกบ้าง อย่างน้อยออกเคอร์
โซติ ท่านโทษขอออกนามได้เคยเห็นทางปฏิบัติของรัฐสภาเมื่อรับมาแล้ว คุณ
สุวิฑธ ขอประทานโทษก็ได้เห็นการปฏิบัติของรัฐสภาเมืองไทยมาแล้ว และดูเหมือน

จะเป็นอีกโลกอีกชั้น นักอ่านรัฐธรรมนุญประเทศนี้ประเทศนี้ แสดงว่าเขาค้นคว้า เมื่อเรากลัว
 เราจะไม่เคารพความคิดของเขาเลยนี่จะเป็นการไม่ดี ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่านี้พูดมาก็
 ก็มีข้อบกพร่อง มีข้อบกพร่องอยู่แล้วในคำพูดใหม่ที่เราไม่ได้แก้ไข บัดนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อมี
 บกพร่องเช่นนี้ เราจะควรแก้หรือไม่ ข้าพเจ้านั้นเห็นว่าบกพร่องและควรแก้ แต่จะแก้ไปใน
 รูปใดนั้นก็มิรู้ซึ่งของท่านทั้งสอง คือท่านคอคเคอร์โซคิดมากกว่า 1 ปีคืออยู่ในรูป ของคุณ
 สุวิธรรมบอกว่า ใหญ่ในกรณีเช่นนี้เช่นนี้ ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้วว่าไม่ใช่เป็นผู้
 ความรู้ แล้วอยู่ในสภา ๗ - 8 นี้ไม่ใช่เป็นเวลาที่ยาวนาน จึงไม่กล้าที่จะวินิจฉัย
 ลงไปว่าควรจะแก้ในรูปใด แต่ท่านนั้นก็ควรแก้บางอย่าง ถ้ามีข้อผิด 10 ข้อก็จะยกให้
 ผู้แปรผิดทั้งหมด 10 ข้อว่านัก โปรดเอาใจใส่ท่านกร มาธิการข้าพเจ้าเคารพอย่างยิ่ง
 อยู่แล้วว่า ข้าพเจ้าเคารพนักปราชญ์ แต่ท่านนักปราชญ์นั่งฟังกับ ๆ เขียด ๆ บาง
 จึงจกหักก็ฟัง ข้าพเจ้านาน ๆ จะได้พูดสักครั้งหนึ่งเพราะ ไม่มีความรู้แปรผิดก็ไม่ได้
 ผู้แต่เสียงข้างนอกและในนี้มีความจำเป็นเท็จจริงอย่างไร โปรดฟังว่า การแก้รัฐธรรมนูญ
 ของเรานี้ก็ออกจะชุกชุมสักเสียแล้ว ท่านกร มาธิการสมาชิกคนหนึ่งของคุณข้าพเจ้ากล่าว
 เมื่อเขานี้เป็นท่านองวาระแก้ไม่ได้ และเอคเซทรา โปรดฟังข้างนอกเขามองว่า การ
 แก้รัฐธรรมนูญจะดีอะไร ๆ เป็นใหม่ไม่ถือความถูกต้องแห่งพฤติการณ์ของบ้านเมืองเป็น
 ใหม่เสียแล้ว ก็เมื่อจริงอยู่การกล่าวอภิปรายในสภา ๆ ที่บางท่านก็ทำไปในทาง
 ทฤษฎี บางท่านก็หนักไปในทางปฏิบัติ บางท่านก็อ้างต่างประเทศ บางท่านก็อ้างใน
 ประเทศ ซ้อนนั้นเราพูดก็ควรรับฟัง ข้าพเจ้าไม่เคยถือเคยว่าเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้า
 ที่ได้นัดด้วยอย่างต่างประเทศจะเป็นทฤษฎีก็ตาม จะเป็นทางปฏิบัติก็ตามมานั้น เขาไม่ใช่
 จะนำเหตุผลเป็นที่แก้แล้ว เมืองไทยไม่ใช่ชนกแล้ว คนเมืองไทยไม่ใช่ชนกแล้ว มหาประเทศ
 หลุดอย่างนี้แล้วเราคิดจะเอาอย่างเขารักษาไป เขายกเขา เขารับเขา เขาค้นคว้ามา
 เพื่อเปรียบเทียบ เราเป็นประเทศใหม่ที่สุดเพียงแก้รัฐธรรมนูญ ข้อบกพร่องของยุโรป

1454

ข้อมูลพร่องของอเมริกา และมหาประเทศในลาตินอเมริกา เป็นข้อมูลพร่องที่ชาติอื่นเขา
ได้ขมามาแล้ว ถ้าหากว่าเรา จะแก้รัฐธรรมนูญกันทั้งที เราควรจะพยายามที่สุดที่จะจุดชนวน
ที่จะรั่วไหลไม่ให้เกิดอะไรคืออะไรข้างหน้าต่อไปข้างหน้าอีก

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะขอมจะขอของอเมริกา 30 ที่ว่างนี้ว่างพร่อง
อย่างไร คือว่าอย่างนี้ อย่างตลอดไซ้ที่ว่า 1 ปีให้มูลนิธิได้ ส่วนสมาชิกหรือ
สภา ๆ จะครบจำนวนไม่ต้อง 1 ปีก็ได้โดยไม่ต้องก็ได้เท่ากัน เพราะที่เขาดูแลเราต้อง
ให้ 1 ปี ที่เราดูแลเขาเมื่อไร ๆ ก็ได้ ที่จริงที่ให้เวลาดูเหมือนจะเป็นเท่ากัน แต่ความ
จริงไม่ใช่เช่นนั้น คือว่าก่อนที่สภา ๆ จะหาข้อเท็จจริงที่จะแก้รัฐบาลนั้นยาก เพราะ
เครื่องมืออยู่เป็นรัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร แล้วจะเอาอย่างไรจะสมบูรณ์ที่จะหาข้อเท็จจริง
มันก็เป็นการยากกว่าสามมากกว่าปี ฉะนั้นน้อยกว่าปีสภาจึงสมบูรณ์ได้ ในเวลาน้อยกว่า
1 ปีก็แสดงในหัวแล้วว่ารัฐบาลยังคงขึ้นอยู่นั้นไม่ครบถ้วนแล้ว ส่วนสภาฯ ห่วงไม่ถึงต้อง 1
ปีให้มูลนิธิ ข้าพเจ้าพูดไม่ถึงจะเข้ากันตลอดไซ้ที่ ข้าพเจ้าไม่พูดและต่อไปจะเห็นว่า
ฝ่ายแพทตรา 30 นี้ยังมีข้อมูลพร่องอีก แต่เมื่อได้ขอมรับแล้วข้าพเจ้าเป็นเพียง
ขอเขียนมาจากทางไกล จึงขอกราบเท้าท่านสมาชิกผู้เกียรติและกรรมการว่า โปรด
สังกม เขียนหนังสือบ้าง.

14.41 II.

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม): ในเรื่องมูลนิธิ ด้วความแตกต่างคือ
ความแตกต่างของงานสมาชิกผู้เสนอเกี่ยวกับการ มูลสภา ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่ไม่หวังเพราะ
ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่ไม่อยากแล้วครั้งหนึ่งอายุเพียง 9 เดือนกับ 2 วัน แต่ฉันมีข้อให้ถึง
เหตุผลที่มูลนิธิสองคราวนั้นเกี่ยวกับความแตกต่างคือคงไม่ว่ามีเหตุการณ์เกี่ยวกับมูลนิธิ
แต่ฉันมีเหตุผลทั้ง 2 คราวดูเหมือนเหตุผลต่างกันละอย่าง แต่อย่างไรก็ตามก็ความเห็น
ของข้าพเจ้าเห็นว่า การที่สภา ๆ จะถูกยุบหรือไม่ยุบนั้น ขอให้ถึงถึงสภาไกลข้างหน้า

1455

ถ้าหากว่าเรานึกถึงว่าประชาคมไทยจะต้องมีคณะกรรมการแล้ว เมื่อเรามีคณะกรรมการแล้ว
มีผลหาเรื่องชุมชนฯ ๓ มันยากเต็มทีเหมือนกัน ถ้าฝ่ายไหนเป็นฝ่ายมากได้เป็นรัฐบาล
ชุมชนไทยโดยเหตุผลเล็กน้อย หมายความว่าทุก ๆ ฝ่ายก็จะต้องถอยตามกัน และสมัคร
มาใช้ใหม่ และชุมชนไทยแล้วอย่าลืมว่าประเภท ๑ ตอน ประเภท ๒ ยังก้อย เพราะฉะนั้น
นั่นเป็นเหตุการณ์ของ ๒ คราวที่ล่วงมาแล้ว แต่ก่อนเข้าหาเจ้าคิดว่ายากเต็มที และเรา
ก็ได้พูดกันมานานแล้วเกี่ยวกับมติหาเรื่องนี้ ขอเสนอให้ลงมือ

มีสมาชิกรับรอง

พักการแทนประชาชนสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายกว้าง หองหวี (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปราย
ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

พักการแทนประชาชนสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นด้วย เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ 17 คน

พักการแทนประชาชนสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดไม่ยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ 17 คน

พักการแทนประชาชนสภา ฯ : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

นายกว้าง หองหวี (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ท่านสมาชิกผู้
เกี่ยวข้องและท่านที่กล่าวว่าไม่กล่าวหาชุมชนฯ นั้นไม่จริงหรอก ความจริงกันทั่วกัน
ทั้งนี้ ๒ - ๓ วันก่อนนี้ก่อนเสนอรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้มันเข้าเกวียนมากจนกว่า ถ้าหนักไป
ไม่สำเร็จแล้วชุมชน ความจริงนั้นเรากว่ากันอยู่ท่านไม่กล่าวหาข้าพเจ้าไม่เชื่อ กล่าวที่เดียว
แต่ว่าเรื่องเหตุผลในเรื่องนี้ให้ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าสนับสนุนท่านสมาชิกที่เสนอ
แปรมติคิดว่า การชุมชนฯ นั้นควรจะชุมชนด้วยวิธีที่ยากดังที่ท่านได้เสนอแปรมติไว้

1456

การผูกด้วยวิชาคนนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้องที่มากกว่าทำให้จิตใจของเรา—ได้ซึ่งทรง
 เราทำอะไร โดยบุคคลใดละนะ ทำอะไรด้วยการไรกรรแล้วด้วยส่วนตัวหรือเห็นแก่
 ประโยชน์เล็กน้อยนั้นข้าพเจ้าไม่สนใจสนทน แต่ว่าถ้าทำด้วยส่วนใหม่เพื่อประโยชน์ส่วน
 โคนนั้นข้าพเจ้าขอเคารพ และขอทำความ อย่างไรก็ดีประจักษ์เฉพาะหน้าที่เราได้เห็นมา
 ในการผูกสภา ฯ เมื่อ ๒, ๓ คราวนั้นไม่ได้ถูกข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าไม่ได้เป็น
 สมาชิก แต่ความรู้สึกด้านประชาชนรู้สึกว่าการที่รัฐบาลนั้นเราไม่ได้ตั้งใจเห็น
 ประชาชน แต่ว่าเป็นการผูกอย่างเรียกว่าเป็นการด้วยความรู้สึก เป็นการทำใจ
 เป็นการทำความผิดการ เพราะฉะนั้นการผูกโดยเหตุผลไม่ได้แสดงให้แจ้งชัดแก่
 ประชาชนเป็นการที่เรียกว่าทำให้เสียชื่อเสียงจิตใจประชาชนด้วยเหมือนกัน จะเพาะ
 อย่างยิ่งผู้แทนที่เข้ามานั้นสติปัญญาจิตใจมาก เสียชื่อเสียงในเรื่องที่ว่าท่านจะต้องเข้าใจ
 ท่านจะต้องศึกษาวิธีที่จะต้องไปไม่ประมาทในกฎหมายเสียเข้ามาอีก แล้วเรื่องที่
 รัฐบาลท่านนั้นเป็นธรรมดาหรือไม่ ในเรื่องเหล่านี้แหละข้าพเจ้าจึงเรียกว่ารัฐบาลถึงแม้ว่า
 ทำความมาครา ๓๐ ที่ว่าพระมหากษัตริย์จะทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจผูกสภาผู้แทนโดยพล
 การก็ตาม แต่ทรงผูกตามมติของคณะรัฐบาล อย่างไรก็ตามก็ดูข้าพเจ้าเห็นว่าคณะรัฐบาล
 นั้นจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเป็นอยู่ของสภา ฯ นั้น เพราะฉะนั้นอย่างที่ท่านสมาชิก
 ๒ ท่านได้แปรมติไว้มันเป็นเรื่องที่ถูกต้องเหลือเกินว่า ถ้าหากว่าถือเอาความชอบของ
 ท่านเป็นสิ่งที่ระผูกโดยพลการแล้ว เป็นเรื่องที่ทำให้เสียชื่อเสียงจิตใจของประชาชน
 ทั้งชาติ ถ้าหากว่าเราจะขยายไปถึงว่าการแพ้ชนะด้วยตัวของคณะรัฐบาลและ
 สมาชิกสภา นั้น เราจะไม่มัวระ ขาดสติสัมปชัญญะ ความบริสุทธิ์ใจแล้ว มันเป็นเรื่องที่
 บริสุทธิ์ในระ มอบประชาธิปไตยเหลือเกิน แต่หากวิธีปฏิบัติการ เราทำไม่ได้เช่นนั้น
 อย่างไม่ก็ตีสมาชิกคนหนึ่งก็เสียทั้งสองได้เสนอแปรมตินั้นเป็นวิธีที่ยังได้ที่ดีที่สุดแล้ว
 ก็หวังว่าคณะกรรมาธิการผู้ทรงคุณวุฒิจะได้ระมัดระวังเรื่องนี้ และพิจารณาของทางออก

1457

คือว่าคงรักษาดีทีเดียวแล้วเราก็จะต้องว่ากัน ไปอีกนาน อย่างโรคก็ทางออกที่เรา จะไป
 ควรจะมีอยู่สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเรียนเป็นครั้งสุดท้ายว่า อย่างโรคก็การขุมโดย
 กระทั่งเห็นขุมโดยถือมีความ เห็นชอบแต่เพียงกลุ่มน้อยเป็นไหน่นั้นข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย
 จึงขอสมมติขุมฝ่ายที่ฝ่ายสมาชิกเสนอแปรพักตร์ที่ว่า การขุมของคณะรัฐบาลนี้ควรจะได้ใช้
 วิธีขุมยังอย่างที่ท่าน ขอโทษลอคเคอร์โซก็ได้เสนอแปรพักตร์ไว้ว่า ควรจะมีการขุมไม่น้อย
 กว่าเวลาที่ล่วงไปแล้ว ๑ ปี เวลาที่ล่วงไปแล้ว ๑ ปี เป็นเวลายังอยู่ในเรื่องจิตใจ
 ในเรื่อง ~~การ~~ กระทบกระเทือนในเรื่องการ กระทำที่เป็นมาแล้วให้เรารั้งหลาย ~~ที่~~
 สิทธิและเห็นว่าผู้แทนที่เขาเลือกไม่ได้อำนาจประโยชน์เช่นใหม่ที่เขาหรือเสื่อมค่า
 หรือ นี่เป็นเรื่องขุมขุมนี้ จะสิ้นสุดที่ข้าพเจ้าขอสมมติขุมอย่างเต็มที่ว่า ขอเรียนให้
 คณะกรรมการจัดการ ได้โปรดหาทาง ออกเพื่อให้เป็นธรรมแก่ระบอบประชาธิปไตยโดยทั่วใน
 เวลาต่อไปข้างหน้า.

14.49 น.

นายเดียม นิลระตะ (ตรัง): ความที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งกล่าวว่า การขุมสภา
 เป็นการฉ้อโกงประชาชน ข้าพเจ้าขอคัดค้านอันนี้ ขอบทวิอย่างง่าย ๆ เมื่อการขุมคราว
 ที่แล้วมา พวกท่านมาตั้งคราวนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ผู้แทนชุดก่อน
 ตั้ง ๑ ปี เหตุไฉนผู้แทนเก่า ๆ เกือบ ๑๐ คนไม่มา ทั้ง และมาไม่ถึง ๒๐ คนนั้นก็สมาชิก
 ประชาชนแล้ว ประชาชนต้องการให้ขุมแก่ประชาชน ไม่มีเสียงไม่มีอำนาจจะขุมสภา ๆ
 ได้ เพราะฉะนั้นการขุมสภา ๆ ควรจะขุมในโอกาสอันสมควร ที่นี้เรื่องกลัวไม่กลัว
 การขุมสภา ๆ นี้ ข้าพเจ้าว่าต้องกลัวทุกคน สมาชิกต้องกลัวมัน ๆ แต่ว่าในโอกาสก่อน
 ที่เราหวังว่าจะมีคณะกรรมการ เมือง สมมติว่าคณะกรรมการหนึ่งเข้าบริหารงานนี้สมาชิก
 คณะพรรคหลายคนเป็นรัฐบาล การขุมก็กระเทือนถึงรัฐบาลด้วยสมาชิกที่เป็นผู้แทนก็เป็น
 คณะพรรคที่เขาไปเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นไม่ว่าที่จะต้องวิตถ และอีกอย่างหนึ่งเมื่อ
 คราวจำเป็นอย่างนี้ควรจะมีผู้ใดตั้งได้เห็นตัวอย่างมาแล้วนั้นก่อนแล้ว ๒ ครั้ง การที่ข้าพเจ้า

ความถูกต้องกันในเหตุผลที่ว่า การชุมนุมเป็นการฉ้อโกงประชาชน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็น
การฉ้อโกง.

14.๕๐ น.

พ.ศ. ๒๕๐๑. กระจ่าง คูลาภิรักษ์ (ชตม.แทน): ตามมาตรา ๓๓ ข้าพเจ้าก็ได้
เสนอแนบประวัติคดีไว้ แต่ท่านคณะกรรมการราษฎรกับเอาของข้าพเจ้าไปก่อนหนึ่ง เอา
ไปไว้ในมาตรา 41 ที่ว่า ในกรณีนี้จะมีการชุมนุมจะต้องเรียกประชุมใหม่ภายใน ๓๐
วัน ซึ่งความเดิมในคณะกรรมการราษฎร ได้เขียนไว้ว่า ๓๐ วัน ข้าพเจ้าขอขอบใจคณะ
กรรมการราษฎรที่ได้กรุณาปรับค่าแรมคดีของข้าพเจ้า แต่พรรค ๒ นั้นข้าพเจ้าได้เสนอไว้
ว่า ในกรณีที่มีการเลือกตั้งใหม่โดยการชุมนุมฯ จะมีการชุมนุมใหม่ภายใน ๑
เดือน ข้าพเจ้าได้แนบไว้อย่างนี้สำหรับเงื่อนไขของข้าพเจ้าได้อภิปรายมาหลายท่าน
ว่า ขออย่าได้มีการชุมนุม คนหนึ่งบอกว่าอย่าให้ชุมนุมอย่างเดียว อีกคนหนึ่งขอให้ชุม
มิตั้งเช่นนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกยาวไป แต่ท่านกรรมการราษฎรที่พูดว่าเราไม่ควรจะเอาเรื่อง
เอามาพูดกัน อย่างนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย เพราะสิ่งอะไรที่เราจะแก้ไขเราก็ต้องถือ
ของเก่าที่แหละ อะไรที่ผิดก็เป็นกฎ แต่ท่านไม่เอาของเอามาพูดกันขงทางไม่รู้เราจะ
เอาอะไร เป็นตัวอย่าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าทางออกที่เรา จะปรับ ประยอมกัน
ระหว่าง ๒ ฝ่าย ระหว่างสมาชิกผู้เกี่ยวข้องและคณะกรรมการที่ได้อธิบายมาว่า
เรื่องนี้ เราสามารถปรองดองกัน เพราะเวลาน้อยเกินไป มีคดีเรา ๒๗ เรื่องกัน
มา ๕ - 6 วันแล้วไม่ได้เพียง ๓๐ มาตราเท่านั้นเองเฉลี่ยแล้ววันละ ๕ มาตราเท่านั้น
รู้สึกที่เราใช้เวลาชุมนุมเพื่อทะเลาะเถียงกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเอาอย่างที่ท่านผู้แทน
เชิงงูใหม่ที่ว่า เพียงแต่ว่าอย่าชุมนุมในกรณีเดียวกัน ไม่ทราบว่าคุณคณะกรรมการราษฎรจะ
เห็นด้วยกับข้าพเจ้าหรือไม่ นี่แหละข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ มิฉะนั้นจะ ไปกับโทษ
และข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ข้าพเจ้าได้เห็นความข้าพเจ้าขอโทษรับรอง.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : คงดีสง แต่จะพูดเรื่องลงมติ

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พร นคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ : มีผู้ขอให้ลงมติแล้ว และมีผู้ขอเปิดอภิปรายต่อไป
ข้าพเจ้าขอให้มีมติลงมติ ขอให้เห็นควร เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 24 คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้แล้ว ขอให้ไปรคยมือ
ขึ้น

สมาชิกยกมือ 31 คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าลงมติได้

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เรื่องการลงมติที่ขอได้โปรดผ่านประธาน
ทั้งประเด็นให้รคยมือค่อย คือน้อย 2 เรื่อง เรื่องหนึ่งที่คุณสุวิชัย ฯ เสนอไว้ และ
อีกเรื่องหนึ่งที่คุณโชติเสนอไว้ เพราะฉนั้นขอให้ประเด็น 2 ประเด็นอย่ารคยพรค
เดี๋ยวจะเกิดทะเลาะกันถึงหลัง.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้ตั้งประเด็นว่าควรจะยื่นถาม
ร่างกรรมาธิการ หรือจะแก้ไข ที่นี้จะแก้ไขอะไรเป็นการใดก็ค่อยว่ากัน แต่ว่าก็มีสมาชิก
เสนอข้อคิดมากกว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอตัดสิทธิ์กรรมาธิการนำมครา 30 ไปพิจารณา
นำเหตุผลมาเสนอใหม่ ข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติดังกล่าว... .

นายฟอง สิทธิธรรม (อุตร พรขาน) : คือเรื่องนี้ถามมติเพื่ออภิปรายเสร็จ
แล้วเราก็ลงมติดังกล่าวลงถามบ้างเดิมหรือของผู้แปรมติ คิรว่าไม่ระบมะจะเสนอทุกมติ
ที่ว่าให้คณะกรรมาธิการนำมครา 30 แห่งรัฐธรรมนูญไปพิจารณาแสดงเหตุผลประกอบมา

มาใหม่ ทั้งนี้เมื่อรับไปพิจารณาใหม่จะรวมหรือไม่รวมก็แล้วแต่ท่าน ถ้าต้องการความเห็น
ผมอยากแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าผมเห็นถึงคุณค่าคุณสุวิซหรือถึงถามกอดเตอร์ไซท์ หรือ
ถึงคณะกรรมการ เน้น 4 ข้อดังนี้

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ไมไซ 4 ข้อ มีผู้เสนอ ๒ คนกรรมการ
เห็นตามร่างเดิม เพราะฉะนั้นมีประเด็นอยู่ ๒ ประเด็นเท่านั้น

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมการ : ข้าพเจ้ามีความเสียใจอย่างยิ่ง
ที่จะรับไม่ได้ ไม่ได้ เพราะไม่มีหลักการ เขียนรัฐธรรมนูญไว้ หลักของการเขียน
รัฐธรรมนูญต้องมีผู้รับฝ่ายรัฐบาลก็ต้องให้ เมื่อสมาชิกลงมติไม่ไว้วางใจเมื่อไร ๆ ก็ได้
ท่าน
รัฐบาลฝ่ายบริหาร เขาก็มีโอกาสควรให้เขาขึ้นมาอาจจะยอมสภาได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
ปรึกษากับเสวีแล้วเห็นว่าไม่มีหนทางที่จะแก้ไข ที่ข้อเสนอให้ท่านผู้เป็นประธานตั้ง
ประเด็นว่าจะเอาคณะกรรมการ หรือจะทุกพรรคก็ทุกพรรคมีการแก้ไข ทุกพรรคเจ้าขอ
เรียนด้วยความสัจจริง ได้พยายามทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าใครว่าไม่ได้พยายาม และก็มีแบบ
ทุกพรรค เป็นมีการพิจารณาแล้วก่อนที่เกี่ยวแก่การปฏิบัติไมใช่หลักวิชา.

นายสุวิซ พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านประธานกรรมการพูดนั้น
บางที่ท่านจะลืมอ่านรัฐธรรมนูญมาตรา 41 ที่เราเขียนไว้ เพื่อให้สมดุลย์กับมาตรา 41

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ประเด็น

นายสุวิซ พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ท่านประธานกรรมการอธิบายได้
แต่ข้าพเจ้าจะให้เหตุผล รัฐธรรมนูญมาตรา 41 บอกว่า การลงมติไว้ใจรัฐบาลรายตัว
หรือทั้งคณะนั้นจะลงมติวันเดียวกันที่ปรึกษาหาได้ไม่ แต่การยุบสภานั้นท่านจะพูดเห็นก็ได้
บุคคลที่เลือกพรรคทุกพรรคเห็นก็ได้ บุคคลที่เลือกพรรคทุกพรรค เพราะฉะนั้นมีข้อหาอยู่ ๓
ประการ ประการแรกควรจะส่งกรรมการให้ไปแก้ไขหรือไม่ ถ้าท่านยืนยันไม่รับ

คือจะแก้ไขหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นแล้วก็ขอมูลก็คือว่า จะแก้อย่างไรสภา ฯ ก็
 จะได้อรรถรรมาราชการ ไม่ทำ ย่อมทำจะเพาะมารณนี้ ก็ควรที่สภา ฯ จะตั้งกรรมาธิการ
 ในขณะเพาะมารณนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นก็ไม่เป็นธรรมดา คือหมายความว่าชั้นไหนสภาชั้นอื่น
 ว่าขอมแล้วกรรมาธิการก็ไม่เอาเช่นนี้จะ เป็นพร ราชวิธีโดยผู้ปกครองโดยข้างมาก
 อย่างไรได้ นี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานมีมติอันนี้ให้แน่ แล้วมติคือตามธรรมดาก็คือ
 ตัดมติตามที่ว่าจะเอาตามผู้แปรมติหรือตามที่กรรมาธิการ ถ้าไปถึงมติอันนี้แล้วจะมีผู้
 เสนอตัดมติออกอีกก็ได้.

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : เมื่อท่านประธานกรรมาธิการ ได้ชี้แจงว่า
 ไม่สามารถจะแก้ไขได้ ~~เพราะเหตุนี้เราควรที่จะแก้ไขได้~~ ข้าพเจ้าผู้แปร ตัดมติก็ชี้แจงบ้างว่าควรจะ
 แก้ไขได้ เพราะเหตุนี้เราควรที่จะแก้ไขได้ ท่านผู้เป็นประธานกรรมาธิการคงลืมไปว่า
 เราเป็นประชาธิปไตยและที่เรามาถือหลักเหตุผลนี้และเราไปดูต่างประเทศว่าเขาทำกัน
 อย่างนี้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าก็ได้เขียนเมื่อคืนแล้วว่า....

ถ้าการแทนประธานสภา ฯ : เข้าใจแล้ว

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าจะชี้แจงอย่างประธานกรรมาธิการ...

ถ้าการแทนประธานสภา ฯ : คือได้เสนอให้ลงมติแล้วปล่อยให้ทุกอันมาลง
 ก็จะเป็นอุปถัมภ์เท่านั้น

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : ท่านประมุขกรรมาธิการชี้แจงได้หมดชี้แจง
 ได้.....

ถ้าการแทนประธานสภา ฯ : ก็เข้าใจแล้ว ท่านบอกว่ามีไม่ได้ ที่นี้เราบอก
 รมได้ ถ้าตกลงลงกัน ถ้าตกลงว่ารมได้เราก็ส่งไป ถ้าตกลงไม่ได้...

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : ก็ทำไมประธานกรรมาธิการชี้แจงได้หมดชี้แจง
 ไม่ได้...

ถ้าการแทนประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้อธิการทราบว่าเราจะยื่นตามร่าง

กรรมวาธิการ

นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ (เชียงใหม่) : ยัง อยู่ที่ยังก่อน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ตามผู้เสนอแปรมติที่ว่าการจะส่งมาตรา 30 นั้น ไปให้กรรมวาธิการ แก้ไขใหม่ ท่านผู้ใด เห็นด้วยตามมติที่นี้ ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 41 คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใด ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 36 คน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าส่งให้กรรมวาธิการแก้ไขใหม่ใน มาตรา ที่ 31 นี้ไม่มีการคัดค้าน

เลขวาธิการสภา ฯ : มาตรา 31

นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร (สุราษฎร์ธานี) : เมื่อมีที่ว่างส่งให้กรรมวาธิการ แก้ไขใหม่ นั้นหมายความว่าให้ไปประชุมมีตั้งข้อสงสัย เถอะบางจะโดนหรือไม่ว่าการแก้ไขนั้นควร จะเป็นแนวอย่างไร ประเด็นเกี่ยวกับแนวจะกำหนดอีก

ทำการแทนประธานสภา ฯ : แก้ไขก็ตามที่มีผู้แปรมติเป็น 2 ประเด็นแล้ว เขาพูดถึงไม่พิจารณาเกินแล้วมาเสนอสภา ฯ นี้คือ

นายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร (สุราษฎร์ธานี) : ถ้าหากว่า 2 ประเด็นนี้กลับ มาแล้วก็ไม่เห็นด้วยกับ / อีกแล้วจะว่าอย่างไร

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ไม่เห็นด้วยก็พูดกันอีก ไม่มีปัญหา

มาตรา 31 คอไป มาตรา ที่มีผู้แปรมติและ เห็นด้วยกับกรรมวาธิการแล้ว ไม่มีใครสงวน ผ่านไป

นายนิยม ภูริพัฒน์ (สุพรรณภูมิ) : มีการแก้ไข ขอขุมมาตรา 31 นี้ มีการ แก้ไขโดยกรรมวาธิการ คือกรรมวาธิการไปแก้ข้อความว่า จึงควร วาทออกตามวาระ ในข้อ ก. คือสมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนสิ้นสุดลงเมื่อ ๔. จึงควรวาทออกตามวาระ แก้เป็น

เมื่อถึงคร วออกตามอาชญาสถานหรือยุบสภา เช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะว่าการว่าถึง
 คร วออกตามวาระ ได้เกินความกว้างอยู่แล้ว และในมาตรา 25 ก็ยังมีคำว่าถึงคร วออก
 ตามวาระด้วยอยู่ในสมาชิกสภาอาวุโสว่า สมาชิกภาพของสภาอาวุโสหรือที่เราแก้เป็น
 พหุตุสภานั้นสิ้นสุดเมื่อถึงคร วออกหรือยุบสภาเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นมีหลักเกณฑ์อะไร
 จะแก้ไข เช่นนั้น เพราะว่าการว่าถึงคร วออกตามวาระนั้นก็หมายความว่าถึงคร วออกตาม
 อาชญาสถานอยู่แล้ว ความจริงมีดีหนำซ้ำที่ประชาชนจะเห็นว่า เป็นปัญหาข้อคำเพียงเล็กน้อย
 แต่ความจริงมีหนำถ้อยคำนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะคนเราจะทะเลาะกัน ข้างหนึ่งก็
 แกลงกันก็อยู่ในข้อถ้อยคำเป็นใหญ่ ข้าพเจ้าได้พยายามพิจารณาข้อความเป็นสำคัญมาทุก เช่น
 ภายใน ภายในได้ก็ไต่พยายามหักท้วงกรรมาธิการ อยู่แล้ว เพราะว่าการว่า ไม่ได้ก็ไม่เห็น
 ลึกคิดจึง เห็น เพราะฉะนั้นขอท่านอย่าได้ถือในปัญหาที่เรียกว่าถ้อยคำนี้ไม่เป็นของสำคัญ
 แม้แต่ที่เราเขียนเอาไว้แล้วก็ยังดีก็ได้ เช่นอาชญากรที่รอดจากการพิจารณาของโทษการ
 ยิงเข้าไปครั้งนี่ก็เนื่องจากมีหนำถ้อยคำนั้นเอง เพราะฉะนั้นจึงสำคัญที่สุด ขอให้ท่าน
 สมาชิกทั้งหลายจงได้พิจารณาถึงข้อความที่ว่าจำเป็นอย่างไร ถ้าเราจะต้องมาแก้ว่า
 อาชญาของสภาแทนจะเป็นว่าออกตามวาระ เพราะว่าการว่าอาชญานั้นก็ตามวาระนั่นเอง และ
 ถ้าหากว่ากรรมาธิการจะเห็นสมควร แก่ท่านนี้แล้วก็ควรจะไม่คัดค้านมาตรา 25 นี้เสียด้วย
 ให้เป็นอันเดียวกัน ให้เป็นระเบียบอย่าไปถึงเวลาพิจารณาพิจารณาการคราวหนึ่งเป็น
 อย่างหนึ่งในข้อความอย่างเดียวกันพอไปถึงกรรมาธิการอีกคราวหนึ่งก็คิดอีกอย่างหนึ่ง
 ความหมายอย่างเดียวกันอย่างภายในและภายใน ซึ่งกรรมาธิการก็ว่ามีความหมายอย่างเดียวกัน
 กัน นั้นไม่ถูก เพราะฉะนั้นเมื่อมีความหมายอย่างเดียวกันก็ควรเขียนอย่างเดียวกัน
 อย่าให้เป็นคนละอย่างสองอย่าง เช่นนั้น และถ้าหากว่ามีความจำเป็นที่จะแก้เป็นว่าถึง
 คร วออกตามอาชญาของสภาแล้วก็ไม่ควร เติมคำว่าหรือว่ายุบสภาลงไป เพราะว่าการว่าถึง
 คร วออกตามอาชญาของสภานั้นก็มีความหมายถึงคำว่ายุบสภาอยู่แล้ว เพราะว่าการยุบนั้น

คำให้การแทนประชาชนสภา ข : ยุ่มสภาไม่ได้เดิม ของเดิม

นายทิม ภูริพันธ์ (ชอนแก่น) : ถ้าหากว่าจะแก้อย่างนี้ก็ควรจะต้องคิดว่าหรือ
ยุ่มสภาออก

คำให้การแทนประชาชนสภา ข : ท่านไม่ได้ชื่อเบรตส์คี้ และเขาไม่ได้เดิมใหม่
ของเดิมท่าน

15.03 น.

นายทิม ภูริพันธ์ (ชอนแก่น) : นั่นเป็นความเห็นของข้าพเจ้า คือหมายความว่า
ว่าเป็นข้อสนับสนุน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย คือยุ่มสภาที่หมายความว่าอายุของสภา
มันสิ้นสุดลงไปเพียงเท่านั้นแล้ว เพราะฉะนั้นใช้คำว่าถึงคร วออกตามอายุสภาที่พอแล้ว
ทำไมต้องเขียนหรือยุ่มด้วย คล้าย ๆ ความอย่างเดียวเขียนซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งทำให้เวียน
หัวเปล่า ๆ อย่างว่าขอทราบกับประณมภระอะไร เช่นนั้น ซึ่งเราไม่ควรจะเขียนให้ยุ่งหัว
สมอบ เปล่า ๆ เช่นสมอบว่าอายุของคนเร มีอายุซึ่งควรจะกำหนดอายุ 55 ปี แต่ว่าไป
คือ 55 ปีก็เรียกว่าออกตามวาระ ถ้าหากว่าตายเสียก่อนเช่นที่เป็นต้น เพราะฉะนั้น
มีแต่อันเล็กน้อยขอท่านสมาชิกใครใคร องค์กร องค์กรไหนขอหน่อย เราจำไปหรืออันที่ติดกันแล้ว
เมื่อแก้ไขแล้วทำไมจะต้องแก้เช่นนี้ข้าพเจ้าไม่คิดของที่จะให้หนักว่าถึงคร วออกตาม
อายุของสภา แต่ให้ตัดยุ่มสภาออกเสีย และให้แก้มาตรา 25 เสียด้วย ถึงคร วออกตาม
อายุสภาที่พอเช่นเดียวกัน เพราะว่าความสามารรถอย่างเดียวกับหรือว่าเป็นอย่างไร
มีความสำคัญอย่างไรที่จะแก้ไขไม่ได้ ก็ขอได้โปรดชี้แจงด้วย ถ้าหากว่าไม่มีเหตุผลสมควรแล้ว
ข้าพเจ้าก็ว่าขอให้แก้ไขตามเหตุผลอย่างเดิม.

15.08 น.

นายทองอินทร์ ภูริพันธ์ กรรมการ : สมาชิกที่กล่าวเมื่อมีที่กล่าวที่
ที่วิจารณ์รัฐธรรมนูญท่านทุกคนแล้วท่านไม่ควรจะกล่าวเช่นนั้น โดยจะเพราะเหตุผล
เราไม่ได้กำหนดในเรื่องอายุของสภาไว้ เราพูดในเรื่องว่าสมาชิกภาพแห่งสภา

มีกำหนดคราวละ ๘ ปี ส่วนในเรื่องสภาผู้แทนที่เราใช้คำว่าอายุสภาผู้แทนมีกำหนด
 คราวละ 4 ปี ถ้าวันทิจารณาในมาตรา ๒๑ และข้อความในพหุสภาแล้วมีข้อความ
 แยกต่างกันเป็นอัน ในร่างเดิมที่เกี่ยวกับพหุสภาที่ให้อัตราออกตามวาระนั้นหมายความว่า
 พูดถึงว่าสมาชิกภาพแห่งพหุสภาที่มีกำหนดคราวละ ๘ ปี ๆ ไป แล้วพหุสภาไม่มี
 ทางที่จะยุบได้ ส่วนสภาผู้แทนที่เรากำหนดอายุไว้ ขอให้ท่านทั้งหลายโปรดสังเกตดูมาตรา
 ๒๑ ที่ท่านได้เข้ามาแล้วท่านจะเห็นได้ว่า อายุของสภาผู้แทนมีกำหนดคราวละ 4 ปี
 เพราะฉะนั้นการปฏิรูปจึงได้ทำในมาตรา ๒๑ บัดนี้ถ้าจะแก้ไขเพิ่มเติม
 การจึงได้แก้ไข ความจริงข้อนี้เป็นปัญหาเพียงเล็กน้อยที่กรรมการแก้ไขนั้นถ้าไม่คิดมาก
 อย่างผู้ถือรับ รายได้พูดแล้วก็ไม่ควรจะพูด เพราะว่านี่เป็นเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น.

18.10 119

นายสุวิชัย พิชเชษฐ (เชียงใหม่): เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับผู้ที่
 พูดเมื่อนี้ คือเรื่องพหุสภาที่วาระออก คือ ๘ ปี 3 ปีถึงวาระเขาเรียกว่าคน มันเป็น
 โยโคเมตติ มันไม่ใกล้เคียงกัน แล้วขอให้ดูมาตรา 18 แห่งรัฐธรรมนูญฉบับที่ 1 ว่า
 สมาชิกสภาใหญ่ในตำแหน่งใดคราวละ 4 ปี ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่น
 นอกจากถึงคราวออกตามวาระก็ให้ ขอให้ท่านระมัดระวัง คือ 4 ปีนั้นเป็นสิ่งซึ่งมีไว้แน่นอน
 จะถึงวาระ 4 ปีนั้นก็คือ 4 ปีนั้นเอง ห้ามให้ท่านพูดถึงอายุสภา อายุ 4 ปีเป็นอายุที่จริง
 แต่ถ้าหากว่าอายุสภาที่เป็นอันอายุของเขา ข้าพเจ้าจึงเห็นด้วยว่าไม่ควรจะไปแกะถ้อยร่าง
 เดิม ที่ให้ท่านอ้างที่บทนั้นว่ารัฐธรรมนูญนี้ถ้าไม่จำเป็นอย่าไปแกะถ้อย ขอให้ท่านดูมาตรา
 18 แห่งรัฐธรรมนูญฉบับจะเป็นอะไรก็ไม่ใช้ แต่ที่ผู้พูดอย่างกล่าวจะเปลี่ยนแปลพหุสภา
 พหุสภาเป็นโยโคเมตติ คนที่อยู่ 3 ปีก็ให้ยุบสภาให้ยุบสภาให้ยุบสภา
 ออกไป คือหมายความว่าคล้าย ๆ คนเราไปทำผิดต้องกางกรมล้างวาระ เพราะฉะนั้น
 พูดไม่ควรจะแก้ ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะแก้ ข้าพเจ้าจึงสนับสนุนผู้ที่ตั้งขึ้นมา

หลวงวรวงศ์พิสาร (มหาสาร): ถ้าว่าอายุของสภาที่ให้นายผู้ประสัคก็ได้ตามมาตรา

๒๑ ก็ยังไว้ว่าอาชญาของสภาอยู่แล้ว ก็เหตุไรถ้าเราจะมาเปลี่ยนมาตรา ๑๓ นี้อีก ฉะนั้น
ก็ต้องกลับไปเปลี่ยนมาตรา ๒๑ นี้อีกหรือ เพราะฉะนั้นคำว่าอาชญาหรือวาระนี้เชื่อว่า
สมาชิกทั้งหมดทราบดีแล้ว เพราะฉะนั้นขอเสนอให้คงเดิม

มีสมาชิกรับรอง

ท่านาร แทนประชาชนสภา ฯ : มีผู้เสนอให้คงเดิมแล้ว

นายฉิม อูริพิชัย (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป

ท่านาร แทนประชาชนสภา ฯ : มีผู้เสนอให้คงเดิมแล้ว และมีผู้ขอเปิดอภิปราย

ต่อไป ผู้ใดเห็นควร เปิดอภิปรายต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น

ผู้ใดไม่เห็นด้วย/ สมาชิกยกมือ 1๑

ท่านาร แทนประชาชนสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ - 4๑ คน

ท่านาร แทนประชาชนสภา ฯ : ผู้ใดเห็นสมควร ตามกรรมมาธิการ แก้ไขมา

ขงมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 55 คน

ท่านาร แทนประชาชนสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ท่านาร แทนประชาชนสภา ฯ : เป็นอันว่าเอาตามกรรมมาธิการ แก้ไข - ต่อไป

มาตรา 32

เสนาธิการสภา ฯ : มาตรา 32

15.15 น.

ร.ศ.ท. สงคราม อุดมพิทักษ์ (เลย) : ข้าพเจ้าเห็นว่าในรัฐธรรมนูญของเราที่

นี้หาได้มีบัญญัติไว้ว่าสมาชิกสภาเริ่มมีผลเมื่อใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอแปรมติไว้

ในมาตรา ๒๒ ว่า สมาชิกภาพของสภาผู้แทนและสมาชิกวุฒิสภา เริ่มแต่วันประกาศผล
 เลือกตั้งแห่งสมาชิกนั้น การที่ขอแปรตั้งได้คือว่า ทั้งเขตในรัฐธรรมนูมิไม่ขัดตั้งไว้ว่า
 สมาชิกภาพของแต่ละสภานั้น ไม่ใ้่ขัดตั้งไว้ว่าเริ่มแต่เมื่อใด การ เป็นสมาชิกภาพของ
 สภาผู้แทนเมื่อใด ในกรณีต่างกัน คือ นาย ลวอดลเมื่อผู้มาแทนนั้นอย่างหนึ่ง ขุนสาอาอย่าง
 หนึ่ง เขตอาณานิคมอย่างหนึ่งหรือเขตอาณานิคม ข้าพเจ้าเห็นว่าเราเป็นสมาชิกแทนผู้ที่ตาย
 หรือผู้ที่ลาออก การ เป็นสมาชิกภาพก็เริ่มแต่วันประกาศผลเลือกตั้ง ถ้าหากว่าขุนสา
 อาเป็นผู้เป็นสมาชิกใหม่ก็เริ่มมีสมาชิกภาพมาแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งเพียงเดียวกัน ส่วน
 การแทนของสภาผู้หรือออกตามวาระนั้นถ้าเลือกตั้งก่อนในเมื่อมีการแทนอาณานิคม การ เลือก
 ตั้งนั้น ระหว่างเลือกตั้งผู้ที่รองตำแหน่งเดิมก็ยัง ไม่แทนอาณานิคม เพราะฉะนั้นก็ต้องมี
 ต่อจากคนเก่านั้น ไปอย่างหนึ่ง ก็ถูกหรือถ้าหากว่าเลือกตั้งภายหลังจากคนก่อนได้ ออก
 ไปแล้ว เราก็มีใหม่ตั้งแต่วันประกาศผลเลือกตั้งเป็นต้นไป ทั้งนี้เพราะทำให้ได้เป็น
 สมาชิกภาพโดยสมบูรณ์ จึงอยู่ในมาตรา ๒๒ โฉมนี้คือว่าถ้าคนเราวันหนึ่งมีสมาชิก
 วุฒิสภาและสภาผู้แทนต้องไปอยู่ในที่ประชุมแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่าจะรักษาไว้จน
 มรดกสืบมาซึ่งรัฐธรรมนูมิ มาตรา นี้ดีไว้ขอสมาชิกสภาผู้แทนที่จะโดยผู้มาแทนแล้ว
 เป็นสมาชิก แต่ก็ไม่ขัดตั้งเสียสมาชิกนั้นได้เป็นแต่เมื่อใด ทางปฏิบัติของเราในสภา
 นี้คือเอาวันปฏิญาณตนเป็นสมาชิกภาพเริ่มแต่วันนั้นมา หรืออีกอย่างที่เราจะถือเอาวัน
 นั้นแล้วข้าพเจ้าเชื่อว่ายังไม่ถูกต้อง มาตรา ๔๑ บอกว่าจะต้องให้สมาชิกเข้ามาประชุม
 กันในวันแรกภายใน ๓๐ วันก่อนวันปฏิญาณตนมาปฏิญาณแต่ใหม่ การที่แปรตั้งของสมาชิก
 นั้นได้ แยกภายใน ๒๐ วันนี้อาจจะมีเหตุขอลดลงก็ได้ มาตรา ๔๒ นี้ข้าพเจ้าขอแปร
 ตั้งไว้แล้วจะเอาไว้ทุกวันนี้เมื่อถึงมาตรา ๔๑ เช่นเดียวกัน มาตรา ๒๒ นี้ข้าพเจ้า
 ขอเปลี่ยนแปลงจะให้นำมาลงไว้ว่าเริ่มสมาชิกภาพเริ่มแต่เมื่อใด การที่เราระ
 วังว่าสมาชิกเริ่มแต่เมื่อใดนั้นเป็นเรื่องที่พิเศษ เราจะได้รู้ว่าเราเป็นตัวแทนคนเป็น

หมอนานแต่เมื่อใดสัตว์ที่นำหรือของคนที่ใครหมอนานแต่เมื่อใด เราจะมีราคาหมอนเขาไว้ว่าเมื่อ
 ประชุม หรือกับญาติพี่น้องนั้น นางคนนั้นมาพร้อมกัน นางคนนั้นมาพร้อมกัน การปฏิญาณตน
 นั้นเป็นคู่สามีภรรยาหนึ่งเท่านั้น พวกโคสนธองคำที่เขาเลือกก็มาขึ้นหาโคไม่ เพราะจะ
 นั้นเมื่อเราถือว่าควรปฏิญาณตนนั้นเป็นเพียงสัตว์ที่เขียนชื่อข้างหนึ่งเท่านั้น การเป็นสมาชิก
 เราจะต้องว่าเราเดินเข้ามาในสถานคณที่ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่จัดจน การจะเป็นผู้แทน
 ถ้าเราจะไม่เสียใจเป็นผู้แทนแล้ว เราถูกขังในคอกถ้าเราจะไปร้องขอคอกตามประเพณีได้
 น้อยลงมาเพื่อประชุมไม่ได้ จะอ้างสิทธิว่าเป็นผู้แทนตามมาตรา 47 หรือมาตรา 47 พว
 ด้ไม่ได้ เพราะตนยังไม่เป็นผู้แทน เพราะเหตุนี้ในขณะข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควร

ประการที่ ๒ นี้ถ้าจะถือว่าควรปฏิญาณตนเป็นการปฏิบัติตามและรักษาไว้ซึ่ง

รัฐธรรมนูญ คือหมายความว่าเราจะได้ว่าคนนั้นเขาเคารพปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
 หรือไม่ เพราะฉะนั้นเราจึงปฏิญาณให้เขาเสียถอนนั้น ในมาตรา ที่เราได้บัญญัติไว้ใน
 กฎหมายเลือกตั้งแล้ว ว่าผู้ที่จะมาสมัครรับเลือกตั้งได้จะต้องเป็นผู้ที่เสียภาษีการปกครอง
 ในขณะนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสมัครมาครั้งนี้ให้เพิ่มไว้ดังที่เขียนดูมานี้แล้ว.

15.20 น.

นายยามานอวาระ เสวี (ประธานกรรมการ) : ตามที่ท่านสมาชิก
 ของใจว่าจะเริ่มสมาชิกเมื่อไรนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าท่านเป็นสมาชิกสภาตั้งแต่วันที่
 ประกาศเลือกตั้ง แต่เดิยวก็ตามมาตรา 32 ก็มีกำหนดว่า ท่านรับหน้าที่ ก่อนรับหน้าที่
 ต้องปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้นท่านจะรับหน้าที่เป็นสมาชิกสมบูรณ์ได้ก็เมื่อได้ปฏิบัติตามแล้ว
 และเพื่อที่จะเร่งให้ท่านเข้ามารับหน้าที่ได้เร็ว กรรมการจึงได้แก้มติว่า 41 ว่าให้
 มีการประชุมครั้งแรกภายใน 30 วัน เพราะฉะนั้นข้อข้อใจของท่านก็ไม่น่าจะมี และตาม
 กฎหมายเลือกตั้งขอให้ท่านไปพิจารณาข้ออีกที แต่ส่วนการเข้ารับหน้าที่ไม่ว่าตำแหน่ง
 ใด ๆ ก่อนที่ท่านจะได้รับแต่งตั้ง ถ้าไม่ได้รับหน้าที่ก็จะเรียกว่าได้รับแต่งตั้ง ได้รับ
 หน้าที่ไม่ได้ ก็ไม่ได้เข้าไปถึง ปีที่เหมือนกับต้องมาปฏิบัติตามเสียก่อน.

นายสุม ตันสิทธิ์ (อุตสาหกรรม) : คือว่า การจะเป็นสมาชิกวันที่
 นี้ มีแง่ติดอยู่ที่หนึ่งที่อ่านสงสัย คือว่า เมื่อวันประกาศรับเลือกตั้ง ถ้าหากว่าวันนั้นยัง
 ไม่ได้เริ่มสมาชิก ถ้าหากว่าวันถัดจากในวันนั้น คนที่ได้ที่ 2 ก็เป็นแทนหรือ หรือ
 ว่าถ้าเขาเจ้าจะต้องเลือกกันใหม่ เป็นอันหาอยู่ตรงนั้นก็ดี เดียว แต่ถ้าหากว่าไม่มีอันหา
 ภาย
 กันแล้วไป เพราะจะทำให้ยุ่งยากต่อคดีความ จึงขอให้เขียนให้ชัดกว่านี้อีกทีก่อน.

15.22 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ) : ปัญหาในเรื่องที่เราจะถือว่า
 เป็นผู้แทนเมื่อไรนั้น ขอเรียนว่าดังที่ คือเมื่อมีการประกาศผลของการเลือกตั้งแล้ว สมาชิก
 ภาพของผู้นั้นก็เริ่มขึ้น ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนเราก็ได้เลือกสิ่งซึ่งคุ้มครองทางรัฐ-
 ขบวนการทุก ๆ มาตรา แต่หน้าที่เคยที่เคยเทียบกันเกี่ยวกับในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ว่า
 เมื่อไรจะรับเงินเดือนเท่านั้น จะรับเมื่อไรเท่านั้น ปัญหาที่มีกรณีเกิดขึ้นสองทาง คือ
 ทางหนึ่งใบกมลเลือกตั้งซ่อม คือเมื่อสมาชิกผ่านลงไปแล้ว การเลือกตั้งก็จะได้เลือกตั้งซ่อม

และเมื่อประกาศผลเป็นเวลาปิดสมัยประชุม เมื่อเปิดสมัยประชุมแล้วสมาชิกวุฒิสภาได้เข้ามา
 ปฏิบัติตามตน บัดหน้าที่เกิดโต้เถียงกันขึ้นก็ว่าเราจะให้เงินเดือนนั้นเมื่อใด ความข้อนี้ก็ถือว่า
 สมาชิกภาพได้เริ่มขึ้นแล้ว แต่เงินเดือนจะใดคือเมื่อมาปฏิบัติตามตน ทั้งนี้ก็ถือระเบียบปฏิบัติ
 ของการนี้เอง ลีอก่อนที่จะรับหน้าที่หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ในขณะที่แต่งตั้งกัน
 ก็ยังไม่ได้รับเงินเดือนตามอัตราใหม่ จนกว่าจะได้รับหน้าที่ตำแหน่งนั้นแล้ว เช่นเดียวกับ
 กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเมื่อใดทราบประกาศของกรมเลือกตั้งแล้ว ถึงแม้ว่าจะ
 ถูกจับกุมซึ่งก่อนที่จะอยู่ในสมัยประชุม ผู้ที่แก้ไขเอกสารที่สภาจะส่งไปยังก็ได้
 หรือแม้ว่าจะเปิดสมัยประชุม ถ้าผู้ที่ยังไม่ได้เข้ามาปฏิบัติตามตนเราก็ได้รับเอกสารที่กรม-
 กรองไม่ต้องถูกจับ บัดหน้าที่เกิดขึ้นก็ในเรื่องรับเงินเดือนเท่านั้น เพราะว่าในเรื่องการเลือกตั้ง
 ซ่อม ส่วนเรื่องการทำที่ตอกกัน เช่นเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหมดอายุลงไปก่อนที่จะหมด
 อายุสภาผู้แทนราษฎรก็จะต้องเลือกตั้งไว้ก่อน ยกตัวอย่างเช่น สภาผู้แทนราษฎรชุด พ.ศ.
 2476 - 2480 หมดอายุในวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2480 แต่เราก็มีการเลือกตั้งกัน
 ที่วราพนาจาริกในวันที่ 5 พฤศจิกายน อย่างไรก็ตาม และเมื่อมีการประกาศผลแล้ว
 สมาชิกภาพของบุคคลเหล่านั้นก็เกิดขึ้น แต่อย่างไรไม่มีสิทธิที่จะรับเงินเดือน จนกว่าจะถึง
 วันที่ 10 ธันวาคม ซึ่งเป็นวันเปิดสมัยประชุม เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็
 คิดว่าไม่มีปัญหาอะไร ปัญหาที่จะโต้เถียงกันนั้นก็เกี่ยวกับเรื่องเงินเดือน ส่วนความคุ้ม-
 ครองตามเอกสารที่ข้อ ๗ ตามรัฐธรรมนูญนั้นก็เกิดขึ้นแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ประกาศ
 ผลของกรมเลือกตั้งแล้ว ส่วนที่ทำหนังสือว่า ข้าพเจ้าเห็นประกาศผลของการเลือกตั้งแล้ว
 สมาชิกวุฒิสภานั้นเกิดหายไป ในข้อนี้ก็ถือว่าเป็นตำแหน่งว่าง จะต้องเลือกตั้งซ่อม.

15. 26 11.

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยผู้แปรมติ

โดยมีเหตุผลว่าอย่างไร ก็ยังมีหลายอย่างที่ทำการ สมาชิกการว่านี่ก็ถูก คือมีหน้าเกี่ยวกับ

เรื่องเงินเดือน คือว่าตามที่เคยปฏิบัติมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอชักตัวอย่างให้เห็นว่า

สมาชิกที่มีการเลือกข้อมติใหม่ขึ้น พอเสร็จจากการเลือกข้อมติคือสมัยประชุมสภาผู้แทน
 ราษฎรทันที ถ้าวางเปิดสมัยประชุมใหม่ก็เป็นเวลา 3 - 4 เดือนหรือไม่แน่ เคยมีมาแล้ว
 ที่ที่สมาชิกคนนั้นก็ไม่มีโอกาสได้ปฏิบัติงานตัว ทั้งนี้เพราะเห็นว่าสภาผู้แทนราษฎร ไม่เปิด
 เพราะการปฏิบัติงานคนนั้นก็ต้องปฏิบัติงานต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่ไปปฏิบัติงานต่อประชาชน
 สภาผู้แทนราษฎรคนเดียว เมื่อเป็นอย่างนั้นสมาชิกคนนั้นก็ไม่ได้เงินเดือน และเพราะอย่าง
 นั้นข้าพเจ้าไม่ได้พูดเพื่อจะเอาเงินเดือนของข้าพเจ้า ก็เป็นเรื่องที่ทราบกันอยู่แล้วว่า
 เวลาข้าพเจ้าไม่ได้เอาเงินเดือน เมื่ออย่างนั้นข้าพเจ้าก็อย่าลืมนึกคำว่า สิทธิใน
 การ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ว่าง 2 - 3 เดือนและไม่ได้เงินเดือนเพราะ
 ยังไม่ได้ปฏิบัติงานคน จึงทำให้สมาชิกผู้ปรารถนาเกิดความข้องใจขึ้นมา ก็เมื่อได้สมัครรับ
 เลือกจนทางการ ได้ประกาศแล้วว่า เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ราษฎรก็เรียกว่าผู้แทนราษฎร
 แล้ว และเมื่อเป็นผู้แทนราษฎรแล้วการช่วยเหลือราษฎรก็ต้องควักกระเป๋าเรื่อย ต้องใช้
 ทรัพย์สินเงินทอง และท่านก็ว่าเป็นผู้แทนราษฎรตั้งแต่บัดนั้น และเมื่อมาอันคิดถึงเรื่อง
 คำพาทนะ ถ้าหากว่าไม่ถือว่าเขาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ควรจะได้เงินเดือนแล้ว
 ทำไมคำพาทนะและค่าเดินทางจึงจ่ายให้เขาละ นั้นคำพาทนะและค่าเดินทางที่เดินทาง
 มาจากต่างจังหวัดก็จ่าย เมื่อจ่ายคนหนึ่งสักราวหนึ่งตั้ง 2 - 3 พันบาทยังจ่ายให้ได้ ฉะนั้น
 เงินเดือนที่เขาควรจะได้ก็ควรจะได้ด้วย เพราะเหตุว่าเมื่อสมาชิกภาพเขามีโดยสมบูรณ์
 แล้ว ถ้าหากว่าจจะเป็นกรณีที่เกิดขึ้นและควรจะมีมติตามกฎหมายหรือกฎอะไรขึ้น
 ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าก็ถือว่าควรจะเป็นกรณีพิเศษก็ได้อีกบ้างเหมือนกัน และที่
 ข้าพเจ้าพูดมานี้ไม่ใช่ว่าจะเห็นแก่ตัว ข้าพเจ้าพูดถึงสมาชิกทั่ว ๆ ไป เหตุผลของข้าพเจ้า
 มีอยู่อย่างนี้.

15. 29 น.

พระยาอรรณการวิชัยพันธ์ (กรมมาชิการ) : ปัญหาที่ว่าสมาชิกภาพของ

ผู้แทนราษฎรจะเกิดขึ้นเมื่อไรนั้น ถ้าท่านได้อำนาจในมาตรา 32 โดยพิจารณาละเอียดแล้ว จะเห็นได้ว่า หากใดเกิดขึ้นขณะที่เขามาปฏิวัติคนไม่ แต่ว่าใดเกิดขึ้นก่อนนั้นก็แล้ว โดยที่ในมาตรา 32 มีวลามวลว่า "ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกสภาอาวุโสและสภาผู้แทนต้องปฏิวัติคนก่อนที่ประชุมก่อน" ก็ก่อนที่ปฏิวัติคนก็ต้องเป็นสมาชิกแล้ว ที่ไม่พูดหาว่าเป็นสมาชิกเมื่อไรนั้น เราก็จะถือเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะเหตุว่าการเลือกตั้งนั้นต้องมีการประกาศผล นี่แหละเมื่อประกาศผลเมื่อไร สมาชิกสภาผู้เกิดขึ้นเมื่อไร ในข้อนี้ก็ไม่น่าจะสงสัยอะไรเลย ส่วนปัญหาเรื่องเงินเดือนนั้น ถึงแม้ว่าท่านจะเขียนในรัฐธรรมนูญนี้ให้ชัดแจ้งว่า สมาชิกสภาผู้เกิดขึ้นในชั้นเลือกตั้งก็ตาม แต่ถ้าหากว่ากฎหมายเรื่องสมาชิกสภาไม่ได้เขียนไว้อย่างนั้นแล้ว ท่านก็จะได้รับเงินเดือนไม่ได้ ก็ต้องรับตั้งแต่วันที่ปฏิวัติหน้าที่.

15. 30 น.

นายวิเชียร บำรุงพาณิชย์ (ร้อยเอ็ด) : ความที่ข้าพเจ้าได้ฟังฝ่ายผู้แปร-
 นัตติและฝ่ายค้านแล้วก็รู้สึกพอใจ ความจริงปัญหาเรื่องเงินเดือนนี้ มีท่านสมาชิกคนหนึ่ง
 คิดค้านว่า ความจริงเขาเป็นสมาชิกอันสมบูรณ์ ที่นี้อีกท่านหนึ่งว่า อันสมบูรณ์ก็คือเมื่อได้
 ปฏิวัติคนแล้วโดยแน่นอน จึงจะเป็นสมาชิกสภาได้ แต่ที่เมื่อเป็นเขาก็มี เงินเดือนใน
 ระหว่างนั้นก็ยังไม่ได้ ทั้งนี้เกี่ยวกับระเบียบวิธีปฏิบัติราชการกระทรวงการคลัง คือ
 ก่อนที่จะรับเงินเดือนโดยสมบูรณ์ ก็ต้องได้รับหน้าที่รับงานในตำแหน่งนั้นให้เสร็จจึ่คิดว่า
 ไป เมื่อเป็นเขาก็จึงเห็นว่า ในระหว่างที่ยังไม่ได้ปฏิวัติคนนั้นก็ควรจะไม่ได้รับ
 เงินเดือน ส่วนเรื่องคำหาหนะที่จะเดินทางมานั้น ทางสภาก็เป็นมติที่จะจ่ายให้ไม่ได้มี
 การลัดคิวประการใด และเหตุผลของทั้งสองฝ่ายก็ไม่มีสาระสำคัญอะไร เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยไปกรับรอง.

มีสมาชิกรับรอง.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ถ้อยคำยอมแล้ว ขอให้เลขาธิการสภา ฯ
อ่านต่อไป.

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา 33 ไม่มีกรแก้ไข, มาตรา 34 มาตรา
35 ไม่มีกรแก้ไข มาตรา 36 ไม่มีกรแก้ไข มาตรา 37

ทำการแทนประธานสภา ฯ : มาตรา 37 มีคุณกระจ่าง, คุณसानนท์,
คุณสุสิลา ประมัตติโว.

15. 35 น.

ร.ท.กระจ่าง สุตวาทิษฐ์ (ชอบแทน) : ตามที่ท่านคณะกรรมการมาธิการ
หรือท่านผู้เสนอพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญเข้ามาไว้ว่า การประชุมของสภาจะเป็นองค์
ประชุมได้ต้องมีเหลือ 1 ใน 3 ข้าพเจ้าได้แปรผิดคิดว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ขอท.เจ้าขอให้
เป็นกึ่งหนึ่ง ในส่วนนั้นเราได้แก้ไขเคียงกันไว้ที่ประชุมคณะกรรมการมาธิการ เป็นเวลานานอยู่
ทางท่านคณะกรรมการมาธิการที่ชี้แจงว่า การที่จะเรียกสมาชิกมาประชุมให้ครบองค์นี้หาก
อาจจะทำให้การประชุมไม่สำเร็จ เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่า การที่เราได้รับเลือก
เข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาอาวุโส เราได้ทำใจแล้วแล้วว่า
เราจะกระทำหน้าที่ใดแก่ผู้ที่เลือกเราเข้ามา แล้วทำไมพวกเราจึงจะขาดประชุมเสีย
ไม่พยายามมาประชุมให้ครบองค์นี้ จะเห็นแล้วว่าเราทรยศต่อผู้ที่เลือกเราเข้ามา เรา
พยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่มาประชุมกัน แล้วจะเป็นองค์ประชุมได้อย่างไร ที่มีผลที่ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วยกับผู้ที่ร่างเข้ามาหรือที่คณะกรรมการมาธิการได้แก้ไข ข้าพเจ้าจึงได้ลงใจไว้ที่จะ
มาพูดในที่ นอกจากนั้นแล้วเราก็บอกว่าเราเป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตยที่ไม่เอาใจ
ใส่อย่างนี้นั้นเป็นประชาธิปไตยไม่ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
ขอยืนยัน แล้วอีกอย่างหนึ่งที่คณะกรรมการมาธิการได้ชี้แจงว่า เมื่อไม่ครบองค์ประชุมแล้วก็ไม่

จะทำอะไรก็ขอเพื่อนสมาชิก ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วว่าเมื่อไม่มาประชุมก็ทางลงโทษ
กับบ้าง ไม่ใช่ว่าสมาชิกขอได้รับเลือกเข้ามาแล้วเป็นผู้มีเกียรติเสมอไป ควรจะลงโทษ
กับบ้าง ใครที่ไม่มาประชุมหรือประกาศชื่อทางหนังสือพิมพ์ ขอให้ท่านสมาชิกประเภทที่ ๓
จำไว้เลยว่าสมาชิกสภาฯ คนใดขาดประชุมบ่อย ๆ ก็ประกาศชื่อทีเดียว ถ้ามาก ๆ กับ
หนักเข้าก็ร่วมเสียงกับไล่ออกหรืออย่างไรอย่างหนึ่งข้าพเจ้าก็ไม่ว่า ด้วยเหตุนี้แหละ
ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนท่านกรรมการสมาชิกและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า เราจะทำ
หน้าที่ให้แก่ราษฎร เราจะขาดประชุมทำไม ควรจะมาประชุมไปด้วยพร้อมกัน หรือถ้าไม่
พร้อมกันก็ควรจะทำวิธีลงโทษกันในกรณีขาดประชุมนั้น เพราะการที่จะประชุมกันได้ก็ได้อีก
มีการนัดประชุมกันแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนี้.

15.38 II.

พระยามานวราชเสวี (ประธานกรรมการสมาชิก) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
พูดนี้ ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งถ้าได้ แล้วก็ใคร่ที่จะหวังเป็นเวลานานที่จะมีดีขึ้นไป
ตามความประสงค์ของท่าน แต่วันที่ขอให้ท่านดู วันที่เราทำอะไร เราทำงานสำคัญของ
ประเทศชาติ ถ้ามาถึงครึ่งหรือยังข้าพเจ้าไม่ทราบ ผู้ที่ไม่มาประชุมข้าพเจ้าไม่ว่าเพราะเหตุ
ว่าหน้าที่ของสมาชิกสภาฯ แทนราษฎรมีมากมาย มีหน้าที่ที่จะต้องไปติดต่อกับราษฎร ที่ทำ
มากกว่าใคร ไม่มาประชุมเท่าที่คาด เป็นอย่างค่าที่รุนแรงบ่อย แล้วราษฎรจำนวนมาก
ต้องการจะเรียกท่านไปว่า ข้าพเจ้าไม่มีจะกิน ปลื้มสมกับคุณคุณ แล้วท่านไม่ไปก็ลงมีความ
ผิดเช่นเดียวกัน ความจริงเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าได้มีกติกามากมาย ว่าไม่จะไม่ยอมให้
ประชุมมีจำนวนมาก ๆ ถึงประชุมคราวนี้ก็ขอให้หนังสือพิมพ์ วิจัย ช่วยพูดบอกว่าจะขอให้
เลิกมาประชุม เพราะเป็นงานสำคัญของประเทศชาติ ก็ได้ตัวเอง แล้วก็ในกรณีที่คน
จำนวน 1 ใน 3 ข้าพเจ้าขอรับสารภาพ ถ้าจะเห็นว่าเขียนไม่ดีสละก็ ข้าพเจ้าเขียนมา
แต่ปี พ.ศ. ๒๔75 และจะขอความดีความใส่ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ผิด เพราะเหตุว่าได้

ใครครองแล้วเต็มว่าจะไม่พร้อม เพราะเห็นว่าทำมีฐานะหลายอย่าง แล้วต่างประเทศเขาก็เขียน 1 ใน 3 มาก แต่ 1 ใน 2 ไม่มี ถ้าแม้ว่าจะมีการลงโทษกัน ทำแต่มีเกียรติที่มีรายการที่เป็นผู้เลือกเข้ามาจะลงโทษกับอย่างไร ในการนำประชุมที่มีมีฐานะเหมือนกัน ทำมีฐานะเดียวกับรายการ ฐานะนี้ก็สำคัญเหมือนกัน ในการที่มาที่ไปเหมือนอย่างทำมีฐานะที่ก็ต้องถึงไป ของทั้งงานส่วนตัว แต่ทำไม่โทษเขาเขาก็ไม่ทราบ ถ้าอย่างนั้นแล้วจะปรับผ่านรัฐมนตรีคณะ 5 เท่า ข้าพเจ้าก็เห็นดีเหมือนกัน แต่สำหรับท่านเอง 2 เท่าก็พอ แต่สำหรับคนที่เป็นประธานเขา 10 เท่าให้มากหน่อย ของพรรคนี้เป็นของที่ดีนักเขานั่นเอง แต่อาจจะเอาจริงจึง ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาเป็นไปตามที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้อีกเห็นว่าพอจะไปได้.

25.41 น.

ร.พ. นายกรัฐมนตรี (ขอนแก่น) : ที่ข้าพเจ้าเรียนเมื่อสักนี้ ข้าพเจ้าเรียนด้วยความรู้สึกที่ใจว่า การประชุมสภาของเราเนี่ย เราควรจะมาให้พร้อมเพียงถ้าเมื่อมีเหตุการณจำเป็นจริง ๆ ก็เป็นการสุจริต แต่เราอย่าลืมว่าที่สมัยประชุมมีเวลาเพียง 3 เดือนกับ 1 เดือนเท่านั้น เราปรับหน้าทีแล้วที่ รายการของพวกก็จริงก็ตั้งยอมไปก่อน แล้วผู้แทนก็พูดเข้า ทั้งนี้เพราะผู้แทนเงินเดือน 360 บาท ตามจริง ๆ เกอะพอใช้ไหม ข้าพเจ้าเองก็ต้องควักเงินทางบ้านทุกวัน ไม่เคยพอใช้เลย แล้วจะหาข่าวให้รายการกินไม่ได้ออก แล้วว่าอยู่ที่สมาชิกมันเองแหละที่มาประชุมออกก็บริบูรณ์แล้วให้รัฐบาลหาให้ ถ้ารัฐบาลหาให้ไม่ได้ก็ให้ลาออกไป แต่ที่ไม่มาประชุมกันเป็นการผิดหลักและถ้ารัฐบาลออกมาเชิญข้าพเจ้าเป็นสมาชิกจะหาให้กิน และข้าพเจ้าขอเรียนอย่างจริงใจว่า ตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกได้ 2 เดือนกว่า ไปดูมรดกเขาคือข้าพเจ้าเกินกว่าครึ่งไหม ถ้าไม่เกินกว่าครึ่ง ข้าพเจ้าก็ขอถอนมติของข้าพเจ้าเดี๋ยวนี.

นายเสียน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องก็ถ้าพูดกันไม่นานก็มาก และก็ได้พูดกันมากแล้ว และโดยจะเพราะความงี่งข้าพเจ้าอยากจะ

เขียนว่า ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ได้ ท่านผู้เสนอประเด็นนี้ดูเหมือนบางคราวก็ไม่มากก็มีเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ.

ร.ท.กระเจ้าจาง กุศลวิเศษ (ขอนแก่น) : ขะโพท่านไปดูสมุดประชุมว่า ข้าพเจ้ามาประชุมหรือเปล่า ข้าพเจ้าน่าต่ออาจจะอยู่ข้างล่างก็ได้หรือที่อื่น ก็ได้ ขอให้ ท่านเมตตาพูด ต้องตอบคำพูด ข้าพเจ้าไม่เคยขาดเสีย ข้าพเจ้ายอมไม่ได้ เพราะว่า ประเด็นผู้แทนประเภท 3 จะหาว่าข้าพเจ้าแก้ตัว.

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : ขออ่านชื่อเลข คอลไปคุณดุสิต บุญธรรม แปลงคดีไว้.

15.44 น.

นายดุสิต บุญธรรม (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าได้ขอแปลงคดีไว้ในมาตรา ที่ เป็น 2 ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรกของคุณก่อน ประเด็นที่ข้าพเจ้าแปลงคดีไว้ว่า.....

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : ประเด็นก่อนของคุณดุสิต คุณเลื่อนได้ขอให้ลง มติไว้ คือคุณเลื่อนไม่ทราบว่าคุณดุสิตแปลงคดีไว้ เพราะฉะนั้นขอปรึกษาใหม่คุณเลื่อน คุณควรตอบให้โอกาสแก่คุณดุสิตที่แปลงคดีไว้.

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอถอน.

นายดุสิต บุญธรรม (ปราจีนบุรี) : ขอขอมุขท่านประธานที่กรุณาจัดให้ เรื่องเรียบร้อยไม่ได้ ในมาตรา 37 นี้ ร่างกรรมาธิการที่ร่างมาว่า ต้องมีสมาชิกมา ประชุม 1 ใน 3 ข้าพเจ้าจึงขอแปลงคดีว่า อย่างน้อยต้องมีจำนวนครึ่งหนึ่งของจำนวน สมาชิก การที่ข้าพเจ้าแปลงคดีเช่นนี้เป็นเพราะว่า เราเองก็ถือคิดว่าเราเป็นนักประชาธิปไตย ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจำนวนสมาชิกซึ่งไม่ถึงครึ่งนั้นจะเป็นประชาธิปไตยได้อย่างไร ประชาธิปไตยนั้นเราหมายถึงกว้างมาก ถ้าคนเพียง 1 ใน 3 ของคนทั้งหมดนั้น ท่าน จะเรียกตัวเองว่าการกระทำใด ๆ โดยคนเพียง 1 ใน 3 นั้น เป็นการกระทำของนัก ประชาธิปไตยแล้วหรือ ก็เป็นการหนึ่ง

ข้อประการที่ซึ่งเพิ่มความเข้มของกรมาธิการเอง กรมาธิการแห่ง

จัดข้อเสนอบรรณคดีของข้าพเจ้าอีกข้อหนึ่งอ้างว่าจะได้คนน้อยไปจึงคิดคนมาก ก็ยิ่งร้ายไหม้
ให้สมาชิกจำนวน 1 ใน ๓ ประชุมกันแล้วไปบังคับคนมาก ๆ ข้อนี้ของกรมาธิการยิ่งเล็ด
เปิดเป็น-ไปทันที เพราะฉะนั้นเราก็ยอมไม่ได้ แต่ว่าสำหรับเรื่องของประชุมที่ห้าม
สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายไปรบกวนว่า ไม่ใช่เฉพาะการประชุมของสภาผู้แทน การประชุม
ของพรรคสภาผู้แทนก็มีมติเช่นนี้ด้วยเหมือนกัน ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายไปรบกวนอีกว่า ในพรรค
นั้นเรามีสมาชิกจำนวน ๒๐ ท่านด้วยกัน ถ้าเรายอมให้ 1 ใน ๓ ก็ได้เพียง 27 คนเป็นองค์
ประชุมแล้ว รวมทั้งประชาชนและรองประชาชนด้วยก็จะมีสมาชิกที่จะมีไปรษณีย์เพียง 25 คน เพียง
25 คนก็ เพียง 13 คนก็อาจจะเป็นเสียงข้างมากในพรรคสภาแล้ว ท่านจะยอมหรือท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติในสภาผู้แทนจะยอมหรือที่จะให้สมาชิกสภาอาวุโสเพียง 13 คนเท่านั้นมาช่วย
กฎหมายของท่านได้ ในสภาผู้แทนอาจจะประชุมกันก่อนก็ตาม ท่านจะเสนอความคิดความ
เห็นที่วิเศษอย่างไรก็ตาม แต่พอขึ้นไปถึงสภาสูงแล้ว สมาชิกในสภานั้นเพียง 13 คนเท่านั้นก็
จะมียังกฎหมายของท่านได้ ฉะนั้นไปรบกวนถึงข้อนี้ให้มาก เพราะฉะนั้นสำหรับประเด็นนี้
ข้าพเจ้าจะพูดเพียงเท่านี้ก่อน ข้าพเจ้าจะพูดอีกประเด็นหนึ่งซึ่งจะลงถึงใน

18.47 น.

นายวิเชียร บำรุงพาณิชย์ (ร้อยเอ็ด) : ความจริงที่บอกไว้ในกฎหมายนั้นคือ

ไว้ว่าจะต้องมีสมาชิกมาประชุม 1 ใน 3 นั้น ถ้าหากว่าเป็นจำนวนน้อย ๆ ที่เรากำหนดเอาไว้
ไว้ว่า 1 ใน 3 ถ้าหากว่ามีมากกว่า 1 ใน 3 แล้ว ทางสภา ๆ ก็มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง
แต่ที่ได้อำนาจส่วนน้อย ๆ มีใจกำหนดส่วนมาก ทำไม่จึงกำหนดเช่นนี้กัน ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า
ถ้าหากว่ากำหนดแล้วแล้ว สมาชิกก็จะมาประชุมกันไม่พอ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุของข้อบังคับที่ไว้
มากแล้ว สมาชิกจะต้องมาประชุมเท่านั้นเท่านี้ ก็จะมีการจำกัดมากเกินไป สิทธิเสรีภาพขอ
เราก็จะไม่เพียงพอ เพราะสมาชิกทุกคนก็อ้างว่ามีธุระในมธุระที่จำเป็นอยู่ ถ้าหากว่าเราออกข้อบ
นี้เป็นส่วนสูงไว้แล้วโดยไมคำนึงถึงว่า ถ้าสมาชิกมาประชุมไม่พอแล้วก็ไม่สามารถที่จะเป็นอง

ประชุมได้ แล้วงานของประเทศชาติจะไม่เสียไปหรือ ขอให้เราได้คิดว่าเราได้เข้ามาทาง
 ของชาติ สมาชิกทุกคนมีจิตใจและมีสิ่งสกลใจตนเอง เราได้ทบทวนสมมติว่าเป็นผู้แทนเ
 ประชาธิปไตย เราจะทำงานให้ประเทศชาติ แล้วทำไมไม่มาประชุม ถ้าหากว่าเราสามารถ
 มาประชุมพร้อมใจกันทำงานของชาติแล้ว องค์ประชุมก็จะมากกว่า ๑ ใน ๓ อาจจะเป็น ๓ เ
 ก็ได้ ที่เสนอขึ้นมานั้นก็เสนอเอาส่วนเสียไว้ก่อน เพราะเกรงว่าสมาชิกอาจจะไม่พอใจของมา
 ประชุมไม่ได้ แล้วจะไม่มีการประชุม เมื่อเข้กันแล้วจะทำให้สภาซึ่งเป็นสภาของเราออก
 ข้อมติถึงมติขอเราเองแล้ว เราเห็นว่าเราทำงานของชาติ ถ้าหากว่าเราลืมเสียว่า เราเป็น
 คนทรยศต่อชาติ โทษกรรมของประเทศไทย แล้วเราไม่มาประชุมแบบนี้ เป็นความเสียหายของ
 ใคร ไม่ใช่ความเสียหายของสมาชิกหรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะมีเรื่องกล่าวหาส่วนสูงเฮ
 ใจ ถ้าหากว่าไม่ถึง ๓ หรือถึงถึงจะเป็นอย่างไร ความสำคัญจะตกอยู่กับใคร
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่กล่าวมาก็ได้อยู่แล้ว แล้วเมื่อเราว่าจะมาทำงานของชาติที่สำคัญก็ควรจะ
 มาประชุมกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอคำนำมติของทางผู้ประมติ ข้าที่เรากำหนดไว้
 เท่านี้พอแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะพูดให้เสียความหมายแก่ของแท้ ก็เห็นชัด ๆ อยู่แล้ว
 ว่าสมาชิกทั้งหลายเราอยากเห็นรัฐธรรมนูญของเราในวันที่ ๑๐ นี้ เราจะละทิ้งข้อให้ทำม
 ลึกใจ ลงมือกันเสียที. ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

คำกล่าวแทนประชาชนสภา ฯ : มีผู้ขอให้ลงมติแล้ว.

นายสุจิต บุญธรรม (ปราจีนบุรี) : ขอเปิด-อภิปรายต่อไปสำหรับเรื่องนี้.

มีสมาชิกรับรอง

คำกล่าวแทนประชาชนสภา ฯ : มีผู้ขอเสนอให้ลงมติและมีผู้ขอให้เปิดอภิปราย

ต่อไป ข้าพเจ้าจะขอให้ประจุมติในที่นี้ คุณกระจางจะว่าอะไรอีก

ร.ต.กระจางผู้ คุณารักษ์ (ขอนแก่น) : ก่อนที่จะลงมติ ข้าพเจ้าใครที่จะ

เรียนท่านผู้แทนนครราชสีมาว่า ที่เมื่อถึงบ้านข้าพเจ้าไม่ไหวประชุมกัน ข้าพเจ้าอยาก
ทราบว่าท่านไปเอาหลักฐานที่ใหม่มาพูด ประเด็นที่ท่านผู้แทนประเภท 3 เอาไปลง ท่าน
จะว่าอย่างไร

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : เอา คุณเลื่อน ให้เขาขออนุญาต

15.52 น.

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ผมยังจำล้นคำที่ท่านผู้ประ
มุขคดีเมื่อถึงได้ คือเมื่อถึงให้ท่านพูดขึ้นมาเอะอะถึงตั้งแล้วกับบอกว่า ที่ข้าพเจ้าไม่ได้ผู้ข้างบน
นี้ ข้าพเจ้าน่าพูดวัน แล้วข้าพเจ้าอยู่ข้างล่าง และขอให้ไปอยู่ที่สมุทเขมรชื่อไลบั้น ก็ก็เป็น
คำรับอยู่แล้วว่า ถึงแม้ว่าท่านจะมากี่จริง แต่ท่านอยู่ข้างล่าง กลับจะทิ้งร้ายไปใหม่ คือท่าน
มาแล้วแต่ท่านไม่ชี้แจงประชุม อย่างนี้แล้วจะให้ข้าพเจ้าตอบอย่างไร ข้าพเจ้าไม่ตอบ.

ที่ประชุมปรณมือ

ร.ท.กระจาง ตุลาภรณ์ (ขอนแก่น) : แต่เขามีกฎการประชุมไม่ครบองค์
ก็คัดกริ่งเรียกขึ้นมา ได้พูดมาตั้งแต่แล้ว คำพูดของข้าพเจ้าผู้ประมุขคดี ขอนเจ้าคงพูด
ถึงเกียรติศักดิ์ของข้าพเจ้าเหมือนกัน ท่านจะให้หมิ่นนามไป ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องชี้แจง
ข้าพเจ้าเสียหลาย ขอประธานโทษต่อประชาชน ข้าพเจ้าพูดก็คือว่า เมื่อมีการประชุมไม่ครบ
องค์ก็คัดกริ่ง เรียกขึ้นมาก็ได้ ถึงแม้ว่าท่านก็ไม่เชื่อว่าจะไม่เคยลงมือข้างล่างเมื่อไร
ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้.

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : ผมขอถือว่าเล็กน้อย อย่านให้มือเร่กับเลย

ข้าพเจ้าขอให้นักประชุมวินิจฉัยท่านผู้ใดเห็นว่าควร เปิดอภิปรายต่อไป ขอเลิกไปเลยมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 7 นาย

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 48 นาย

ท่านการแทนประชาชนสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้เปิดอภิปรายและลงมติ

ได้แล้ว ข้าพเจ้าจะให้ประชุมวิสามัญต่อไป ~~ทันที~~ คือว่า ในมาตรา 38 นี้ จะเอา
ตามผู้แปรพักตร์หรือจะเอาตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเอาตามร่างเดิม ขอให้ไปรท
ชกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 56 นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเอาตามผู้แปรพักตร์
ขอให้ไปรทชกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 5 นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมได้ตกลงให้เอาตามร่างเดิม
มาตรา 38 ไม่มีกรแก้ไข

นายดุสิต นุฒธรรม (ปราจีนบุรี) : มีอีกประเด็นหนึ่ง

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ไหนว่าอย่างไร

นายดุสิต นุฒธรรม (ปราจีนบุรี) : คือประเด็นที่ 2 ข้าพเจ้าแปรพักตร์ไว้

ทำการแทนประธานสภา ฯ : คอเนื่องมาจากองค์ประชุมใช้ใหม่

นายดุสิต นุฒธรรม (ปราจีนบุรี) : ใช่ เมื่อที่ข้าพเจ้าได้บอกว่ามี 2

ประเด็นด้วยกัน ขอให้พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งก่อน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นเรื่องของสัประชุมด้วยกัน

นายดุสิต นุฒธรรม (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าได้ขอแปรพักตร์ไว้แล้ว เป็น

ข้อยที่ข้าพเจ้าขอแปรพักตร์ไว้ ข้าพเจ้าได้บอกในที่ประชุมกรรมาธิการแล้วว่า ข้าพเจ้าขอสงวน
ไว้ที่จะพูดในประเด็นที่สองให้ด้วย ข้าพเจ้าได้บอกแล้วเมื่อคืนนี้.

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (กรรมาธิการ) : เมื่อมีสมาชิกเสนอให้ลงมติ
กรรมาธิการก็เข้าใจว่าเป็นการขอให้ลงมติทั้งนาคตรา แต่ก็ไม่มีกรรมาชิกประเด็นอื่นที่อ้างอีก
และเมื่อเป็นความเห็นของที่ประชุมให้ลงมติด้วยคะแนนเสียงข้างมากก็อาจอ้างเมื่อคืนนี้ ก็
หมายความว่าที่ประชุมต้องการจะให้ลงมติทั้งนาคตรา และเมื่อท่านประธานตั้งประเด็นในการ

ในการลงมติ แล้วก็ไม่มีใครคัดค้าน และโค้งไว้ตามร่างของกรมการฯ ฉะนั้น จึงขอเรียนให้เป็นที่ตามร่างของกรมการฯ. ขอให้ท่านประธานไขว่ใจด้วย.

15.55 น.

นายดุสิต มุขธรรม (ปราจีนบุรี) : ท่านประธานจะไม่ให้ข้าพเจ้าพูดใช่ไหม ในสภานี้ได้ทำเช่นนี้หลายครั้งหลายหนในการตั้งประเด็น ในเมื่อการตั้งประเด็นไม่แน่นอนแล้วจะไม่ให้ข้าพเจ้าพูดอย่างไรได้ เป็นไปไม่ได้เป็นอันขาด ในสภานี้ได้เคยมีการลงมติในการหาเสียงกับตั้ง 5 ครั้งก็เคยมี ข้าพเจ้าต้องการจะทำให้ได้ถูกระเบียบเท่านั้นเอง ข้าพเจ้าต้องการทำให้เป็นไปตามรสนิยมของที่ประชุมนี้ให้ระเบียบข้อไปเท่านั้นเอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าต้องการ จะถูกขึ้นมาถอดถอนแปรมติของข้าพเจ้า กรมการฯ ไม่น่าจะเดือดเนื้อร้อนใจไปเลย.

ท่านการแทนประธานสภา ฯ : เรื่องนี้จริงอยู่ที่ว่ามีประเด็น 2 ประเด็น แต่เมื่อเมื่อเคยมีในสมัยที่ทั้งมาตรา ก็ไม่มีการขัดขวาง ก็เป็นเรื่องของสภาฯ นี้ ผมจึงถือเจตนารมณ์ของสภาฯ ให้ยื่นไว้ตามร่างเดิม คือหมายความว่าทั้งมาตรา ขอเสียที่ดุสิต เรื่องนี้ล่วงเลยมาแล้ว.

นายดุสิต มุขธรรม (ปราจีนบุรี) : อย่างนั้น ขอให้ท่านประธานอ่านรายงานผลการประชุมว่า ที่ประเด็นอย่างไร พอถึงคราวของข้าพเจ้าจะไม่ให้มีการลงมติ ข้าพเจ้าจะได้จำกัดไว้ว่าเป็นเช่นนั้น จะได้ว่าเราเคยพยามยาลงเสียงอย่างทำได้ แต่พอถึงสมาชิกบางคนทำไม่ได้ คือถ้าท่านจะรอหาขีตนั้น ข้าพเจ้าก็ทำได้เหมือนกัน ข้าพเจ้าต้องการจะทำให้ถูกระเบียบข้อบังคับ ขอแปรมติแล้วก็ไม่ ได้พูดทั้งสองประเด็น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะลุกขึ้นขอถอน ท่านประธานจะให้ข้าพเจ้าถอนไหมละ.

ท่านการแทนประธานสภา ฯ : ถ้าเช่นนั้นขอรับรองให้ลุกถอน

นายดุสิต มุขธรรม (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอถอน และขอเพิ่มเสียง.....

ท่านการแทนประธานสภา ฯ : ไม่ได้ คุณดุสิต ขอให้ถอน.

นายกุลิศ มุขธรรม (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าก็ตั้งอ่านเสียก่อนจึงจะชกอนได้
ทำการแทนประธานสภา ฯ : ข้างนี้มาไป

นายกุลิศ มุขธรรม (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอแบ่งตัวอีกตั้งนี้ ที่ข้าพเจ้าแปรมติ
ไว้ว่า หลังจากวันแปรมติ ๑ ใน ๒ ข้าพเจ้าได้แปรมติไว้คือไม่ทำ สมาชิกไม่ครบองค์
ประชุมถ้าจะประชุมกันเพื่อเลื่อนการประชุม หรือเลื่อนมติการอื่นจะทำได้สมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
กว่ากรรมการประชุมเขามาประชุมกันได้ แต่ถ้าเมื่อการประชุมสภาเป็นไป ๑ ใน ๒ จะเอา ๑ ใน
๑/๓ และอีกตัว ๑ ใน ๑ เมื่อประชุมโดยนิตยวัตรข้าพเจ้าก็เป็นคนที่ชกอน.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : คือไป

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

ทำการแทนประธานสภา ฯ : มาตรา ๔๑ มีผู้สงกรานต์แปรมติไว้ ตลอดวัน

๑๕.๕๙ ๒.

ร.ท.สงกรานต์ สุรมณี (เลย) : ในมาตรา ๔๑ มีข้าพเจ้าได้แปรมติ
ไว้ว่า ถ้าหากภายในกำหนด ๓๐ วันนั้นไม่ได้เรียกประชุมสภาแล้วสภานั้นก็ให้สมาชิก
เข้ามาประชุมกันได้เอง การที่แปรมติไว้เช่นนี้ถึงแม้ว่า ถ้าหากว่ามติไว้เช่นนี้สมาชิก
สภาอาจจะไม่ใช้สิทธิลงคะแนนได้เสียหรือ จึงขอยุติการนี้ดีกว่า ถ้าอย่างนั้นตัวเราเป็นมติ
ในรัฐธรรมนูญนี้ ทำอย่างนี้แบบนี้ แล้วเขาไม่ทำก็เป็นกระดิก หรืออยู่ที่นี่ แต่ว่า
การตัดสินใจนี้คือไม่ทำแล้วถึงผู้การอย่าได้ไปคิดประตุไว้เลย เราลงโทษคนที่ละเมิดรัฐธรรมนูญ
ผู้มีอำนาจการหาวิธีการ ได้เขียนเป็นข้อตั้งเหตุไว้ว่า เราควรจะมีโทษแก่ผู้ละเมิดรัฐธรรมนูญ
หรือคนผู้ที่ไม่เรียกประชุมภายใน ๓๐ วัน ถ้าผู้ว่ามาจะต้องลงโทษ นั่นจึง
เวลานั้นถ้าผู้ว่ามาไม่เรียกประชุมหรือสภาไม่เรียกประชุมภายในกำหนด ๓๐ วันนั้น ก็แปลว่า
ปฏิวัติ ถ้าปฏิวัติแล้วจะเอาอะไรลงโทษ ก็คงว่าภายหลังเมื่อเขียนส่วนการปฏิวัติของผู้ทรง
อำนาจการปฏิวัติมัน แต่ถ้าหากว่าเราไม่มีการชกอนในการนี้มันบ้างหรือเขาไม่เรียกประชุม

ใครจะเป็นหัวหน้า แล้วก็ไม่เรียกเขา ๆ ไม่มา ถ้าบอกเขาว่าประชุมที่บ้านฉัน ๆ เช่น
 ศึกษานี้ มีข้าพเจ้าอยู่ในท่านผู้สมัครติดต่องเรียกประชุมทุกสัปดาห์ เห็นได้ว่ากรมใน
 แล้วจะเรียกประชุมกันเองจะนัดใครก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ ถ้าหาก
 ว่าไม่มีการเรียกประชุมภายใน ๖๐ วันหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาแล้ว กรมวิชาการ
 ฝ่ายบริหารที่รัฐที่ไม่เรียกประชุมสภานั้นละเมิดรัฐธรรมนูญ แล้วจึงจะไปฟ้องได้ทันที
 ถ้าหากเขาประชุมกันเอง และถ้าเขาได้ละเมิดรัฐธรรมนูญถึงเพียงนี้ พ้นมาประชุมกัน
 เองก็ไม่ผิดเกิดขึ้น จะเกิดการละเมิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันที่จริงข้าพเจ้าเป็น
 รัฐมนตรีว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาใหม่ ข้าพเจ้าไม่เคยเรียกภายใน ๖๐ วันเป็นอย่างไร
 บ้าง ก็หมายความว่าข้าพเจ้ามีเจตนาทำการละเมิดรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าสภามาประชุม
 กันเองข้าพเจ้าตั้งจิตจะละเมิดหรือไม่ได้ก็ เพราะฉะนั้นการที่จะไปเขียนใ้กรม
 วิชาการ เห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไร เพราะว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นการประกาศหรือเป็นการ
 กำหนดหน้าที่ของอำนาจต่าง ๆ ภายในราชอาณาจักรในหน้าที่การปกครอง ซึ่งถ้าไม่
 ไว้แล้วทำให้เรียกประชุมภายใน ๖๐ วันหลังจากวันเลือกตั้ง ฝ่ายบริหารก็ต้องกระทำ
 ถ้าไม่ทำแล้วผิดรัฐธรรมนูญ ก็จะไปเขียนบอกไว้ว่าถ้าเขาไม่เรียกประชุมแล้วประชุม
 กันเองได้ กรมวิชาการ เห็นว่าไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้น ใครจะเป็นหัวหน้า จะคิดจะ
 ะไรได้ เห็นว่าเป็นเรื่องและทะเลาะได้มาก ก็กรมวิชาการได้ไว้ตามผิดลักษณะ
 ท่านก็เพราะเหตุนี้ ทางที่คิดกรมวิชาการเห็นว่าได้เขียนรายงานบอกไว้แล้วแล้ว ถ้า
 ท่านจะเห็นว่านี่คงมีกฎหมายลักษณะบังคับหนึ่งบังคับการละเมิดรัฐธรรมนูญ ท่าน
 บอกใหม่ผู้ละเมิดรัฐธรรมนูญนี้ เรื่องเรื่องนี้กรมวิชาการ เห็นว่าจะเป็นการบังคับ
 บุคคลทั่วไป ๆ ซึ่งส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นปัญหาที่คิดว่า
 ก็จะไม่วางของทางแก้ไขอันนี้เรื่อง ๆ ไป นี่เป็นความเห็นของกรมวิชาการ ได้
 ลึบรายชื่อโดยทางสุจริต จะผิดกฎหมายใดก็แล้วกัน.

16.๑7 น.

นายคุณิต บุณธรรม (ปราจีนบุรี) : มาตราที่ห้าแห่งประมวลวิธีคดีไว้เพิ่มเติม
 กับงานสมาธิคดีเกี่ยวกับจังหวัดเลย จังหวัดให้สิทธิการว่ากันศาลไปและนี้ข้าพเจ้าขอ
 ให้เดิมว่า ในกรณีที่ไม่มีการเปิดประชุมภายใน ๑๐ วันหลังจากวันเลือกตั้ง เพื่อให้การ
 ที่ได้รับเลือกตั้งมาประชุมเองได้ คงที่ว่าการมาจัดการได้นั้นจะจัดเหตุของอันใดอันแล้ว
 เห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไรนั้น ข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้าม ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะมีคดีไว้
 นั้นมีประโยชน์เป็นอันมาก เพราะว่าเป็นข้อที่จะให้เราได้รู้จักว่ามีรัฐบาลในข้างที่จะ
 มีอำนาจกระทำเช่นนั้น คือเมื่อเลือกตั้งได้แล้วไปขอให้เขาประชุมกัน มีรัฐบาลใน
 ข้างที่กระทำเช่นนั้น แต่ที่กรรมการขึ้นจึงว่าใครจะประชุมแล้วหากหรืออะไรไม่มีประ
 โยชน์อะไรเกิดขึ้น ความจริงเวลาที่เราก็ดำเนินการประชุมสภาได้ถึง ๖ ใน ๑ ข้าพเจ้า
 ก็เห็นว่าสมควรหากมีเช่นนั้นก็ถ้าไม่มีผลบังคับได้นั้นก็เพราะว่ากฎหมายไม่มีให้ไว้
 สมควรหากข้าพเจ้าจะเดินพรรคสหชีพหรือพรรคบางจะเดินพรรคไหน เสร็จของทำนองนี้ไม่ได้
 พยายามความที่เราไม่มีอะไรให้ไว้ แต่ว่ามีผู้ตั้งกรณีพิเศษ เช่นสมาธิสภาประชุม
 บุคคลในที่เรานอนเสียในคดีที่ได้มีการเลือกตั้งใหม่ จะเป็นสมาธิสภาประชุมหรือ **๑๗/๑๑/๖๖**
 สมาธิสภาจะถามว่าอะไรจะไรก็ตาม แต่มีการเลือกตั้งใหม่ หรือจะเป็นเขตพระราช
 สโมสร () ในกรณีที่ยังเป็นรัฐบาล สมาชิกที่เลือกตั้ง
 เข้ามาก็ไม่ใช่พวกของตน ไม่ใช่พวกของรัฐบาลก็เลยไม่ได้มาประชุมกันเลย ๆ ก็ไม่
 สามารถดำเนินการไปทางประชาชน ก็จะทำให้เป็นไปทางฝ่ายบริหารผ่านเสียเป็นผู้
 ชำนาญ การปกครองก็แบบกระทันหันอยู่ใครจะเข้า ขอประทานโทษ เราไม่ต้องการให้
 มีการแยกพิจารณาอยู่ในเมืองไทย จึงขอตั้งไว้คือแบบนั้นของคณะกรรมการ หรือตั้งเรียกว่า
 แอลอีเอส () ข้าพเจ้าขอยืนยันข้อนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะ
 อันนี้จะเป็นเครื่องหนึ่งของนักประชาธิปไตยทั้งหมด ถ้าท่านถือว่าเป็นประชาธิปไตย
 โดย ท่านตั้งนักประชาธิปไตย นี่เป็นข้อประกำในกรณีที่มาดำเนินการงาน ถ้าหากว่ารัฐ

ภาคีสถำนภาพและการ เห็นว่าสมาชิกที่เลือกขึ้นมาไม่ใช่พวกของรัฐบาลแล้ว ไม่เรียก
ประชุมที่จะ ไล่ให้สิทธิของเรามาประชุมกันเอง นี่ทำไม่ได้ ทำไม่ได้ เมื่อรัฐธรรมนุญ
เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มหนึ่งไปประชุมที่บริหารราชการ กรมราชการเองคงจะได้
ทราบว่าเป็นอย่างไรอยู่ที่นั่น จะโดยประวัติศาสตร์อันใหม่ใหม่ก็ไม่มากมายนัก
ทั้งในอังกฤษและฝรั่งเศสก็มี อเมริกาก็มี ที่สมาชิกจะมาประชุมกัน ได้กำหนดว่า
ด้วยบริหารตุลาการโดยสมเรียกประชุม และความจริงเรื่องนี้จะทำ เจ้าไม่หวังจะกลายเป็น
ควรที่จะเสียเปรียบ/ในที่นี้/ในเรื่องนี้ แต่ที่วิวัฒนาการของนักประชาธิปไตยที่จะคงอยู่ เสียดของ
ข้าพเจ้าเป็นประชาธิปไตยทั้งตัว ข้าพเจ้าขอเป็นยืนยันท่าน ถ้ากล่าวท่านเป็นนักประ
ชาธิปไตยขอรับแล้วครั้ง อำนาจบริหารมีอำนาจเป็นไร เขาไม่ขอให้ท่านมาประ
ชุม เมื่อสิ้นและท่านจะรู้สึกอย่างไร เสนอมีงานอันนี้ประวัติศาสตร์ของเมืองไทย.

นายจ้วม นายกรรพ (สุกรชาติ) : ในภาคนี้ข้าพเจ้าได้แปรพักตร์ไว้ว่า
การประชุมครั้งแรกตามร่างไปประชุมภายใน ๑๐ วัน ข้าพเจ้าขอแปรพักตร์เป็น ๑๐ วัน
รัฐบาลยังไม่เรียกประชุมที่สมาชิกมาร่วมกันประชุมได้ และข้าพเจ้าขอแปรพักตร์ให้ทุก
คนเช่นนี้รู้สึกกระไรอยู่ ข้าพเจ้าขอรับแจ้ง เพื่ออันจริงใจใจแล้วถึงประชุมกัน
16.18 น.

นายจ้วม นายกรรพ (สงขลา) : เรื่องนี้ฝ่ายผู้เสนอตั้งปัญหาท่านสงว่า ถ้า
ไม่ทันต้องตั้งตายนั่นแล้วประเด็นว่ารัฐธรรมนุญของเราจะไม่วิวัฒนาการ หมายถึงความ
แน่ ๆ จะเป็นเรื่องสำคัญให้ไทยเสีย ท่านลืมคิดไปว่าไทยมีขุนนางที่ดี อัจฉริยะ
เขาไม่ต้องการเรียกเข้ามา ท่านจะทำอะไร จะให้ใครเรียกเล่า เรื่องไม่
ใหม่ พี่ในการเลือกองค์รัฐบาลไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งให้ราษฎรมาช่วยกันเลือก
สิทธิแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใหม่ แล้วเรื่องรัฐธรรมนุญนั้นความเห็นของข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่ใช่เรื่องวิวัฒนาการ ไม่มีเรื่องนี้ไม่ภายนอก รัฐธรรมนุญถ้าจะมีวิวัฒนาการ
แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกแย่อย่ที่เดียว เพราะฉะนั้นขอเสนอปัญหาความเห็นกรมราชการ.

1988

16.13 น.

นายเสวทร เป็นมณฑลลาคี (ระบอบ) : เรื่องให้ข้าพเจ้าไปเป็นสมาชิกใน
 หนึ่งเดือนกันและมีความทันสมัยเหมือนกัน การศึกษาในมหาวิทยาลัยก็มีโอกาสประชุมกัน
 ใต้นี้ ในเมื่อผ่านบริหาร ไม่เรียก ก็ให้ลงผลการให้เดี๋ยวก่อนจากฝ่ายบริหารทำการ
 ละเลิกประชุมรวมชุด เราดีสามารถศึกษาได้เริ่มเสียดังมีผลพวงที่จะแสดงความเป็น
 หนึ่งเดือนเราจะประชุมกันได้ ไม่จำเป็นเวลาที่อยู่ในเวลานั้นที่-อันนี้ ถ้าหากว่า
 เวลาที่ปรึกษาการ เมืองซึ่งอาจจะ เป็นภาคเสียงเราได้ และบางวันก็ถามว่าเราควรทำ
 ว่างเพราะว่ายังมีกิจกรรมของระบอบประชาธิปไตยไว้ โดยลงโทษผู้ละเมิดระบอบแล้ว
 ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง.

นายสงฆ์ สหนิชธรรม (อุดมการชาวนา) : กระผมขอความแสร้งถามว่า
 หนึ่งเดือนนั้นที่ทั้ง 4 นั้นก็มีความหวังที่จะประชุมสภโดย แยกส่วนกันก่อน ได้ปรึกษา
 เป็นที่แน่นอนว่า ก็ขอให้ไว้ใจใครเสียแล้ว ทุกคนก็จะ เป็นอีก เศ เกสร เย็นหมด ผมและนาง
 นี้ ประทานโทษผมจะเรียกว่านี้ลง ๆ เพราะเกิดมีความ แยกความคิดอาจเป็นข้อ
 หนึ่งก็ ข้าจะหลานนี้ได้ เมื่อผมมาใหม่ ๆ ก็ว่าเจ้าคุณพล ฯ แลเคียวลิ้มเสียใจ
 นี้ก็จะทำอย่างไร ก็คือถ้าสภานี้รับตำแหน่งที่คิดตั้งสิ่งของทั้ง 4 แล้วแล้วได้แล้ว
 ผมก็คิดว่าถึงจุดที่จบแล้วนั้น ก็บอกว่าคุณนี่จะมาเป็นชุด แล้วนี่ผมบริหาร ไม่เรียก สภาจะ
 บอกว่าเข้ามาไม่ได้ อย่างนี้ไม่ทันได้ ขะวียงระเน่หลังมณี ประการนี้ขอไปให้ถึงลง
 นายสงฆ์.

มีสมาชิกรับรอง

นายวิเชียร บำรุงพาณิชย์ (ร่วมเซ็ค) : ขอเปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ข้าพชนแทนประชาชนสภา ฯ มีผู้เสนอให้ลงมติแล้วและมีผู้เสนอให้เปิดอภิปราย
 ต่อไป ข้าพเจ้าจะขอให้ประมุขวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร เปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรด
 บัดนี้ขอขึ้น

1489

สมาชิกลงมือ ๑ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรติดชื่อบุคคลไว้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกลงมือ ๔๓ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ : เป็นอันว่าสภาผู้แทนราษฎร ผู้ใดเห็นควรยกมือ

ทำการเห็นไม่ชอบร่าง พ.ร.บ. ๑๒ โด่โปรดยกมือขึ้น
เสร็จการรับหลักการ

สมาชิกลงมือ ๑๐ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ๑๒ โด่โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกลงมือ ๑ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมผู้แทนราษฎร เห็นไม่ชอบร่าง พ.ร.บ.

เสร็จการรับหลักการ

เลขานุการสภาฯ : มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข

1๐.48 น.

11/11/๕๑/๕๑/๕๑/๕๑/๕๑

นายเสวฤทธิ์ เปี่ยมพงศ์สานต์ (รององ) : มาตรา ๕๑ นายเจ้าพระยาประมุขวิจิตร

พรรค ๒ ชื่อว่า อยู่ในระหว่าง ๑๐ วันนับ จะโปรดเกล้าฯ ให้มีมติประชุมที่ใด ก็ให้ทนาย
เนรมิตวิจิตรเห็นผิดก็ว่า ประการแรก รัฐธรรมนูญพรรค ๒ ของมาตรา ๔๒ นี้ไม่ชอบได้ไม่
เสียเท่าที่ข้าพเจ้าทรงนับ ประการที่สอง ที่เราให้อำนาจฝ่ายบริหารมีครบถ้วนในเวลา
๑๐ วันนี้ ฝ่ายบริหารคงถ่วงจะให้อำนาจ อาจจะทำให้อำนาจมีครบเสียก่อน ที่น่าจะ
ประชุม ๒ - ๓ วันมีมติได้ ทั้งนี้ทำให้สภาไม่ได้อำนาจฝ่ายบริหารเพียงพอ เมื่อเริ่ม
เห็นให้ข้าพเจ้าจึงขอให้กรมการคดีขึ้นมือ แต่กรมการขึ้นใจว่า ในระหว่าง
เวลา ๑๐ วันนี้ ถ้าหากว่าสภาผู้แทนราษฎรจะประชุมไม่ได้สักวันก็จะผิดเสีย ข้าพเจ้า
เห็นว่าอำนาจเป็นเช่นนั้นเราไม่ควรมติประชุม ควรจะเห็นว่าเสียการประชุมไป;

16.19 น.

น.ร.ว.พิภพพิศ ปรวโมห (ภรรยาชิวารี) : ภรรยาชิวารีมีความเป็นฝอย
 ฝอย และในแง่ที่ว่านี่เป็นวิธีการ เขียน เขียนเพื่อเอาใจ ก็คือ เหตุผลข้างนี้เปิดใจได้
 ได้ เมื่อมีชายใดที่ตกลงใจ แล้วท่านสมาชิกผู้ประณีตก็มีก็ได้นดงใจนี้ที่ประจวบแล้ว
 ว่า ความความในมาคราวนี้ยังไม่เคยมีการปฏิบัติกันมาเลย และนี่จะเขียนได้นี้ว่านาง
 ที่จะทำนี้แต่มีแต่ขอยกต่างประจวบระลอกไป และอีกอย่างหนึ่ง ภรรยาชิวารีซึ่งนางว่านาง
 มาเป็นรัฐบาล หัวข้อเจ้าแรงยังไม่เคยเห็นรัฐบาลหรอก แต่ไม่เคยมีการปกครองระพ
 ของรัฐบาลด้วยความเห็นอกเห็นใจ ก็ไปเข้าใจว่ารัฐบาลดำใจมีการประจวบแล้ว
 ไปไว้ว่าจะสบายใจนักเสมอไป ถึงแม้มีความรู้สึกใจเห็นอกเห็นใจ เมื่อมีการทำงานเมื่อ
 แรงกว่าจะสมรรถภาพไม่สามารถจะทำได้ เพราะฉะนั้นการที่สภาจะเขียนเป็นวิธี
 มีสองฝ่ายบริหารอย่างหนึ่งที่จะรับว่าเป็นงานไปเป็นไปความไม่มาโดยไป ไปไว้ว่า
 รัฐบาลจะออกจะผิด

อีกอย่างหนึ่ง ฝ่ายงานบริหาร ฝ่ายงานปฏิบัติ ฝ่ายงานตุลาการทั้งสาม
 ฝ่ายนี้จะร้องประกบกันทำให้เกิดความสงบเรียบร้อยแก่ประชาชน เราไม่ได้เขียน
 รัฐธรรมนูญเพื่อไปประโยชน์แก่รัฐบาลหรือสถานวิธสภา เราเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อ
 ความสงบสุข ความเจริญร่มเย็นของคน ในที่รัฐประหารแล้ว ไปไปให้รัฐบาลและ
 ตุลาการ แต่ให้ยกแต่เกิดกลางจน รัฐธรรมนูญมีวัตถุประสงค์อย่างนี้ เพราะฉะนั้น
 การที่จะได้เอียง ขอบความถูกรายว่าอีกบุคคลในลักษณะ ขยายไปถึงอย่างไรก็ตาม
 ใจก่อน รัฐบาลจะเป็นอย่างไรที่รัฐประหาร อย่างนั้นไม่มีความเจริญได้ สมาชิกทุกคน
 ที่อยู่ในฐานะเป็นรัฐบาลก็ได้ ข้างเจ้าของเห็นวิธีนี้เป็นนายกรัฐมนตรีบุคคลนี้
 ศึกษารัฐธรรมนูญ ขยายคิดว่าจะนั่งศึกษานับสมาชิกบุคคลออกไป ถ้าคิดอย่างนั้นแล้วไม่
 มีความเจริญ อย่างที่ศึกษานับไปเดินแทนบุคคล นายสมาชิกทุกคนในดวงนี้ถึงจะมีผู้
 ศึกษารวมทุกคนอยู่ในกระเป๋านามรัฐธรรมนูญได้ ต้องคิดอย่างนั้น รัฐธรรมนูญ

16/1/25

เราเป็นทหารก็ตั้งนึกเป็นจรรยา ไร่ไร่จะเป็นลูกแก้วเสมอไป หรือจะทำการค้าขาย
 อะไรก็ตั้งคิดว่าจะได้เป็นนายห้าง ไร่ไร่ว่าจะเป็นเขมือบหรือลูกจ้างหน้าบ้านเสมอไป
 ไม่ได้ ท่านที่เป็นสมาชิกสภาก็จะหวัง เป็นรัฐบาลบ้าง และเขียนเปิดไว้เช่นนี้ว่าจะ
 เป็นประโยชน์ ละมันการเขียนไว้เช่นนี้ต้องเห็นใจรัฐบาลบ้าง ก็ว่าในบางครั้งที่การ
 ประชุมสภามานั่งที่โรงปกติสุข เขียวรมย์เคลิบเคลิ้ม ด้วยความบริสุทธิ์ของงานสมาชิกทั้งหลาย
 หมดระหังไม่มีเรื่องที่มาประชุมปรึกษากันแล้ว จะมาประชุมกันเอาเรื่องอะไร ความจำ
 เป็นที่ใจจะตั้ง ไปคิดคำนึงแต่ทุกข์สุขของราษฎรก็มี เอาใจความประสงค์ที่มีความต้องการ
 ของไร่นั้นเป็นหน้าที่ของทุกคนอีกส่วนหนึ่ง ไร่ไร่ว่าจะมาตั้งอยู่ในสภานี้เท่านั้น ให้น้ำที่
 ของท่านจะตั้ง เกิดผลกลับดีกับราษฎรอยู่ใกล้ เขาไม่ยากที่สุด ไปถึงบ้านถึงช่องให้ราษฎร
 เห็นผลเห็นใจให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นเมื่อเรื่องทางสภาไม่มีจะทำแล้ว แทนที่จะประ
 มุมเป็น ๑๐ วันก็จะลดลงเสียบ้างก็ได้ เพื่อท่านจะใคร่มีโลกาไปปลุกปลอบราษฎร ^{ผู้ที่ยาน}
 นิตข. เริ่มความ เหตุผลที่เขียนมานี้. ^{+เลือก}

1492

16.25 น.

นายจำลอง ขนโสภณ (กานจนบุรี) : บังเอิญในมาคราข้าพเจ้ามีความเห็น
 ห่วงใยท่านผู้ประมุขคือ แต่ความที่ท่านกรรมการได้กรุณาแสดงให้ทราบนั้นความจริงก็รู้สึก
 ว่าจะผิด ๆ สักหน่อย การที่เราให้ขยายการประชุมออกไปนั้นเป็นประโยชน์ คือว่ามี
 กิจกรรมของบ้านเมืองของเราซึ่งไม่สามารถที่จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และก็กำหนดเวลา
 ๑๐ วันตั้งเอาไว้นี้ไม่พอ เราก็ขยายไปเพื่อให้ทำงานให้เสร็จ แต่ว่าอย่างที่ท่านพูดอย่าง
 นั้นว่างานที่ไม่ถึง ๑๐ วันเสร็จนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะเป็นไปไม่ได้ ทีนี้เรื่องเหล่านี้ที่พูด
 ไปก็ความจริงผู้แทนชอบไม่คงมาประชุมให้เสียเวลาหรือว่าไม่คงเสียค่ากินข้าวค่ารถ-
 ขนแต่ ถ้าผู้แทนลัดถึงส่วนคิวชอบเหมือนกัน แต่ถ้าผู้แทนที่ลัดถึงประโยชน์ของประเทศชาติ
 ก็ไม่ชอบ เพราะว่างานที่มีเหมือนกันอย่างเรื่องนี ท่านจะมีว่าผู้ที่มาเป็นรัฐบาลอธิบดี
 เสมอไปไม่ได้ ถ้าแม้ว่าวันที่จะมีรัฐบาลที่ไม่บริสุทธิ์ขึ้นมา เมื่อขึ้นมาถึงประชุมสภาฯ
 ไม่นั่ง ๑๐ วัน บอกว่าสมาชิกพวกนี้ไม่ได้มาร่วมเสียแล้ว รวนแล้วจะทำอะไรต่อไปไม่ได้
 กิจประชุมเสียก่อน แล้วต่อไปให้บริหารราชการไป บางทีมีเรื่องอะไรที่จะต้องตราเป็น
 กฎหมายก็ยังไม่ต้องตราเป็นกฎหมาย ตราเป็นพระราชกำหนดออกมาได้ คือตามมาตรา 71
 ที่เขียนไว้ก่อนหลังใจ ไปพลาถลอน หรือเพื่อประโยชน์อย่างไรที่จะกำหนดให้เป็นกฎหมายก็
 อย่างที่ท่านค้างไว้ในมาตรา 71 ในกรณีเช่นนี้ก็เคยเกิดขึ้นแล้วไม่ใช่ไม่เคยเกิดขึ้นมา
 เพราะฉะนั้นในทางที่เป็นประโยชน์ก็ควรที่จะเอาไว้ ถ้าในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ก็ควรที่จะตัด
 ไปเสีย อย่านำให้อำนาจฝ่ายบริหารมากเกินไปแล้วท่านจะอ้างอีกว่าเป็นเรื่องไม่ไว้วางใจอีก
 การไว้วางใจนั้นไว้วางใจละ แต่เราปล่อยมากไม่ได้มากนั้นก็ยิ่งถึใหม่ ท่านคิดดูเหมือน
 ลูกไม่ฟัง ท่านอีกแก๊สเข้าไปกินหนึ่งจะต้องฉวย ใครบ้างไม่ยอม ท่านกรรมการเองถ้า
 ข้าพเจ้าอีกนั่น ๆ ก็ถอย ท่านนายกรัฐมนตรีอาจเข้ามาพาราเป็นประโยชน์ก็ได้ ขอโทษต้อง
 กล่าวทีนี้เพราะข้าพเจ้าไม่แน่ใจในตัวท่านเหมือนกัน ก็พูดถึงความรู้สึกในใจจริงของข้าพเจ้า
 แล้วจะให้ข้าพเจ้าให้อำนาจท่านมากเกินไปอย่างไร

ถกเห็นเราต้องป้องกันตัวของเราก่อน การป้องกันไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อ
ประชาชนโดยของทำน การมาจัดการดูหาเห็นความสำคัญในแง่นี้ไว้ด้วย

16.27 น.

เจ้าพระยาสิทธิธรรมาธิเบศ กรรมาธิการ : ถ้าเราจะคิดไม่ไว้ใจกันแล้ว
อะไรก็ไม่ไว้ใจ แล้วยังมีเรื่องอีกเยอะที่จะต้องเขียน แล้วจะจุดไปพูดของทุกคนแล้ว
ไปไม่ได้ อย่างนี้ต้องเห็นใจกันบ้าง ข้าพเจ้าอยากเรียนทุกอย่างประเพณีประเพณี คือถ้า
เราไม่ไว้ใจกันแล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้เล็กน้อยเหลือเกิน คือเมื่อมี
อำนาจขยายได้ก็มีอำนาจปิดกั้นหรือยับยั้งได้ ที่พูดอย่างนี้พูดอย่างทั่ว ๆ ไปการเขียน
รัฐธรรมนูญก็คือรัฐธรรมนูญนี้เป็นของที่คล้ายๆ เราเขียนเมื่อไว้เท่านั้นเอง แล้วสมาชิก
ก็พูดกันมาแล้วเราก็เห็นแล้วว่าวรรค ๒ นี้ไม่ใคร่ละเอียด คือการเชื่อไว้ว่าถ้าโอกาส
อาจจะใช้ได้ เรื่องอะไรก็ถกแล้วแต่โอกาสหรือเหตุการณ์ ถ้าเราเขียนกฎหมายไว้
ไม่ให้ยุติทาดนชาติสุดท้ายเลย เขียนเสียที่เกี่ยวข้องอย่างไรก็ได้ อาจมีความจำเป็น
เกิดขึ้นเราสู้ไม่ได้ แล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยเกินที่ เราเขียนไว้แล้วว่าคณะรัฐมนตรี
จะบริหารราชการด้วยความไว้วางใจของสภาผู้แทน เพราะฉะนั้นคณะรัฐมนตรีก็จะต้อง
ระวังรักษาที่จะต้องรักษาความไว้วางใจ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องคิดว่าบุคคลในรัฐสภา
จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าจะทำผิดเราก็คงเห็นอย่างนี้ก็คือว่า เลียนมีเราจะไปคิดว่าคนๆ ทำผิด
กันเขาคงจะเขียนกันก็ไม่อีกทีก็ไม่ไหว และยึดอย่างหนึ่งคือว่ารัฐบาลที่ถกถกกันจะเปิดสภา
เปิดอยู่เพื่อประโยชน์จะบริหารราชการ ไม่มีคณะรัฐมนตรีที่ออกมาจะไม่ปิดเสียก่อนเวลาโดย
ทันที ไล่สังเฆนระหว่างที่ข้าพเจ้าเข้ามาในสภา ฯ นี้ ๒๘ - ๒๙ ปีมีแต่ขยายขงทำ
นั้นไม่ได้มีปิดกั้นเลย แต่ที่เขียนเมื่อไว้เท่านั้น การเขียนเมื่อไว้เพื่อขากเช่นนี้บ้าง
ก็จะดีทั้งนั้น ข้าพเจ้าอยากมา ๒๙ ปีก็ไม่เห็นมีเสียหายอะไรเลย เราจะเขียนอย่างนี้
ก็ไม่เห็นเสียหายอะไรเลย ถ้าแม้ว่าคณะรัฐบาลใดมีเสียก่อนโดยไม่มีเหตุผลและเมื่อ

จะออกพระราชบัญญัติก็ออกไม่ได้ รัฐบาลก็ต้องไปเรียกประชุมเข้ามาอีก แล้วเราก็อาจจะตั้งคณะตุลาการได้ เราก็มีอำนาจควบคุมกันอยู่แล้ว แล้วรัฐบาลจะถือว่าเป็นประชาธิปไตย ก็ต้องทำตัวเป็นประชาธิปไตย เสียก็จะมีคิดว่าข้าพเจ้าไม่ไว้อใจอย่างผู้แทนเมื่อสักครู่นี้ว่าข้าพเจ้าก็จะไม่ไว้อใจกรมราชเลขาฯ บางคน แต่หวังใจว่าท่านสมาชิกคงจะไม่หมายถึงข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรีเลย ด้วยเหตุที่ว่าไม่ไว้อใจจะเป็นนายกองนิคมประชุม ครั้นก็เข้ามาข้าพเจ้าเป็นนักประชาธิปไตยรับรองก่อนหน้าถ้าข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีแล้วข้าพเจ้าจะไม่โชนหนี แต่ว่าเสียใจไม่มีโอกาสจะใช้เพราะข้าพเจ้าไม่คิดจะเป็นนายกรัฐมนตรี และเรารู้กันมานานพอสมควร เราทุกคนอย่างอื่นโดยจะขอให้ท่านสมาชิกประชุม เรามีเรื่องขึ้นอีกหลายประการที่จะต้องเจียงกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ขอประณามความซื่อซ่อง เราอย่ามาเจียงกันให้เสียเวลา เราเจียงกันด้วยเรื่องใหม่ ๆ เด็ด

16.31 น.

นายสุจิต บุตรธรรม (ปร.จีนบุรี): ข้าพเจ้าขอพูดท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ผู้เป็นประธานกรรมการ ท่านบอกว่าจะให้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านพูดจะไม่ใช้สิทธิอันนี้ อยากจะให้มันเหมือนกัน อยากจะเสนอข้อสังเกต และในทำนองเดียวกันขอขออนุญาตท่านผู้เกียรติทั้งหลายด้วย และใครจะขอประณามขึ้นจงกรม เรียบให้ท่านได้ทราบว่า รัฐธรรมนูญนี้เป็นเรื่องของสภา เพราะฉะนั้นถ้าสมมติขึ้นอันใดเป็นเขตประโยชน์ของบุคคลประชาชน ข้าพเจ้าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอยู่ ข้าพเจ้าเข้ามาในสภานี้ก็เข้ามาต่อสู้เพื่อประชาชน แต่ว่าที่ท่านบอกว่าถ้าเป็นนายกรัฐมนตรีอะไรนั่นคือกันยุ่งไม่ไหว ความจริงท่านมาเดินทางด้วยรัฐบาลโดยไม่ถึงทางผ่านสภา ๆ ก็รู้สึกเสียใจอยู่ ท่านเองก็เคยแสดงในท่ามกลางสังคมนี่คือสมมุติว่าท่านอยากเป็นนายกรัฐมนตรี เห็นจะทางอันนี้ไว้เพื่อสงวนอำนาจกรมวัง ท่านประธานที่เคารพในสภาที่เราต้องการขจัดสิทธิอำนาจที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ขอแปรมติไว้วันนี้ ข้าพเจ้าขอยืนยันให้เป็นไปตามข้อ

1495

แปรทัศนคติ เพราะเหตุว่าฉันนี่เป็นเรื่องที่เราจะตั้งข้อสงสัยอย่างถี่ถ้วนว่า ผู้ที่เขียนก็
 บอกว่าเป็นเพราะว่าฉันนี่เป็นปร โยชนนี่เองถึงแม้จะไม่เคยใช้เพื่อไว้ใช้ที่หน้าหนังสือ
 ฉันนี่เป็นนัก ๒ คนที่ห้าม อีกประการหนึ่งท่านจะยึดสภาคือไม่มีการ โยชนที่ฉันถูกแล้วที่จะได้
 ประชุมกันใหม่ ๆ แต่ฉันนี่เป็นการยึดปร โยชนของสภาถ้าหากว่าฉันอยู่แล้วฉันใจจะ
 บิดสภาก็ไม่ได้ ด้ นี่หมายความว่าข้าพเจ้าคนทั้งและพวกนักปร ชาวมโดยทั้งหลาย
 คงจะยอมให้ไม่ได้ มีทัศนคติยึดปร โยชนของสภาทีเดียว ฉะนั้นใจเมื่อไรท่านบอก
 ให้เลิกยึดประชุม แล้วกลับไปอย่างนั้นสมัยใดรวมมาฉันก็เสียเลยโดยที่ข้าพเจ้า
 ทุกคนนี่ในเวลานี้ข้าพเจ้ามีส่วนในคณะรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าข้าพเจ้าฉันนี่มีใจสิ่งหนึ่ง
 ไ้ทันที เพราะว่าการไปนั้นข้างหน้าข้าพเจ้าอาจจะเป็นนายกรับมนตรีขึ้นมา ข้าพเจ้าก็อยาก
 จะไปทัศนคติไว้เพื่อไม่ให้เรื่องดวงหัวข้าพเจ้าถกกันว่าจะทำอะไรที่จะไปทัศนคติปร ชาชน
 หรือทัศนคติปร ชาชนข้าพเจ้าไม่ต้องการ ในเมืองไทยมีการบง เลือเกิดขึ้น
 ถ้าหากว่าได้มีการใช้อำนาจกันขึ้นเมื่อใดแล้ว ท่านรู้หรือว่าท่านรับรองหรือไม่ว่า
 เลือปร ชาวมโดยใหม่ ๆ เวลาที่มีอยู่เป็นอันมาก เราอาจจะไม่ยอมให้อำนาจมาถกหัว
 เราต่อไปถ้าเมื่อใดมีอำนาจมาถกหัวเราเมื่อใดแล้ว เราอาจจะยืนยันไม่ได้ก็ได้ ถ้าหากว่า
 เวลาที่เราถูกถกและถึงกับของเลือกก็ได้ ถ้าเมื่อใดของเลือกแล้วจึงจะไปถึงคำพูดของ
 ข้าพเจ้าในสภา ฯ ดังนี้

นายสุวิชัย ทัศนเศรษฐ (เชียงใหม่) : ประเดี๋ยว ข้าพเจ้าพูดคนเดียว คือ
 อย่างนี้ ข้าพเจ้าจะพูดหากัน ไม่ได้ก็ขอพูดทางนี้เสีย เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าจะถก
 ถกไม่ได้ แต่ข้าพเจ้าเห็นด้วยมติกรรมมาธิการในข้อที่ควรขยายและพักก็ได้ แต่ที่
 ขอให้พิจารณาจุดยืนนัก เลิกว่าถ้าหากว่ามีการ ทักหัวไปด้วยรัฐสภาในกรณีที่จะมีทัศนคติเลือกปร ชา
 เช่นนี้จะเป็นอย่างไรท่านคิดหรือไม่ว่าจะเป็นผลร้าย และอีกประการหนึ่งการที่เราจะ
 ไว้ใจหรือไม่ไว้ใจกันนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควร จะไว้ใจ แต่ขอให้น้ำนมว่ามติคุณเหตุการณ์
 ความไว้ใจอันใหม่ คือการกระทำตามหลักกฎหมายว่ากำหนดให้เจตนา ของถกหัวอย่าง

ผมคิดว่าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลจาสมนทมิไกร คงจะดูตามข้าพเจ้า ๆ หลบตัวเสียหรือมีค
 สมัยปร ชุมชวกร วาถิได นี้คือไปภายหลังอาจจะมีคงจะดูตามกันใหม่ ข้าพเจ้าสมัยสนุน
 ว่าเป็นความจริง แต่ขอให้ระกีกว่ำระยะหนึ่งทำใหจิจสโจข้าพเจ้าคหบ่นบ่นลงได้
 นี้เป็นวิชิการ อย่างหนึ่ง เท ะจะฉบับขอใให้ประมุขวิจิฉัยกับใ้ระชมคอบ จะเอาคาน
 กรมาชิการ ขอใ้เิจมโซสัดท่นบ่ยว ะไว้ว่าถ้าจะนิคปร ชุมได้คือก่นครบกำหนด
 3 เดือนใน เมื่อชิการต่าง ๆ ของสภาได้หมคถันลงแล้วอย่างนี้ก็กว่ำ

หลวงธรรมพิศาส (อรธา): สำหรับท่านสมาชิกที่ใดเป็นห่วงในเรื่องนี้
 สำหรับความเห็นข้าพเจ้าเองก็รู้สึกว่าท่านมีเหตุผลอยู่แต่เห็น แต่ถ้าหากว่าท่าน
 มาตรา 45 คือมาตรา 45 ได้มีมติไว้ว่า ถ้าสมาชิกของแต่ละสภาจำนวนความกำหนด
 ไว้ก็อาจจะมีร้องขอให้เปิดสภาได้ เท ะจะฉบับโดยอาศัยอำนาจของมาตรา 45 นี้เอง
 ถ้าหากว่ารัฐบาลได้ไม่เปิดสภาเข้าก่นบ่นก็ควร จะเปิด ท่านก็ใช้อำนาจคนมาตรา นี้ในชั้นที่
 จะเปิดประชุมสภามัยวิสามันได้ ถ้าท่านคิดจึงมาตรา นี้แล้วบางทีท่านจะหาข้อังใจใน
 เหตุผลที่ท่านข้อังใจอยู่ได้

16.37 น.

นายประสิทธิ์ ชูติฉิจ (ลำปางเพ็ชร): สำหรับมาตรา นี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย
 กับผู้แปร ตัดคือขอให้ตัวรท 2 นี้ระหว่างเวลา 90 วันจะโปรดเกล้าใ้คปร ชุมก็ได้เอา
 ออกเสีย เหตุผลก็เนื่องจากว่าท่านกรรมาชิการนายหมายเม้งท่านได้ใ้ทำอชิบายว่า
 เมื่อเราไดไว้วางใจแล้วกับนี้จะเป็นหน้าที่ฝ่ายบริหารขอที่ จะบิการประมุขของเรา
 ได้ คือว่าในฐานะที่เราได้ใ้ความไว้วางใจกันแล้ว คือว่าเมื่อท่านจะทำอะไรก็ขอที่
 จะทำได้ แต่ท่านกรรมาชิการโปรดนึกเจิดว่าในการใ้ความไว้วางใจกันนั้น เราใ้กัน
 เป็นวาระหนึ่งซึ่งเป็นวาระที่บรรดาสภาในสภาสงมเสังเมเหลือเกิน ถ้าหากว่าบรรดา
 กาสเกิดดุระตุกันแล้วจะว่าอย่างไร นี้เป็นประเด็นสำคัญ เท ะจะฉบับเมื่อกรรมาชิการ
 เกิดขึ้นแล้วทั้งสองฝ่าย ฝ่ายบริหารก็ขอที่ จะบิการประมุขเสียได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้า

จึงเห็นว่าในการที่เราจะเขียนกฎหมายกำหนดว่า เบื้องต้น เดือนเหลือเชื่อชวกรเช่นนี้ และ เบื้องต้น เดือนเหลือเชื่อชวกรซึ่งจะทำให้กิจการบ้านเมืองของเราเสียหาย ข้าพเจ้าเห็นว่า เบื้องต้น ถ้าผู้แทนคดีไม่ยอมด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า เราควรที่จะเคารพกฎหมายของเรา ในเมื่อเรากำหนดสมัยประชุมหนึ่ง ๑๐ วันก็ให้เป็นไปตามนั้น เพราะเหตุว่าระยะเวลา ๑๐ วันเรามีเวลาพอที่จะปฏิบัติงาน เพราะเหตุว่างานไม่ซับซ้อนมากนัก เพราะว่าจะข้างครึ่งเรา ถัดจากขยับไปเกินกว่า ๑๐ วัน เรามีเวลาประชุมไม่เพียงพอ เมื่อเราให้สิทธิแก่ฝ่าย บริหารที่จะปิดกั้น ๑๐ วันนี้ เป็นการขอขวามาให้แก่ฝ่ายบริหารอีกเล่มหนึ่งสำหรับที่จะ ทำให้เราไม่มีสิทธิประชุมอีกต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้แปรมติอีกด้วย

นายถิรจาว วันสันทรู (ฉะเชิงเทรา) : เท่าที่ข้าพเจ้าฟังมาคงจะไม่ดีนัก แต่ คือเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้เจียงกันเอาจริงเอาจริง เราพูดเรื่องสำคัญกว่านี้ คิดว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้คัดออกหรือจะเอาตามร่างของกรมวิชาการ

ผู้ถูกควมวิสมาริกรบรอง

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ (เชียงใหม่) : ขอเปิดอภิปรายต่อไป ซึ่งข้าพเจ้า เสนอตั้งต้นแล้ว แต่ก็มีคนรับรองแล้วว่าจะเพิ่มข้อความเข้าไปใหม่ว่า ในเมื่อกิจการ เสร็จสิ้นแล้วเอาประเด็น ๒ ประเด็นนี้

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ท่านผู้ใดเห็นสมควร จะมีไว้ตามร่างกรมวิชาการ เสนอ ไม่จดบันทึกขึ้น

สมาชิกยกมือ 51 คน

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไม่จดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 12 คน

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ : ถอดลงที่ประชุมให้เป็นไปตามร่างกรมวิชาการ

ขอให้เลขาธิการอ่านต่อไป

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา 43 มาตรา 44 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 45

16.42 น.

นายเศวทร เปี่ยมพงษ์สานต์ (ธรรมากร) : สำหรับมาตรา ที่ข้าพเจ้าได้ขอ
 แปรญัติก็ว่าดังนี้ คือหมายความว่าขอให้สมาชิกสภาผู้แทนคณะรัฐมนตรี
 เค้าชื่อคำร้องขอให้เปิดประชุมวิสามัญ ~~มาตรา 41~~ เหตุผลก็คือว่า ตามมาตรา 41
 สภาผู้แทน เป็นผู้กำหนดสมัยประชุม เพราะฉะนั้นในการกำหนดสมัยประชุมวิสามัญที่จะให้
 สมาชิกได้เข้าชื่อกันขอให้กรรมาชิกคนหนึ่งคนใดจะเป็นสมาชิกของสมาชิกสภาผู้แทนคณะ
 เลขาธิการ ~~อีกประการหนึ่ง~~ เมื่อถึงกำหนดกรรมาธิการบอกว่า ถ้าหากว่าฝ่ายบริหารจะไม่ได้
 ที่ประชุมถึง 90 จะให้ปิดประชุมภายใน 90 วันก็จะใช้มาตรา 45 ก็ได้ หมายความว่า
 สมาชิกอาจจะขอให้ปิดประชุมวิสามัญได้ แต่ขอให้ดูมาตรา 45 นี้ สมาชิกสภาอาวุโส
 และสภาผู้แทนทั้งสองสภาหรือแต่ละสภาด้วยกัน ไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามจึงจะเข้าชื่อได้
 เป็นที่ตกกันว่าสมาชิกสภาผู้แทน 172 คน สมาชิกทุกสภา 80 คน หนึ่งในสามมี 80
 คน ถ้าหากว่าเราใช้สมาชิกสภาผู้แทนหนึ่งในสามเพียง 51 คน ข้าพเจ้าเห็นว่าใน
 กรณีเช่นนี้ถ้าเรา ทั้งแต่ละสภายุติสภาผู้แทนเราจะเปิดประชุมวิสามัญได้ง่าย
 กว่าทั้งสมาชิกทุกสภาด้วย เพราะเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรให้สมาชิกสภา
 ผู้แทนคณะรัฐมนตรี ~~เข้าชื่อ~~ ได้มีสิทธิขอให้เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาทั้ง 2 ได้

ทท.ร.ต. อัครชัย ช่างนาवास วิสดี ร.น. กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการ
 ได้รับคำแปรญัติของท่านแล้ว แต่ถ้าหากว่าเหตุผลที่คณะกรรมาธิการยังคงขอให้
 ความเป็นไป ตามร่างที่ได้เสนอมายังสภาฯ นี้ ในประการแรกที่ท่านสมาชิกเห็นว่าการกำหนดสมัย
 ประชุมตามมาตรา 41 นั้นเป็นอำนาจของสภาผู้แทนกำหนด เพราะฉะนั้นทางลอบยึด
 ในมาตรา 45 นี้ก็ควรจะให้แต่ละสภายุติสภาผู้แทนเป็นผู้กระทำการเท่านั้น ทั้งนี้ขอท่าน
 ได้โปรดทราบว่าในมาตรา 41 นั้นว่าถึงในเรื่องการประชุมสมัยสามัญ แต่ในมาตรา 45 นี้

เป็นการประชุมสมัยวิสามัญซึ่งเหตุการณ์ไม่เหมือนกับเคย และนอกจากนี้คณะกรรมการ
ได้พิจารณาเห็นว่าการผูกขาดของราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญซึ่งได้เสนอยังสภาพ
นั้น สมาชิกสภาอาวุโสคือทนายสภาหรือว่าสภาผู้แทนหรือกล่าวสั้น ๆ ก็คือสภาทั้ง ๒
มีอำนาจจะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี ฉะนั้นเมื่อมีอำนาจใน
การควบคุมอยู่แล้วการที่จะไม่ให้มีอำนาจในการที่ระงับข้อเพื่อให้เกิดสมัยประชุมวิสามัญ
เช่นนี้ก็จะต้องให้การใช้สิทธิตามที่รัฐธรรมนูญได้วางไว้เป็นการเสียเสียไป นอกจากนี้
เราได้มีการอภิปรายเมื่อสัปดาห์นี้เองในคณะกรรมการอีกสองหรือหกดเข้า เราเห็นว่าการประชุม
สภานั้นจะเป็นประโยชน์ในการที่จะควบคุมได้ คณะกรรมการจึงเห็นว่าเมื่อเช่นนี้แล้ว
ผู้ใหญ่จึงจะมาคิดทางอีกทางหนึ่งซึ่งจะให้มีการประชุมสมัยวิสามัญ การพิจารณา
อาจจะเห็นว่า สมควรที่จะเกิดเรื่องขึ้นตามมาตรา 42 แต่สมาชิกสภาผู้แทนไม่สนใจที่
เรียกประชุมวิสามัญ แต่สมาชิกสภาสูงอาจจะสนใจ และอาจจะร่วมกับทางสภาผู้แทน
จัดให้มีการเรียกประชุมวิสามัญได้ เมื่อเช่นนี้คณะกรรมการจึงมีความเสียใจที่ไม่
สามารถจะรับคำแปรญัตติของทางสมาชิกได้ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมานี้.

๒๖.๔๖ น.

นาย ในเรื่องนี้ข้าพเจ้ามีความ
เห็นพ้องกับญัตติก็คือมีเหตุผลอย่างนี้ว่า ถ้ามหาอำนาจเกิดขึ้นเรื่องเช่นนี้ขึ้นแล้ว
กรณีอาจจะไม่เป็นการเหมาะสมก็ได้ คือเช่นสมมติว่าในวันหนึ่งสมาชิกขอเปิดอภิปราย
ทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล ตามหลักการเปิดอภิปรายนี้ต้องลงมติวันหลัง รัฐบาล
ผู้ว่าจะแก้ก็มีประชุม เมื่อมีประชุมแล้วเราก็มาขอให้สมาชิกสภาอาวุโสและสภาผู้แทน
ใช้มาตรา 45 เสนอข้อขอให้เรียกประชุมวิสามัญ ทีนี้เมื่อมีประชุมไปแล้วเราก็เรียก
ประชุมวิสามัญ การเรียกประชุมวิสามัญเราไม่ได้กำหนดเอาไว้วางจะให้เรียกพูดเข้ามา
ภายในกำหนดเวลาเท่าไร เมื่อมีสมัยประชุมมางที่อาจจะเรียกสักครั้ง 1๐ ก็เห็นก็ได้

เพราะฉะนั้นเลยทำให้เป็นข่าวเสียหายแก่คนไทยเสียของประเทศชาติได้ในบางโอกาส
เช่นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นควรขอร้องคุณป๋อชิตกี.

๒๕.๔๗ น.

นายทองอินทร์ อภิสิทธิ์ วรรณวิภากร : ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง
เล็กน้อย เนื่องจากว่าตั้งแต่เรา มีสภาคุณธรรมมา ๑๓ ปี ยังไม่มีสมาชิกคนไหนแม้แต่
สักคนเดียวเข้าชื่อขึ้นเพื่อเรียกร้องขุมสมบัติมาได้เลย แต่ผมคิดว่าถ้าเราไป รวบรวมอย่าง
ทุกวันนี้ ก็เห็นเมษายนจะขมขากจะขม
ทุกปีการศึกษา ๑๓ ปีมาแล้วก็ยังไม่เคยมีเลย และข้อที่ทางหน่วยงานทางมากไปเลย คือถ้า
รัฐบาลอย่างยกตัวอย่างเช่นมีมติเปิดอภิปรายที่จะลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล ฯ เห็นว่าจะมี
จะไม่เปิดสมัยประชุมเสียก่อนเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่มีรัฐบาลไหนจะห่า เพราะว่ามี
เช่นนั้นถ้ารัฐบาล เห็นว่าเป็นเรื่องและกระทบที่จะเปิดสมัยประชุมก็มีการพูดสภาศึกษา และ
ข้าพเจ้าขอประพทานโทษเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

หาคำถามประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ใครจะว่าอย่างไร

นายประสิทธิ์ ชูทิพย์ (ด้านพงษ์เพชร) : ข้าพเจ้าได้เห็นสมควร เปิดอภิปรายต่อไป
ขอเปิดอภิปรายต่อไป เพราะเห็นว่าไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย

มีสมาชิกรับรอง

หาคำถามประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นสมควร เปิดอภิปรายต่อไป ขอได้

โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกมือ ๑๕ คน

หาคำถามประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายแล้ว ขอได้โปรดยก

มือขึ้น

สมาชิยกมือ ๓๕ คน

คำควรแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าลงมติ ห้ามผู้ใดเพิ่มสมควรวาให้
เป็นไปตามร่างที่เสนอมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕1 คน

คำควรแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 5 คน

คำควรแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันตกลงให้เป็นไปตามร่างเดิม ขอเดชะ
อำมาตย์ไป

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา 46 มาตรา 47

นายกว้าง ทองทวี (มหาสารคาม) : สำหรับมาตรา 47 ใครจะให้ประธาน
กรรมาธิการ ได้นัดทำทุกเรื่องห้ามมิให้จับ คือให้เป็นไปตามมติที่เป็นไปตามเดิม ขอให้
เป็นไปตามข้อยก่าใหม่จะไต่หรือไม

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ข้าพเจ้าไม่ได้ยินอย่างหนึ่ง
และอีกอย่างหนึ่งห้ามไม่ได้แม้สักตัว เพราะฉะนั้นก็มีข้อยก่าที่จะเสนอต่อที่
ระเบียน

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา 47 ทวิ

16.52 น.

นายสุวิทย์ หันรเศรษฐ (เชียงใหม่) : ที่ข้าพเจ้าขึ้นมาพูดถึงมาตรา 47 ทวิ
นี้ข้าพเจ้าถูกในทางที่เห็นควรที่จะกระทำนั้นไว้ แต่ทว่าข้าพเจ้ามีใครที่ระลึบท่าที
กรรมาธิการว่า โงม ๆ ตามจะให้สิทธิแก่สมาชิกของ 2 สภาเมื่อถ้าถูกตั้งหรือถูก
สอบสวนอยู่ก่อนสมัยประชุมก็ได้มีการปลดปล่อยเป็นอิสระเพื่อมาประชุมกิจการของ
สภาได้ ข้าพเจ้าอยากจะมาเขียนไว้ว่า ถ้าหากว่าผู้ที่เป็นสมาชิกได้ร้องขอ การที่
เขียนข้อความเพียงเท่านี้เราอาจจะก่อให้เกิดผลแตกต่างกันไป เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้า

ท่าการ ซัมทูนในข้อ ๑ นั้นเป็นคำสั่งของใคร แต่อำนาจรัฐมนตรีได้แถลงในสภาผู้แทน
ราษฎร อันมีข้าพเจ้าก็ยิ่งรู้สึกสงสัยว่า เมื่อท่านบรรณาธิการจะลงข่าวผิดพลาดนั้นจะเป็น
ความจริงหรือไม่เป็นความจริง ข้าพเจ้าสงสัยว่าได้เรียกหัวหน้าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์
นี้มาสอบถามกล่าวหา เพียงแต่ทำให้ลงแก่ชาวหนังสือพิมพ์ซึ่งหาประโยชน์แก่บุคคลอื่น
ให้คดีมีฝ่ายรัฐบาลบ้างหรือเปล่า ถ้าพูดกันในลักษณะกฎหมายอาญา ต้องมีการ เจรมา
ลงข่าวอันนั้นจึงจะเรียกว่าผิด....

ท่าการ ทบทประธาณสภา ฯ : ขอให้ดูในคำสั่ง อนุญาตตามกฎหมายอาญา
กฎหมายอาญาใด ๆ ก็รู้กันทั้งนั้น

นายประยูร ปานะสิทธิ์/รัฐ/ (ชื่อนาม) : ผมสงสัยว่าผู้ที่ออกนิตกกฎหมายดังกล่าว
อาตมาคงมีการ เจรมา รាយจริงจะลงโทษได้ เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมรู้สึกสงสัยว่าการกระทำ
ไปเช่นนั้นอาจจะขอโทษ อาจ รัฐ จะผิดกันโดยหมายในระบอบประชาธิปไตย

ท.อ. ชวง เซวงศัลสิทธิ์กรม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไท.
จะพูด ข้าพเจ้าก็อยากจะได้เรียกให้ทราบ คือว่าความเป็นมาของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้
ท่านสมาชิกผู้ถามเองก็อาจจะไม่ทราบ คือหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้ลงพิมพ์พิมพ์มาตาม
ลำดับตั้งแต่ครั้งรัฐบาลก่อนแล้ว คือได้ลงพิมพ์พิมพ์ไปในทางยุยงส่งเสริม คำรัฐบาล
ในทางที่ไม่ชอบธรรมบ้าง ซึ่งเป็นนิตกกฎหมายที่ผิดนั้น เจ้าหน้าที่จะเขาเป็นผู้รักษาการตาม
กฎหมายก็ได้พยายามรวบรวมและสละบริบทบ้าง ปรากฏว่าโรงพิมพ์วารศัพท์ได้ถูกบุคคล
/เขาไปยึดอำนาจแห่งไม่ไช่บรรณาธิการทำหน้าที่ของเขา เมื่อได้มีเรื่องขึ้น
ประจวบกับมีบทพิมพ์ เจ้าหน้าที่จะเขาข้าพเจ้าว่านั่นเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็บอกว่าการจะ
สืบสวนดำเนินการตามกฎหมาย เมื่อเจ้าหน้าที่เข็ดขมบรรณาธิการก็ได้ความเป็นสำคัญ
พอสงสัยได้ว่า เข้มกบแต่ด้วยความบริสุทธิ์ดีกว่า ไม่มีโลกาจะควบคุมโดยโลกคิด
และได้ชัก ไปยังนานชยด ธรรมบัญญัติมาดีเป็นผู้ควบคุมอำนาจเอาเอง และฉันทนท

ประทีปเอง และบรรดาคนงานในโรงพิมพ์ก็รู้สึกพอใจ แม้กระทั่งหม่อมหม่อมแก้วก็รู้สึก
พอใจ ถ้ากรณีเป็นอยู่เช่นนี้แล้วเขาเองก็จะต้องรับผิดชอบ เขาเห็นว่าเรื่องพวกนี้
ข้าพเจ้าเอง เรื่องเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าเพื่อให้การข่าวกระจ่าง จึงได้
มีการสอบสวนและการสอบสวนก็ได้เป็นไปโดยระมัดระวังทุกอย่าง

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชื่อนาม): ข้าพเจ้าขอถามอีกสักนิด คือข้าพเจ้า
สงสัยอีกอย่างเกี่ยวกับว่า ขณะที่หนังสือพิมพ์วารสารที่ลงข่าวเป็นการกระทบกระเทือนในการ
ยุบส่งเสวรมิให้ประชาชนไม่เชื่อในนโยบายของรัฐบาล แต่ข้าพเจ้าสงสัยอย่างถึงขั้นที่
กำลังลงข่าวไปนั้น มันรุ่งขึ้นทำไมไม่จับกุมตัว ต่อเมื่อมีกระทู้ถามเสวรมิสภาฯ แล้วจึงทำการ
จับกุม นี่ข้าพเจ้าสงสัยอย่างมากว่าจะมีข้อผูกมัดอะไรขึ้น

พ.อ. ช่าง เขางค์ศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: ตอบ
ได้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ คือมันไม่เกี่ยวกับเลย ไม่เกี่ยวกับกระทู้ถามหรือไม่เกี่ยวกับกรณี
สภาฯ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือโดยเหตุที่ว่านับประสาอะไรจริง ๆ ในตอนเย็นของวันที่
10 เขาใจว่าวันที่ 10 หรืออะไร หนังสือวารสารที่ลงข่าวก็ถามผลการสอบสวนก็เห็น
ว่าเขื่อนยาวไม่ดี ข้าพเจ้าก็ขอว่าควรจะดำเนินการตามกฎหมาย เรื่องไม่เกี่ยวกับกระทู้
นี้ อย่างหนึ่งอย่างใด ไม่เกี่ยวกับเลย

พวกราชมนตรีสภาฯ: กระทู้ถามของนายโชติ คุ้มพันธุ์ เรื่องการ
ละเมิดรัฐธรรมนูญมาตรา 14

นายโชติ คุ้มพันธุ์ (พระนคร): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามกรมตำรวจว่าการ
กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ด้วยท่านได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมหม่อมราชวงศ์
เทพกวี บรรณาธิการหนังสือพิมพ์วารสารไปคุมขังไว้เป็นเวลาถึง 5 วันจึงให้ประดาน์
มา บัดนี้ท่านได้สั่งให้จับกุมตัวนายยอดธรรม มุขมนตรีแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัด
ละมัยเสียอีก เวลาประมาณ 13 น. วัน จึงขอทราบว่า 1. ข้อหาที่ท่านจับกุม
นายยอดธรรม มุขมนตรีคนนี้เรื่องอะไร 2. การที่ท่านสั่งจับกุมนี้ ท่านมีใจแล้วหรือ

ว่าโดยมีการกระทำดังกล่าวตามที่มีกล่าวถึงอยู่แล้ว หรือขึ้นเพื่อความถูกต้องของคดี
๘. โดยเห็นว่ามีการไต่สวนคดีตามสมควรว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้แล้ว
มา ในเวลาถึงจึงมีเหตุให้สงสัยไม่ได้

๓.๘. ข้อ ๖ เราสงสัยจึงขอ ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

การที่กล่าวขโมยเงินดังกล่าวขึ้นมานั้นย่อมมีเหตุมาจากเหตุอันใดก็ได้ แต่ในที่สุดแล้ว
ว่า เหตุจากหรือสาเหตุอันใดก็ตามแล้ว มา ทราบว่า ขณะการรวมได้เป็น เจ้าพระยาบวรบุรี
ซึ่งได้เข้ามาทูลเกล้าฯ ถวายข้อเสนอนี้ในเวลาที่ว่าเรื่องจะโปรดเกล้าฯ ให้ส่งเงินไป
ข้อ ๖ นี้ที่ขอขมาว่า การที่ผู้ใดไปจนกว่าหรือว่ากระทำผิดนั้นเป็นเรื่องของคดีทาง
คดีถึงเหตุผลอันเนื่องมาว่าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ข้อ ๖ นี้ที่ว่า ขณะการรวมเป็น
ผู้ใดในครั้งนั้นแล้วแต่ครั้งนั้นในขณะนั้นไม่ได้เป็นความจริง เพราะว่ามีเหตุ
ธรรมดาอันสมควรที่ผู้ใดในครั้งนั้นเองเขาถูกทางฝ่ายนั้นบ้าง ไม้
เรื่องความดีความงามเป็นในทางการ เมื่อได้ เป็นเรื่องถึงคดี

นายชาติ ชุมศรี (พรหมพร) : ข้าพเจ้าขอเรียนข้อสงสัยของข้าพเจ้า
ก่อนว่าความผิดที่ผู้ใด หรือ ไม่ผิดที่ผู้ใด ก็ได้ ถือว่าความผิดนั้นย่อม
มีผลสืบมาที่ผู้ใดผู้หนึ่ง ผู้ใดผู้หนึ่ง ผู้ใด ผู้ใด ก็ในคดีที่ผู้ใดเป็นผู้
ผู้ใดผู้ใดก็ตาม และอีกประการหนึ่งการที่รับเงินมา ๑๐๔ บาทจากผู้ใดที่
ถึงผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็เห็นว่าผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท นี้ ผู้ใดผู้
มีเหตุอันสมควรที่ผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ใดผู้
มีเหตุอันสมควร โดยเหตุเพราะฉะนั้นจึงมีเหตุอันสมควร ๑๐๔ บาท นี้ ข้าพเจ้า
๑๐๔ บาท นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ใดผู้
ว่า ต่อไปกรณีการรับเงิน ๑๐๔ บาทจากผู้ใด ผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท
นี้ที่ผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท
เห็นว่าผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ใดผู้ใดที่เข้ามาก็ ๑๐๔ บาท

๘. ใ้ช้วิธีใดก็ได้ในการบริหารงานของกรมการปกครองในส่วนกลาง เพื่อให้การบริการแก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

๙. ใช้วิธีการใดก็ได้ในการบริหารงานของกรมการปกครองในส่วนภูมิภาค

ไปปิดปากหนังสือพิมพ์อย่างหนึ่งอย่างใด ให้สงกั้นได้โดยเสรี แต่กฎหมายมิชอบเทศก
อยู่ แต่เมื่อใดรัฐสภาจะเป็นการรุนแรงและก้าวล่วงเข้าไปในทางที่จะก่อให้เกิดความ
ไม่สงบเรียบร้อยในทุกกรณี รัฐสภาจะเป็นผู้รับผิดชอบก็จะต้องมีการสอบสวนแล้วก็
จะต้องว่ากันไปตามกฎหมาย

นายโชติ คุ้มพันธุ์ (พระนคร) : ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบว่าท่านเองเป็นผู้สั่ง
ให้จับหรืออะไร มีข้อเท็จ และอีกประการหนึ่งเมื่อผิดกฎหมายก็จับ ความจริงเมื่อรัฐบาล
สมัยเผด็จการนั้นก็ได้บอกไว้เพื่อเสรีภาพและความสงบเรียบร้อยเหมือนกัน.....

ท่านการแทนประธานสภา ฯ : มันจะเฉยไป

นายโชติ คุ้มพันธุ์ (พระนคร) : อยู่ในข้อถามนี้ ขอนิยามเจ้าเกรงว่าถ้าใส่เอ
ก็จะเบียดเบียนต่อความสงบเรียบร้อยถึงขั้นนั้น จะเป็นกันเสียหายที่ท่านรัฐมนตรีก็จะกลับเป็น
เผด็จการอีก ขอให้ท่านนั้นสักหน่อยว่าจะไม่ทำเช่นนั้น

ท.ธ. ชวง ชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือ
จะใส่ท่านกันนั้น ท่านเป็นรัฐบาลเองก็ให้ไม่ได้ คือต้องดูเป็นกรณี ๆ ถ้าไม่มีอะไรรุนแรง
แล้วก็ปล่อยไป คือให้เสรีภาพหนังสือพิมพ์ที่จะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ ไม่เช่นนั้นจะเป็น
ระบอบประชาธิปไตย และทว่าจะเป็นเผด็จการ การเผด็จการก็ต้องอยู่ในอำนาจ
ของกฎหมาย คือว่าเราจะทำเรื่องนอกเหนือกฎหมายอย่างไรอย่างหนึ่งก็ตามได้

ท่านการแทนประธานสภา ฯ : ระเบียนวารระคอบไม่มีบุคคละหุของนายประยูร
นิมิตคาม เรื่องการปรามปรามโจรผู้ร้าย นายประยูร ไชยมา กระหุคอบไปของนายนิม
นิมิตคาม เรื่องโจรผู้ร้าย

นายนิมิต นิมิตคาม (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขดังต่อไปนี้

1. โจรผู้ร้ายซึ่งได้ระบาคมาแต่ พ.ศ. ๒๔๒๗ ขอทราบว่ามีผู้ช่วยด้วยโรคนี้

ใน พ.ศ. ๒๔๒๗ - ๒๔๒๘ เป็นจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด ถวายเท่าไร

จัดการฟ้องร้องตามกฎหมาย และอีกทางหนึ่งก็ขอ ร้องต่อคองวุฒิสภา สภาศรสภาภาชวค
ในชขายหนองฉิบให้แก่บุคคลภายนอกไม่ให้เกิดขึ้นละ ๕ หลอด

ข้อ ๔ ข้อนี้ตามคดีทรมานก็เนื่องกันกับข้อ ๓ ดังที่กล่าวแล้ว และได้ส่งไปทาง
จังหวัดต่าง ๆ ให้ช่วยสอดส่องจัดการ กับผู้กระทำความผิดแล้วเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามก็
เวลาที่มีการปลูกฝิ่นโดยทำกินไปเกือบทั่วถึง และพื้นที่ของฝิ่นก็โดยแจกจ่ายไปคนจังหวัดแล้ว
เพราะฉะนั้นการ ท้ากินของผู้ที่ทุจริตเขาก็ก็ย่อมลดน้อยลงไม่

นายคิม อูพิชัม (ชอนแกม) : ข้าพเจ้าขอขังรัฐบาลว่าความที่ท่านตอบว่า
เมื่อได้ทราบ ขมิทุจริตที่มาของฝิ่นไปขายให้แก่คนที่ได้จัดการลงโทษไปแล้วก็ผู้
ว่าได้มีการ ขมิเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดเช่นนี้ไปแล้วก็ราย และ ได้ลงโทษไปก็รายแล้ว
และสำหรับข้อ ๔ เรื่องการที่มีการขายพื้นที่ของฝิ่นให้แก่ในสาขาเหตุที่เราป้องกันไม่ได้ก็
เนื่องจากว่าไม่มีสถานซึ่งขายของฝิ่นให้แก่คนภายนอกก็ผู้ซึ่งเห็น เหตุที่ไม่มีผู้ดูแลอย่าง
คือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับพื้นที่ของฝิ่นไปก็กระโจนไปขายด้วย เช่นนี้ท่านจะมีวิธีป้องกัน
มีให้ขายพื้นที่ของฝิ่นให้แก่คนภายนอก แต่จะแจกจ่ายให้เฉพาะแก่เจ้าหน้าที่จะใคร่หรือไม่

พระยาสุนทรพิธิสั รัฐบาลครีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข : ในกรณีเรื่อง
ที่มีผู้ทำผิดนั้นก็ถือว่า เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏขึ้นแล้วก็คือผู้เป็นมเจ้าหน้าทีของรัฐบาล
จังหวัดชอนแกมเห็นเองได้เอาพื้นที่ของฝิ่นไปขายหาประโยชน์ส่วนตน ซึ่งทางราชการ
สอบสวน ได้ข้อเท็จจริงก็ไล่ออกไปจากราชการแล้วนั้นเป็นรายหนึ่ง และในขณะที่
ก็ยังมิที่ทางการให้สอบสวนอยู่อีก-บางราย ก็ที่เกี่ยวกับคนภายนอกที่นำพื้นที่ของฝิ่น
ไปจำหน่ายหรือไปปลูกฝิ่นโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คือไม่มีสิทธิปลูกฝิ่นได้ ถ้าสังสัยสน
ก็มี ส่วนการจำหน่ายพื้นที่ของฝิ่นโดยเหตุที่ว่าสถานวิเทศนศาสตร์สภาภาชวค เป็นผู้ทำ
ไม่ใช่รัฐบาลเป็นผู้ทำเอง ก็ได้ค้นแล้วว่าได้ร้องขอต่อคองวุฒิสภา สภาศรสภาภาชวค
นี้ให้ขายหนองฉิบแก่บุคคลภายนอกคนละไม่เกิน ๕ หลอด ทั้งนี้ผู้กระทำความ
ในการที่ผู้ซื้อของฝิ่นไปนั้น ไม่ใช่ว่าทุกคนจะซื้อไปจำหน่ายหาประโยชน์ บุคคลที่ซื้อไป

ข้าราชการพลเรือนสามัญเช่นเดียวกันฐานะของครูโรงเรียนรัฐบาลก็หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด.

นายวิโรจน์ วัฒนศิริ รัฐมนตรี : กระทรวงศึกษาธิการขอคณะกรรมการตั้งค่าไม่
โดยเหตุที่ครูมีฐานะทางไม่ได้ข้าราชการพลเรือนสามัญจึงไม่อาจได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่
เพื่อเป็นการตอบแทนความดีความชอบของครูมีฐานะได้มีปฏิสัมพันธ์ที่มากกว่านี้ เป็นเวลา
พอสมควร ทางราชการจึงวางระเบียบให้เงินรางวัล มีเงินรางวัลพิเศษที่คิดเงินและปฏิบัติ
ผ่านของเสนาบดีข้าราชการสามัญ ส่วนการเลื่อนขั้นเงินเดือนเสนาบดีโดยปฏิบัติเช่นเดียวกัน
สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว ส่วนการที่จะยกฐานะครูมีฐานะเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญไม่อาจทำได้ เพราะมีจำนวนมากถึง ๘๐,๐๐๐ คนเศษ ทั้งนี้เพราะคิด
ระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งการรับบุคคลเข้าเป็นครูมีฐานะนั้นกว่าจะ
อย่างค่าเพียงขณมวิบุรณซึ่งอาจจะเป็นลวดลายข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งค่า
ครูมีฐานะอย่างมาก

นายอิน สิมบุการณ (สุรินทร์) : ข้าพช้ถามเพราะเหตุที่ผู้ที่มีวุฒิไม่เพียงพอ
โดยเหตุเพราะครูมีฐานะทางค่าที่มีวุฒิสูงซึ่งมี ม. ๘ คี. ป. ม. คี. ป. ม. คี.
รัฐบาลจะช่วยเหลืออย่างไรหรือไม่.

นายวิโรจน์ วัฒนศิริ รัฐมนตรี : ผู้ที่มีวุฒิสูงตามประกาศฉบับที่กระทรวง
รัฐบาลได้ให้เงินเทียบเท่ากับครูมีฐานะทุกแห่งแล้ว และผู้ที่มีประกาศนียบัตรจาก
ทางรัฐบาลได้รับเข้าเป็นครูมีฐานะ และจะให้โอกาสเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญใน
เมื่อสมควรก็เลือกได้

นายอิน สิมบุการณ (สุรินทร์) : ขรพว่าเมื่อรัฐบาลรับเงินนั้นจะยกฐานะ
ครูเพื่อทำให้เป็นข้าราชการได้โดยวิธีใด

นายวิโรจน์ วัฒนศิริ รัฐมนตรี : ระเบียบรัฐบาลตั้งกระทรวงมหาดไทยมาเพื่อ

พระราชบัญญัติ

นิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์

ซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑

(พระปรมาภิไธย)

ตราไว้ ณ วันที่.....

เป็นปีที่.....ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัติ

นี้ขึ้นไว้เป็นการสงเคราะห์แก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ
และยินยอมของสภามหาบัณฑิต ซึ่งตั้งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่
ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้แก่ผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร
แต่ไม่รวมถึงผู้กระทำความผิดในต่างประเทศ

มาตรา ๓ บรรดาผู้กระทำความผิดในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นกรณีพิเศษ
อันเป็นการสงเคราะห์แก่ผู้กระทำความผิดซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑
ในชั้นที่กระทำเป็นอันพ้นจากความผิดทั้งสิ้น

มาตรา ๔ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดในมาตรา ๓ ดังกล่าวแล้ว ในระหว่าง
จำคุกในคดีอาญาซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑ เพื่อให้จำคุกต่อไป
แล้ว

มาตรา ๕ หักโทษที่จำคุกในคดีอาญาซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑
อันเป็นการสงเคราะห์แก่ผู้กระทำความผิดซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑
ให้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕
ซึ่งอาจมีคำสั่งแสดงว่า เบื้องต้นได้รับนิรโทษกรรมแล้ว

มาตรา ๖ หักโทษที่จำคุกในคดีอาญาซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑
อันเป็นการสงเคราะห์แก่ผู้กระทำความผิดซึ่งมีผลใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๑
ให้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕
ซึ่งอาจมีคำสั่งแสดงว่า เบื้องต้นได้รับนิรโทษกรรมแล้ว

มาตรา 5 ให้มีกรรมการที่จดทะเบียน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา
เป็นประธาน และอีกศาลฎีกาหนึ่ง ศาลฎีกา
และเจ้า
และกรรมการอื่นเป็นกรรมการ มีหน้าที่ บริหารราชการ
ของศาลในมาตรา 4 ในมาตรา 4 ตรี และในมาตรา 4 ตรี

ในการพิจารณาคดีของศาล ยกเว้นคดีความในมาตรา 4
เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าคดีนั้นเป็นผู้ใดรับผิดโทษกรรมกลางความใน
พระราชบัญญัติ นี้ โทษกรรมการมีอำนาจไม่เพียงพอแก่การเรียกจำคุกหรือ
ไม่ไกลเกินกว่า

มาตรา 5 ตรี ในวาระที่คดีความที่ความพระราชบัญญัติ โทษกรรมการ
การมีอำนาจอนุญาต เรียกบุคคลใหม่ใดก็ตาม หรือ โทษกรรมการหรือสิ่งใด ๆ
ที่มีความผิดไป เป็นระบอบคดีฐาน และส่งให้บุคคลสายหรือผู้ชำนาญใดก็ตาม
ใด

มาตรา 5 ตรี ในวาระที่คดีความที่อำนาจหน้าที่ ให้ถือว่ากรรมการ
การพระราชบัญญัติ นี้ เป็นพนักงานตุลาการตามพระราชบัญญัติ
มาตรา 6

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจตามพระราชบัญญัติ
นี้

.....
ผู้บังคับการกระทรวงยุติธรรม

14/14/14 ประกอบด้วย ร่าง พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนสามัญและสมาชิกสภาท้องถิ่นตาม
กฎแล้ว.

พำการ แทนประธานสภา ฯ : กระตุกข้อไขข้อของนายสวน พรหมประภาส เรื่อง
การห้ามแก้ไขเพิ่มเติมทางหลวงระหว่างหนองคาย - อุดร

นายสวน พรหมประภาส (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม ดังนี้ ข้าพเจ้าทราบว่ากรมทางได้สั่งห้ามมิให้แก้ไขเพิ่มเติมถนน
ของกรมทาง และเพราะอย่างนี้จึงทางหลวงระหว่างหนองคายกับอุดร เป็นถนน ทั้งนี้ยอม
ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ชาวบ้านและผู้ใช้พาหนะแก้ไขถนนมาก เนื่องจากทราบว่า
ไม่มีทางใช้สำหรับแก้ไขในพื้นทางตอน บางตอนก็ใช้ไม่ได้สะดวก ทำให้ผู้ย่นต้องถูก
เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดรั้งเสมอ ๆ อันก่อให้เกิดความเดือดร้อน ข้าพเจ้าจึงขอเรียน
ถามว่า รัฐบาลจะกรุณาผ่อนผันให้แก้ไขเพิ่มเติมถนนหลวงของกรมทางได้หรือไม่

นายสรรพ์ เพชรพิถิน อนุชญา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวง
คมนาคมของตอบว่า รัฐบาลได้ผ่อนผันให้แก้ไขเพิ่มเติมทางหลวงในถนนที่ไม่มีทางที่จะใช้
อยู่แล้วตลอดมา

นายสวน พรหมประภาส (อุดรธานี) : รัฐบาลจะกรุณาทำกฎช่วยเหลือ
พวกแก้ไขซึ่งเป็นพาหนะสำคัญของอุดรและหนองคาย รัฐบาลจะกรุณาทำบางจุดให้ทาง
และเพราะทางแก้ไขให้จะเดินหรือไม่

นายสรรพ์ เพชรพิถิน อนุชญา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : มีปัญหา
เรื่องการบำรุงทางแก้ไขที่เราเคยพูดกันมานาน สำหรับหาเรื่องเงิน ถ้ามีเงินเราก็จะ
พยายามทำให้

พำการ แทนประธานสภา ฯ : เหมควาระกษัตริย์, รัฐบาลขอให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระ ขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติซึ่งกรมวิชาการได้พิจารณาเสนอมาในวาระ

พระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการถือตามการดำเนินการสงเคราะห์ของดีในและ
พระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการประภาสดีพระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการ
พระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการประภาสดีพระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการ

นายสุวิทย์ พันธเศรษฐ (เจียงใหม่) : ร่างพระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการ
จะเดาหรือไม่

คำถามประชาชนสภาฯ : ไม่ได้ขอมา ขอมาตามเท่าที่อ่านนี้ มีผู้ใดคัดค้าน
หรือไม่

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

คำถามประชาชนสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านถือว่าประชุมที่สมบูรณ์

ต่อไปขอให้พิจารณาว่าพระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการประภาสดีพระพรหมมณีธรรมวิมลธรรมแห่งการ

อำเภอสุพรรณบุรี บางมด พนมยงค์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัด
ฉะเชิงเทรา พนมยงค์ พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการสามัญครั้งที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำหรับ)

บันทึกข้อตกลงและเงื่อนไข

ในการเสนอซื้อทรัพย์สินของหน่วยงานราชการแบบเปิดเผย

ในอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบฯ และ

สำนักงานจังหวัด จังหวัดประจวบฯ

พ.ศ. ๒๕๕๑

หลักการ

เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมในการเสนอซื้อทรัพย์สินของหน่วยงานราชการแบบเปิดเผย และอำเภอเมืองประจวบฯ จังหวัดประจวบฯ และสำนักงานจังหวัด จังหวัดประจวบฯ ได้จัดทำแนวทางการเสนอซื้อทรัพย์สินของหน่วยงานราชการแบบเปิดเผยซึ่งมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

บทนำ

เพื่อให้มีความโปร่งใสนั้นได้ดำเนินการจัดทำแนวทางการเสนอซื้อทรัพย์สินของหน่วยงานราชการแบบเปิดเผยในอำเภอเมืองประจวบฯ จังหวัดประจวบฯ และอำเภอเมืองประจวบฯ จังหวัดประจวบฯ สำนักงานจังหวัด จังหวัดประจวบฯ และสำนักงานจังหวัด จังหวัดประจวบฯ ได้ดำเนินการจัดทำแนวทางการเสนอซื้อทรัพย์สินของหน่วยงานราชการแบบเปิดเผย ซึ่งประกอบด้วยเรื่องพื้นฐาน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ บทนำ

[Signature]

ศิริ กิมพ์

[Signature] ทาน.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ

บางมด บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พุทธศักราช ๒๔๘๘

พระปรมาภิไธย

ตราไว้ ณ วันที่.....

เป็นปีที่..... ในรัชกาลปัจจุบัน

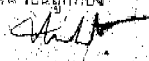
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บ
างมด บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินย
ของคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

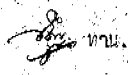
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการ
ที่ดินในอำเภอสมุทรปราการ บางมด บางพลี จังหวัดพระนคร และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉ
ะเชิงเทรา" พุทธศักราช ๒๔๘๘

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอ ~~บางมด บางพลี~~
จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๓
ประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางมด บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พุทธศักราช ๒๔๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทร
ปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายรัฐมนตรี

ศิริ สิม

ศาลาการแพนประชานสภา ฯ : ขอเวลาพิจารณานาน

ศาลาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดิน
ในอำเภอหนองปรือ บางมอ บางพินิจ จังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอทางปะดง จังหวัด
ตะเข็บเพชร พุทธศักราช ๒4๕๑ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรข้อคดี ไม่มีการแก้ไข
ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ คำแปรความ มาตรา 1 มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ศาลาการแพนประชานสภา ฯ : หมวดวาระที่ ๒ แล้ว ก็ไปพิจารณาในวาระ
ผู้ใดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือ

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ศาลาการแพนประชานสภา ฯ : พร้อมเพรียง เห็นว่าออกใช้เป็นกฎหมาย

วาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขโทษกรรมาญผู้กระทำความผิดอาญาเป็นการ
การสงเคราะห์ของตีปุ่น พุทธศักราช ๒4๕๑ ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาศึกษาการขอ
การสงเคราะห์ของตีปุ่น พุทธศักราช ๒4๕๑ ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาศึกษาการขอ

ศาลาการแทนประชาชนสภา ฯ : ขอให้เสนาธิการอ่าน

เสนาธิการสภา ฯ : ราชพระ ขอมติมติไว้ โทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิด

ต่อส่วนการดำเนินการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษคดีอาช ๒46๑ ข้อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 2
มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 4 ตรี มาตรา 4 ตรี

นายเสวก วัฒนพรหม (รอง) : มาตรา 4 ตรีนี้มีถ้อยคำไม่ถูกต้อง
ที่คณะกรรมการ ได้พิจารณาแสดงความคิดเห็นในมาตรา 4 ตรี หรือที่คณะกรรมการวิสามัญ
ใหม่ก่อนจะผ่านความเห็นชอบในมาตรา 5 ได้ร้องขอ ก็ให้คณะกรรมการออกหนังสือรับรองว่า
เป็นบุคคลที่ได้รับโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้" ที่ว่า "ให้ผู้ที่พ้นโทษคดีอาช" "ได้
พิทักษ์ชีวิตตัวเองแสดงความคิดเห็น" เป็นการแสดงเจตนา ไม่ชัดเจน ควร
เติมว่า "แสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับโทษกรรมตามความเห็นชอบในมาตรา 4 ตรี" เหนือจึงจะ
ชัดเจนดี

นายเสวก ไชยบาล (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการไม่ขัดข้อง

ศาลาการแทนประชาชนสภา ฯ : ขอเสนาธิการอ่านมาตรา 4 ตรีอีกที

เสนาธิการสภา ฯ : มาตรา 4 ตรีจึงอ่านได้ความดังนี้ "เป็นบุคคลที่

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาแสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับโทษกรรมตามความเห็นชอบในมาตรา 4 ตรี
หรือที่คณะกรรมการวิสามัญใหม่ก่อนจะผ่านความเห็นชอบในมาตรา 5 ได้ร้องขอ ก็ให้
กรรมการออกหนังสือรับรองว่าเป็นบุคคลที่ได้รับโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้"

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ศาลาการแทนประชาชนสภา ฯ : ไม่มีใครขัดข้องอีกว่าที่ประชุมเห็นชอบ

ขอเสนาธิการอ่านต่อไป

เสนาธิการสภา ฯ : มาตรา 5 มาตรา 5 ตรี

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (บุตร ชะธานี): ข้าพเจ้าได้ขอแปรคดีในข้อความ
 ในกรมวิชาการ เพิ่มข้อความในมาตรา ๗ มาตรา ๗ ลงไป ถ้าพิจารณาตามร่างที่คณะ
 กรรมการแก้ไขมาแล้วก็ควรจะเป็นมาตรา ๕ คดี ส่วนมาตรา ๕ คดีก็ควรจะเป็น
 มาตรา ๕ อีกว่า ข้อความที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรคดีนี้ไม่มีผลข้อความใดข้อความหนึ่ง
 บุคคลใดซึ่งเป็นผู้ใดกระทำการ คัดค้านมีผู้ บุคคลใดซึ่งได้กระทำการคัดค้านในการ
 ดำเนินสงครามของญี่ปุ่นนั้น ถ้าได้เสียสิทธิใด ๆ ก็ให้บุคคลนั้นได้รับคืนสิทธินั้น แต่กรณี
 ถัดมา คือ ความมุ่งหมายในการแปรคดีที่มีความมุ่งหมายไปในทำนองว่า มีบุคคลอยู่หลาย
 จำพวกที่ได้ออกไปปฏิบัติในการสงครามแล้ว บุคคลเหล่านั้นก็ได้หมดสิทธิไปแล้วก็ทาง
 ราชการ ได้คำสั่งให้ได้ออก บุคคลที่มีคำสั่งถูกให้ออกก็รับอำนาจสงคราม ได้สิ้นสุด
 ลง บุคคลเหล่านั้นก็ทางราชการก็ได้ขอให้เพิกถอนคำสั่งการ ได้ออกไปเสีย ฐานะของ
 บุคคลเหล่านั้นก็กลับคืนสู่ฐานะเดิมแล้ว แต่บุคคลอีกจำพวกหนึ่งซึ่งคณะที่ปรึกษา
 ยังอยู่ในระหว่างความเกี่ยวพัน ไม่สามารถที่จะดำเนินงานได้ การปฏิบัติในกรณีนี้
 บุคคลนั้นจำเป็นต้องลาออกจากราชการ เพื่อไปราชการปกติก็ถือว่า เป็นบุคคล ได้ขาด
 ราชการ ราชการ ไป บุคคลอีกจำพวกหนึ่ง ก็บุคคลจำพวกที่ไปสังกัดหน่วยคัดค้านที่ได้ตั้งขึ้น
 เป็นปีกแผ่นแล้วโดยทางราชการ สัมผัสได้สั่งบุคคลพวกนั้นไป บุคคลจำพวกหนึ่งนี้ถือว่า
 เป็นบุคคลที่ไม่ในราชการ เพราะฉะนั้นไม่มีอำนาจผู้ว่า มีบุคคล ๓ จำพวกเหล่านี้ บุคคล
 จำพวกที่ข้อ ๒ ซึ่งจำเป็นต้องลาออกจากราชการ ไปปฏิบัติซึ่งอยู่ในลักษณะกว้างก็ยอม
 เสียสิทธิไปในฐานะที่เป็นข้าราชการ บุคคลจำพวกแรกเมื่อทางราชการ ได้เพิกถอน
 คำสั่งให้ออกแล้ว ยกตัวอย่าง ขอบพระบาทไหนที่จะขอกลับตัวอย่าง เช่น นายแดง กุลกลิต
 เสนีย์ เป็นต้น เมื่อทางราชการ ได้เพิกถอนคำสั่งแล้ว ฐานะความเป็นข้าราชการ ก็ไม่สุด
 เสียไป ส่วนบุคคลจำพวกที่ ๓ ซึ่งฐานะทางราชการ สิ้นไปนั้นก็ไปเสียไปสิทธิซึ่ง
 สืบเนื่องมาแต่บุคคลที่ตนเคยออกมา เพราะว่าได้ลาออกไปถูกต้องตามพระบรมราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว แต่บุคคลจำพวกนี้พวกนี้ก็น่า เป็นบุคคลจำพวกที่

ได้ออกไปปฏิบัติกิจการในหน่วยต่อต้าน ข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นที่ขอแปรคดีนี้ เมื่อ
 ข้าพเจ้าได้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการนั้น คณะกรรมการมีความเห็นเป็นเอกฉันท์
 ในกรณีที่จะให้บุคคลเหล่านี้ได้รับสิทธิเช่นที่ข้าพเจ้าได้แปรคดี ข้าพเจ้าก็รู้สึกขอบคุณ
 ต่อท่านกรรมาธิการทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีความรู้สึกมีความเห็นอกเห็นใจเช่นนั้น
 แต่ข้อโต้เถียงเมื่อผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้เข้ามาในรูปพิธีทูลเกล้าฯ ถวาย
 ถวายเกล้าไว้ในวันพระราชบัญญัติก็จะเป็นการนอกหลักการ ข้อโต้แย้งก็มีอยู่ใน
 เรื่องว่า คำแปรคดีของข้าพเจ้านอกหลักการหรือไม่นอกหลักการเท่านั้น ส่วนเนื้อหาของ
 ของท่านกรรมาธิการข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ที่มีความ
 เห็นว่าควรจะได้ช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเป็นห้วงจะพิจารณาต่อไป
 ในร่างกรรมาธิการ ได้เขียนไว้ว่าข้าพเจ้าไม่คิดใจ แต่ข้าพเจ้าได้เริ่มกรรมาธิการ
 ทุกท่านแล้ว ข้าพเจ้าขอสงวนท่านกรรมาธิการทุกท่านขอโลกกรุณาความราชานัน
 ถือว่าข้าพเจ้าได้สงวนแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้สภา ฯ นี้ได้พิจารณาใน
 ประเด็น ๒ ประเด็น คือประเด็นหนึ่งว่าคำแปรคดีของข้าพเจ้าจะสอดคล้องหลักการหรือไม่
 ถ้ามองว่าถือว่าการนั้นได้กว้างไว้กว้างขวาง การที่เราจะขอสภาฯ นี้ไม่เกิน ขมบรรทัด
 ลงไป ข้าพเจ้าคิดว่าจะดีกว่าที่จะร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งกรรมาธิการ
 ก็ได้ให้ข้อสังเกตไว้เช่นนั้น ส่วนประเด็นหลังที่ว่าขอแปรคดีของข้าพเจ้านี้ควรจะได้รับ
 สิทธิหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ได้เริ่มแล้วว่า กรรมาธิการทุกท่านมีความเห็นเป็น
 เอกฉันท์อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอความกรุณาต่อสภา ฯ นี้ได้โปรดรับคดี
 ของข้าพเจ้าไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้.

นายเสียง โสภณ (กรรมาธิการ): ก่อนอื่น กรรมาธิการขอเรียนขอ
 สภา ฯ นี้ว่า หลักการในการที่จะช่วยเหลือไม่ทำการต่อต้านนั้นได้รับความเห็นตามนั้น
 มีอยู่ทั่วโลก กรรมาธิการขอรับรองความจำเป็นที่ท่านผู้แถลงเมื่อคืนว่ากรรมาธิการผู้ขอเป็น

เอกฉันท์ว่า ควรจะได้ช่วยเหลือ แต่ว่าในกรณีนี้ ร่างของข้าพเจ้าที่เสนอเข้ามาถึงหลักการ

นอกจากเพียงมีวาทกรรมเท่านั้น ผลที่จะเกิดขึ้นจากปรีทอนกรรมจะมิอย่างใด ก็ขึ้นอยู่กับ
 เป็นที่เข้าใจกันดีในระหว่างนักกฎหมาย คือสิทธิต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นก็เป็นแต่เพียง
 สิทธิโดยทั่วไป ซึ่งก็มีอยู่แล้วตามธรรมชาติของสิทธินั้น ๆ ยกตัวอย่างว่าสิทธิใน
 การสมัคผู้แทนหรือสิทธิในการไม่ต้องเพิ่มโทษในคดีอาชญากรรมมาตรา 72 สำหรับ
 ผู้คดีที่ห้ามสมัคแปรผู้คดีนั้นมิว่า "สิทธิใด ๆ ที่เสียไป" หมายความว่า "สิทธิใด ๆ ที่เสียไป"
 ซึ่งถ้าเราอ่านแต่ตัววลีว่าแต่เราไปเข้าขามหรือผละไปนั้น ในนั้นมิละอยู่ด้วย
 เราเข้าขามเราเสียสิทธินั้นเมื่อเราสมัคมากมีสิทธิที่จะอยู่ต่อไป หรือกรรมที่เรา
 ผละไป กรรมขาดไปแต่เงงนั้นก็ต้องเสียด้วย ขอให้พิจารณาข้อนี้ แต่มีหลายข้อ
 ห้ามผู้แปรผู้คดีได้มาขอคัดทอนใหม่มีความมุ่งเพียงแต่ว่าการถอดอาชญากรรมของผู้ที่ห้าม
 หือออกไปเพราะเหตุการดังกล่าวมาแล้ว เมื่อเขานี้ก็เปิดเป็นมันหากฎหมายขึ้นว่า
 อย่างนี้จะเรียกว่าสิทธิพิเศษเพิ่มเติมจากสิทธิทั่วไปที่มีอยู่ตามธรรมชาติของมันหรือไม่
 คือให้สิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งสิทธิเหล่านี้ก็เป็นสิทธิพิเศษ เช่นมาเพิ่มขามานวด รวงวิ
 ค่าง ๆ อะไรต่าง ๆ เป็นต้น กรรมมาอีกขจึงขอให้สภา ฯ นี้พิจารณา.

10.50 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุปสรรคชาภาณี): ความจริงที่พูดนี้ก็เป็นอย่าง
 ทางการเมืองการ โดยที่จริงนั้น คือว่าขอความที่ข้าพเจ้าเงินไว้ในชั้นแรกนั้นก็วางไป
 ข้าพเจ้าก็ขอข้อมวงให้แคบ คือเกี่ยวกับว่าข้าราชการผู้ใดลาออกไปเพื่อไปปฏิบัติ
 การในหน่วยงานที่สงครามของตื้นนี้ใหญ่ขึ้นถือว่าไม่เลยออกจากราชการไป ความ
 มุ่งหมายเพียงเท่านี้ ส่วนสิทธิที่กว้างขวางกว่านี้ไปนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ถือใจ เพราะจะ
 ขอให้สภา ฯ นี้พิจารณาในวงแคบแค่เพียงว่าบุคคลที่ลาออกไปนั้นควรจะให้เขาออกไป
 แล้วจะให้เขากลับเข้ามารับราชการจะต้องดูที่บุคคลนั้นอายุ ใหมหรือไม่ ทั้งนี้ข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่า บุคคลที่ลาออกไปนั้นอาจมีอะไรก็ตามแต่ใหม่เข้ามาเพราะการที่ลาออกไป
 ในราชการนั้นก็มีอยู่บ้างก็มีโอกาสที่จะเข้ามาใหม่เพราะการที่ลาออกไป

ประณตหรือพิพม์ หรือรับราชการนามออกไปโดยครบตามกฎ ที่มีบัตรหมอบู๊วไว้ในระหว่าง
 ที่ว่าพระ ราชบัณฑิตมีในสนามในระหว่างที่เรียกว่าโรโทกรรรมแล้ว บุคคลเหล่านี้เป็น
 บุคคลที่ควร ได้รับปรีโทกรรรมหรือไม่ สถา ฯ นี้ก็จะต้องรับรองว่าบุคคลพวกนี้เป็นบุคคล
 ที่ควรจะได้รับปรีโทกรรรม บุคคลเหล่านี้มีความดีความคุณตามลักษณะอาชานาอย่าง
 น้อยที่สุดฐานกณณภายนอก คือกฎหมายลักษณะอาชานามาตรา 1๐๘ ซึ่งถือว่าเป็นการ
 คัดคอกับประเทศผ่านสัญของประเทศไทย คือในขณะที่ท่านทั้งหลายต้องรับรองว่าเรา
 เป็นพันธมิตรกับญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นบรรดาหน่วยคัดค้านที่ไปคัดคอกับอังกฤษก็ดี อเมริกา
 ก็ดี จีนก็ดี ซึ่งเราถือว่าเป็นบุคคลสัญ เมื่อคัดคอกับบุคคลซึ่งเป็นสัญภูถิถือว่ามีความดี
 ฐานกณณภายนอก ซึ่งถ้าไม่มีพระ ราชบัณฑิตปรีโทกรรรมบุคคลเหล่านี้ก็มีความดีต้อง
 ถือว่าเป็นกมล โดยเพราะฉะนั้นจึงข้าพเจ้าเองมีความคิดหลายพันหลายกร พงง เช่น
 ในครั้งพิพม์เดือน มกราคม 1๐๘ ด้วย มีผู้ขึ้นเขียนด้วย อะไรเหล่านี้ ถ้าผู้พิพม์
 บัณฑิตปรีโทกรรรมแล้วก็ถือว่าเป็นผู้หนึ่งที่ได้สมยอมอดสมายใจว่าไม่ไ้กระทำความผิด
 อย่างใดเลย เพราะฉะนั้นบุคคลที่อยู่ลาออกไปปฏิบัติในหน่วยคัดค้านสงครามของญี่ปุ่น
 นี้ก็ถือถือว่าเป็นบุคคลที่ได้รับปรีโทกรรรมตามกฎหมายนี้ แต่บุคคลจำพวกนี้เขาเสีย
 ลืมไป โดยเพราะในวงแคบ เมื่อท่านผู้ใดจะอธิบายข้าพเจ้าขอเรียนว่าขอให้อธิ
 อธิบายไปในวงแคบว่า ที่เขาลาออกจากราชการ ไปในคราวที่เขานำฐานะเดิมหรือใน
 คังส์อย่างที่ว่าข้าพเจ้าเรียนแล้วว่า บุคคลที่แม่เราไล่ออกไป บุคคลนั้น เขาก็ถอนคำสั่ง
 ไล่ออกเขาก็กลับเข้าฐานะเดิม แต่บุคคลที่ไม่ถูกไล่ออกแล้วออกไปเพื่อชำระ ารการ
 คัดค้านบุคคลเหล่านี้เราควรจะให้เสียสิทธิ์หรือไม่ แต่ความซื่อซื่อซื่อซื่อซื่อซื่อซื่อ
 คงไม่ได้เขียนแล้ว เพราะว่าการรรมการที่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ และเห็นอกเห็นใจ
 แต่ได้เขียนกันว่าจะมีผลดีการหรือไม่เท่านั้น ความเข้าใจของข้าพเจ้านั้นหมายถึงว่า
 เป็นกาผิดผลิดการ ที่ข้าพเจ้าไม่รับเป็นกรรมาธิการใน วันนั้นก็เนื่องจากว่าข้าพเจ้า
 ได้พิจารณาแล้วไม่มีทางไปอยู่ในพระ ราชบัณฑิต ข้าพเจ้าก็ต้องเสนอแนะว่าที่ไว้

ถ้าข้าพเจ้าเป็นกรมราชการ ไปใส่เอาเองก็จะเป็นการไม่ลงงั้นที่จะมาได้เพียงกัน
 ภายหลังจากฉกฉกการ หรือ ไม่ฉกฉกการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ากรม ๓ ใน ๓ นั้น เป็น
 ผู้แปรตัวก็จะคงมากกว่า เพราะข้าพเจ้าถือว่าไม่เป็นการ ฉกฉกการ ก็คือว่าบุคคล
 เหล่านี้เป็นบุคคลที่ได้รับมีสิทธิโทกรม เมื่อบุคคลที่ได้รับมีสิทธิโทกรมแล้วสิทธิขรรคมดา
 เช่นสิทธิในทางการ เมือง สิทธิในการ เป็นพลเมืองของประเทศ หรือสิทธิต่าง ๆ เหล่า
 นี้ก็กลับคืนสู่ฐานะเดิมทั้งสิ้น แต่สิทธิในการรับราชการ เท่านั้น เป็นข้อที่ได้เพียงกัน
 เมื่อเราพิจารณาถึงบุคคลที่ได้รับมีสิทธิโทกรมแล้วสิทธิในทางการ เมืองซึ่งเป็นสิทธิ
 ขรรคมดาถึงกรมราชการ ได้คืนแล้วกลับคืนสู่สภาพเดิม ก็ทำไม่สิทธิพิเศษเช่นนี้
 เรา จะไม่ให้กลับคืนสู่ฐานะเดิมก็เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ายังยืนยันว่าเป็นของที่อยู่ในหลักการซึ่ง
 จะกระทำได้.

นายคณาส ละอองฉลิ กรมราชการ : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรมราชการ
 ข้าพเจ้าขอแถลงเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างนี้ ก่อนอื่นข้าพเจ้าอยากจะขอให้สภาฯ นี้
 วิจัยหลักการของกฎหมายนี้เสียก่อน หลักการของกฎหมายนี้มีอยู่ว่า "เพื่อมีสิทธิ
 เพื่อไม่เอาโทษผู้ทำการ คอคนต้นนั้น" นั้นเป็นสำคัญที่สุด ที่นี้เพื่อจะไม่เอาโทษนั้น
 ไม่ถือเอาเรื่องอันนอกจากจะไม่เอาผิดไม่เอาโทษ หมายความว่าสิทธิอะไรที่ควรมิ
 ควร ได้ก็ตาม เมื่อหลักการมีอยู่อย่างนี้ และเป็นหลักการที่รัฐบาลเสนอมานี้ไม่มีหลักการ
 ที่จะให้สิทธิพิเศษแก่คนนอกจากคนรับโทษโทกรม ที่นี้ผลจากมีโทษโทกรมมีอะไรบ้าง
 เมื่อถือว่าเขาไม่มีความผิด สิทธิอะไรที่ควรมิควร ได้ต่อไป เรื่องมีอยู่อย่างนี้กรมราชการ
 เห็นว่าอย่างนี้ ที่นี้ส่วนที่ห้ามสมาชิกแปรตัวเข้ามานั้นกรมราชการมีความเห็นว่านอก
 หลักการ ท่านนั้นนอกหลักการ เพราะเรื่องให้สิทธิพิเศษผู้พ้นออกไปจากราชการนั้น
 ขัดกับจะไม่ระกอบถึงเพื่อประเทศชาติ หมายความว่าเราคัดแล้วในท่านหนึ่งนั้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่าบุคคลนั้น ๆ นี้เขาพ้นแล้วแล้ว แต่ควรมีกฎหมายใหม่ขึ้น ไม่ใช่มีโทษโทกรม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (บุตรชาย) : ที่จริงเริ่มค้นหาไม่พบใครนัก บัดนี้
 ว่าจะสืบหลักฐานหรือไม่อีกหลักฐาน ความจริงข้าพเจ้าได้วางความไว้เกี่ยวกับผู้ขาดจาก
 ราชการ เท่านั้น ไม่หมายหาความถึงผู้รับผิดชอบเสด็จไปทำอะไร บัดนี้เล็กน้อย ข้าพเจ้าได้พูด
 ให้สภาวินิจฉัยผู้เสียเองว่าจนลดหลักฐานหรือไม่ลดหลักฐาน ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจจะคิด
 เลี้ยงดื่บท่านกรมราชการมากนัก จึงขอเสนอให้ลงมติ.

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอขอให้ลงมติ

นายประสิทธิ์ ฐิติกิจ (ด้านพงเพชร) : ขอเปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอเชิญไปปรกอบมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๖ นาย

ผู้เสนอสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปราย ขอเชิญไปปรกอบมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 13 คน

ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช (พระนกร) : ข้าพเจ้าขอเรียนเพื่อหลักฐานเป็นพิเศษ
 ก็มีสมาชิกผู้หนึ่งได้อภิปรายว่าลารกระทำในคราวที่คบกันอยู่กันมาท่านก็ว่าเป็นการบกด คำนี้
 ข้าพเจ้ารู้สึกกระเพื่อมใจอยู่บ้างในการคัดค้านนั้น ข้าพเจ้าไม่เคยมีกิตติเป็นกบดเคยทำให้ไป
 หนักโทษอาชัษที่พระราชบัญญัติกำหนดหน้าที่คนไทยในเขารบ ซึ่งสภาได้ออกมาก่อน ๓ เดือน
 ก่อนสมัยขึ้นเมื่อไทย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้มีมติไว้เป็นหลักฐานว่า ข้าพเจ้าเองไม่เคย
 รู้สึกว่าเป็นกบด จะตั้งทหารภานนอกถิ่นหรือส่งวิทยุมา เมื่อถึงไหนก็ ข้าพเจ้าถือว่าได้ทำไปตาม
 กฎหมายที่ออกมาก่อนสมัยขึ้นเท่านั้น และกฎหมายนี้ก็เห็นกฎหมายกว้าง ๆ บกกว่าให้พูดวิธี
 ทางในการจะคัดค้านสัก.

นายทวี มุขมแดง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ความจริงรัฐบาล
 ก็รู้สึกว่าเป็นทั้งสองข้อ ก็คิดว่าทั้งกรมราชการและผู้ประธาธิบดี เพื่อเป็นการประองคองเห็นว่า
 ควร เป็นไปตามร่างของกรมราชการ แล้วรัฐบาลจะส่งสหพระราชบัญญัติก็จะมีหนังสือขึ้นมา.